

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

De Congregationibus Clericorum In Communi Viventium

Le Mire, Aubert

Coloniæ Agrippinæ, 1632

De Congregationibus Clericorum In Communi viventium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64608)

3

De
CONGREGATIONIBVS
CLERICORVM
IN COMMVNI
viuentium.

CAPVT I.

CONGREGATIO FRATRVM SEV CLERICORVM *vita communis*, à Gerardo Magno Dauentriensi, Canonico Ultraiectionensi & Aquisgranensi, circa annum 1376. instituta.

GERARDVS MAGNVS, Dauentriae ad Isalam fl. in Germania inferiore natus, Fratrum seu Clericorum vitæ communis auctor atque institutor, anno salutis millesimo trecētesimo octogesimo quarto in Domino obdormiuit: cuius vitam Thomas Kempensis copiosè descripsit. Fuerat is olim Ultraiectionensis & Aquisgranensis Canonicus: quibus dignitatibus, quamquam opimis, cum maxima patrimonij parte, postmodum

1384

A 1

dum

4 De congregationibus Clericorum

dum spontè relictis, totum se Deo proximorumque salutis procurandæ tradidit. De eo sic Christianus Massæus in suo Chronico:

Gerardus, cum esset Parisijs doctissimus, relictâ Sarbonâ, Dauentriam redijt, vnde erat oriundus. Fratres illic instituit, qui scholas tenerent, & non tantùm litteras, sed mores quoque discipulos suos, & benè viuere edocerent. Viuunt autem in communi, secundum instituta primitiua Ecclesie, sine proprio, sine mendicitate, diœcesanis suis simpliciter subditi. Quò autem tunc sincerius sese gesserunt, eò violentius antiquus hostis se illis opposuit. Suscitauit illis detractores multos: quorum vnus in Concilio Constantia celebrato ausus est dicere, eos esse ex illis, quos dudum Romani Pontifices, Bonifacius, Clemens & Ioannes exterminauerant. Cui calumnia viriliter restitit Ioannes Gerson, Cancellarius Parisiensis, tunc in ipso Concilio præsens, eoque perpulit hominem, vt ipse cum libello famoso, quem senatui legerat, igni adiudicaretur. Tunc fratres qui aderant aduoluti iudicij pedibus, precabantur veniam reo, vt liber tantùm incenderetur, non auctor. Annuitur precibus supplicantium, & incenso volumine iussus est auctor exire prouincia, nec amplius innocentes infamare. Pro quibus in eodem Concilio præfatus Gerson pulcherrimum tractatum edidit, ostendens eos non minùs esse religiosos alijs, qui religionis nomine nuncupantur. Quos dictum Concilium, præ-

dente

dente Martino Quinto, plurimum corroborauit, modumque viuendi comprobans, hortabatur viriliter agere, scholas erigere, ad pietatem discipulos instituere, quibus Ecclesia Dei fulciretur, quibusq; vel maximè tunc indigebat. Vidi ego ante annos multos, præter dictum volumen Gersonis in Buscoducis, etiam apud Bruxellam multas Eugenij VI. & Pij II. litteras, perpulchra priuilegia ipsis Fratribus indulta continentes. Hactenus Massæus.

Alibi tamen legi, istud Fratrum in communi, sub regula S. Augustini, viuentium institutum, anno 1367. à Gregorio XI. Pont. Max. fuisse adprobatum. Id disertè in proœmio Officij Ecclesiastici Eremitarum Augustinianorum, Venetijs, Louanij & alibi excusi, vbi Ordines vniuersi sub D. Augustini signis militantes recensentur, his verbis exprimitur: *Ordo vitæ communis à Gerardo Teutonico institutus, & à Gregorio XI approbatus. ann 1376. sub regula Sancti Augustini.* Cuius rei (si tamen vera) miror nullam apud Massæum, huius instituti sodalem, nec apud Thomam Kempensem, fieri mentionem.

Ceterum Fratres seu Clerici vitæ communis, in Germania nostra inferiore primi litteras humaniores excitarunt, & plurima olim eaque celeberrima (vt hodie Patres Soc. Iesu) per Galliam Belgicam, Germaniamque

§ De Congregationibus Clericorum

niamque gymnasia habuere; in his *Dauen-*
triense, Suollense, Drusoburgense, Ultraiectense,
Groningense & Gaudanum apud Batauos &
Frisios,, Machiniense, Bruxellense & Siluiducēse
in Brabantia; *Gandense, Gerardi-montense &*
Vuinnoci-bergense in Flandria; *Nouiomagen-*
in Geldria; *Embricense & Vesaliense* apud
Cliuios; Leodicense item, *Cameracense, Coloni-*
ense, aliaque alibi. Hodie, præter *Coloniē-*
se, Vesaliense, & alia aliquot Fratrum do-
micia, cetera ferè temporum iniquitate
desierunt, aut alijs religiosis hominibus
sunt attributa, aut in Seminariorum seu
collegiorum vsum conuersa.

Fuère autem inter Fratres plurimi cum
vitæ sanctitate, tum doctrina illustres: quo-
rum res gestas *Thomas Kēpensis,* ipsorum
discipulus, ad posteros trāsmisit. Inter eos,
qui scriptis sibi famam pepererunt, *Gerar-*
dus Sutphanus, scriptor asceticus, *Gabriel*
Biel, Theologus *Tubingensis,* *Christianus*
Masseus, Chronographus, & *Georgius Ma-*
cropedius, Comædus ac Philologus, emi-
nent. Ex ipsorum verò scholis plurimi libris
editis clari, & dignitatibus illustres viri, vt
ex *Dauentriensi Thomas Kempensis,* *Alexan-*
der Hegius, Des. Erasmus Roterodamus, & *Ioan-*
nes Murmillius; Ex *Embricensi Matthias &*
Tilmannus Bredenbachij; ex *Nouiomagen-*
Petrus Canisius, & *Busai* fratres ex *mechliniēsi*

Matthias

Matthias Houius, Archiepiscopus Mechli-
niensis, ex Ultraiectensi Cornelius Valerius,
Henrius Cugnius, Episcopus Ruremondens-
sis, Franciscus Hareus & Henricus Sedulius; ex
Bruxellensi Ioannes Miraus, Episcopus Ant-
uerpiensis; ex Vuinnoci-bergenſi Ioannes
Despauterius; ex Silui-ducensi Ioannes Nemi-
us, Simon Verepauſ, Christophorus Vladeraccus
(quorum post rem; & Fratibus in ecudi-
enda iuuentute auxilio fuere) alijque pro-
dierunt.

Ceterum Gerardo Magno & Fratrum
vitæ communis familiæ, ab ipso institutæ,
originem ac progressum suum debet Capitulum
seu Congregatio WINDESIMENSIS, quæ
est Canonicoꝝ Regularium, hodieq; per
Germaniam nostram inferiorem ac superio-
rem celebris: ut Thomas Kempensis in vita
eiusdem Gerardi his verbis testatur:

Habuit Gerardus propositum adificandi mo-
nasterium clericorum Ordinis Canonicoꝝ re-
gularium, volens quosdam de idoneis clericis sibi
adherentibus, ad religionis habitum promouere:
ut alijs deuotis essent in exemplum, & aduentan-
tibus aliunde clericis vel laicis bona conseruatio-
nis iter ostenderent.

Ad hunc ordinem regularium instituentium,
precipio inductus fuit, propter singularem reueren-
tiam & amorem venerabilis domini Ioannis Ru-
sebrons, primi priaris Viridis Vallis, & aliorum

8 De congregationibus Clericorum

ibidem religiosè conuersantium probatissimorum fratrum, in ordine regulari, quos dudum personaliter in Brabantia visitauerat: à quibus magnam edificationis formam, ob multam ipsorum humilitatem & simplicis habitus deferentiam, traxit & annotauit. Cùm igitur pro loco religioni apto, & monasterio fundando diligenter instaret, mortalitate præuentus non potuit perficere, quod optauit; sed Deo intentum voluntatis suæ pro operis effectu obtulit, ac totum desiderium monastica constructionis, carissimis discipulis suis, ab eo conuersis, perficiendum commisit hortans, ne tantum bonum ipso defuncto sopiretur, sed pro honore Dei ampliando, omnes pariter consilium præstarent, & iuuamen. Ex his fuerunt, qui monasterium in VVindeshem, & domum S. Agnetis in monte prope Suollas, primitus, Deo iuuante, fundauerunt.

Ceterùm quibus potissimum auctoribus, ex isto Fratrum seu vitæ communis clericorum cœtu, Congregatio W indeshemensis primùm cœperit, adoleuerit, atque ad summam vitæ perfectionem peruenit, accurate describit Arnoldus Buschius, in suo libro de origine virisque illustribus Capituli seu Congregationis W indeshemensis, Antuerpiæ annis superioribus edito.

(:.)

CAPVT

CAPVT II.

CONGREGATIO CLERICORVM
regularium, qui post Theatini sunt nuncupati,
à Ioanne Petro Carafa, tunc Episcopo Thea-
tino, post Paulo IV. Pontifice Maximo, insti-
tuta, per Clementem VII. Papam anno 1524.
confirmatum.

CLEMENS Papa VII. venerabili fratri
IOANNI PETRO, Episcopo Thea-
tino, & dilecto filio CAIETANO,
presbytero Vicentino, ac eorum socijs, &
successoribus. Exponi nobis nuper fecistis,
quod vos, & nonnulli alij eiusdem propo-
siti, socij vestri, diuina, vt creditur, inspira-
tione ducti, cupientes cum maiori animi
quiete, Deo seruire, & illi magis pio desi-
derio adhærere posse, tria substantialia re-
ligiosæ vitæ, paupertatis scilicet, castitatis,
& obedientiæ vota emittere, & sub solito
ac communi habitu clericali in vnum ha-
bitantes, & in communi viuentes, ac Deo
humiliter, & deuotè, quantum ipse dede-
rit, seruientes, sub nostra, & Apostolicæ se-
dis humili & immediata subiectione, &
speciali protectione, clericalem vitam du-
cere decreuistis, supplicarique nobis feci-
stis, vt de nostræ, atque huius S. Sedis Apo-
stolicæ plenitudine potestatis, solitaq; cle-
mentia,

A 5 mentia,

mentia, in præmissis benignè annuentes, de eis, quæ ad huius vitæ propositum conducere, aut quomodolibet expedire videtur, vobis socijs, successoribusque vestris providere dignaremur.

Nos, qui omnium Christi fidelium pijs, & honestis desiderijs libenter annuimus, vestrum in hac parte laudabile desiderium, plurimum in Domino commendantes, vestrisque huiusmodi supplicationibus inclinati, vobis, & cuilibet vestrum, vt quando-cunq; visum fuerit, possitis tria substantialia religiosæ vitæ vt petitis, paupertatis, castitatis, & obedientiæ vota publicè emittere & in manibus cuiuscunque presbyteri secularis, vel cuiusvis ordinis regularis, solè-niter profiteri, ac sub solito & communi habitu clericali, subque nomine & nuncupatione *Clericorum regularium*, in communi ac de communi viuètes, in locis religiosis, aut secularibus, prout vobis ab illis, quorû loca ipsa fuerint, concessum fuerit, seu expedire videbitur, sub nostra & S. huius Sedis Apostolicæ immediata subiectione & speciali protectione, in vnum habitare.

Atque ex vobis, inter vos singulis annis Superiorem eligere, *Prepositum* nuncupandum, qui vsque ad triennium, & nos ultra non firmari possit.

Aliosque quoscunq; seculares clericos,
qua-

quauis dignitate fulgentes, seu Laicos, qui, Deo inspirante, ad huiusmodi vitæ propositæ, & communem viuendi modum sese conferre voluerint, recipere, & post annuâ probationem, ad talem trium votorû professionem in manibus Superioris, seu Præpositi emittendam, & ad huiusmodi communem viuendi modum admittere.

Nec nō statuta quæcunq; ordinationes & constitutiones de omnibus & singulis, quæ ad huiusmodi vitæ propositû conducere, moresq; & institutum honestæ & deuotè clericaliter viuendi concernere videbuntur, de Missis præcipuè, & alijs diuinis officijs, seu horis canonicis, prout vobis melius videbitur, celebrandis, & recitandis, licita tamen & honesta, rationabilia, & bonis moribus & sacris canonibus nō cōtraria, facere, edere, & pro tēpore facta, edita corrigere, reformare, vel in parte, vel in totum immutare, ac de nouo alia, prout vobis expedire videbitur, instituere, & ordinare, ac iuxta illa viuere. Quæ postquam à vobis condita, edita, reformata, instituta, aut immutata, & ordinata, ac nobis, seu successoribus nostris exhibita fuerint Apostolica auctoritate approbata, & confirmata sint, & esse censeantur.

Et vt omnibus, & singulis priuilegijs, exemptionibus, immunitatibus, indulgentijs, facul-

facultatibus, libertatibus, auctoritatibus, indulgentiis, favoribus, concessionibus, & gratiis, Spiritualibus & temporalibus, quibus potiuntur, & gaudent, ac in futurum potentur & gaudebunt. *Canonici regulares Lateranensis Congregationis*; personarum & loca eorum, vos, personarum, & loca vestra, uti, potiri, & gaudere possitis. Quorum tenores presentibus pro sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis haberi volumus, ita ut litterarum Apostolicarum super eisdem privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, concessionibus, & gratiis, eisdem concessis, vel pro tempore concedendis, mutatis duntaxat nominibus, cognominibus, & invocationibus & diebus, ad libitum vestrum expediri possint, perinde ac si illa omnia & singula, non solum per clausulas generales, sed per eorum tenorem de verbo ad verbum expressionem & insertionem, fuissent vobis per has nostras litteras, sub hac ipsa die, expressè & specialiter concessa, tenore presentium, ex certa nostra scientia, & ex Apostolicarum plenitudine potestatis, vobis ac sociis, & successoribus vestris, in perpetuum concedimus pariter, & indulgemus, & ad praemissa omnia, & singula quibuscunque impedimentis, & contradictionibus amotis, liberam plenamque auctoritatem, & facultatem largimur.

Non

Non obstantibus nomine, dignitate, & officio Episcopali, quæ IOANNI PETRO supradicto per alias nostras litteras reseruauimus, Apostolicisque aut alijs generalibus, aut specialibus constitutionibus, ordinationibus, etiam iuramento, aut alia quauis firmitate roboratis, etiam si quæ specialiter, seu de verbo ad verbum exprimenda essent, quæ pro expressis haberi, & quibus, quo ad effectum præsentium duntaxat, specialiter, & expressè derogamus, alijsque contrarijs non obstantibus quibuscunque.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 24. Iunij 1524. Pontificatus nostri anno primo.

1524.

NOTATIO.

Ioannes Petrus Carafa anno 1476. nobilissimo genere natus, primum aula Pontificia Cubicularius, post Theatinus in regno Neapolitana Episcopus, ac demum Paulus IV. Pontifex Maximus, anno 1560. decessit. Is Theatinus Episcopus tum esset, cum Caietano Thieneo, Bonifacio à Colle, & Paulo Consiliario Ordinem Clericorum regularium 1524. instituit. Horum quattuor Vitas Antonius Caracciolus, eiusdem Congregationis regularis, scripsit, & Colonia anno 1612. publicauit.

CA.

CAPUT III.

CONGREGATIO CLERICORVM

*regularium, qui postea S. Pauli cognomen
induerunt, & vulgò Barnabita dicuntur, à
Bartholomæo Ferrario, eiusque socijs in vrbe
Mediolanensi instituta, per Clementem VII.
Anno 1533. confirmatur.*

CLEMENS Papa VII. dilectis filijs **BAR-**
THOLOMÆO FERRARIO, & ANTO-
NIO MARIE ZACHARIE, presbyteris,
Mediolanensi & Cremonensi. *Vota, per
quæ vos, in humilitatis Spiritu, perennis
vitæ præmijs digniores effici, vestræque &
aliorum animarum saluti consulere possi-
tis, libenter ad exauditionis gratiã admit-
timus, eaque fauoribus prosequimur op-
portunis.*

*Exponi siquidem nobis fecistis, quòd,
vos, cù tribus alijs vestræ voluntatis socijs,
vt liberius diuinis beneplacitis insistere, &
quæ Dei sunt perquirere possitis, cupitis
professionem trium votorum substantia-
lium Religionis, in manibus venerabilis
fratris Archiepiscopi Mediolanensis, seu
eius in spiritualibus vicarij generalis, emit-
tere, & insimul in aliquo loco ciuitatis seu
Diocesis Mediolanensis, per vos eligi do-
morari, & permanere. Quare nobis fecistis
humiliter supplicari, vt piæ vestrę intentio-
ni hu-*

ni huiusmodi paternè annuere, de benignitate Apostolica, dignaremur.

Nos huiusmodi supplicationibus inclinati, vobis & vestrum singulis, vt professionem ipsam in eiusmodi Archiepiscopi seu Vicarij, qui verò de cætero ad vos conuerti voluerint, in alterius vestrum, seu Præpositi vestræ Congregationis, pro tempore existentis, manibus professionem trium votorum eorumdem emittere, & insimul sub obediētia tamen Ordinarij loci, in ipso loco per vos eligendo, cohabitare, ac in communi viuere.

Nec non pro vestro, & rerum vestrarum salubri statu & directione, quæcunque statuta, & ordinationes, rationabilia & honesta, ac sacris canonibus non contraria condere, & facere, illaque, vt vobis pro temporum qualitate expedire videbitur, mutare, & in totum tollere, aliaq; illorum loco de nouo facere, liberè & licitè valeatis.

Apostolicis ac in Prouincialibus, & Synodalibus Concilijs editis, generalibus vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, cæterisque contrarijs nequaquã obstantibus; Apostolica auctoritate, tenore præsentium, de specialis dono gratiæ concedimus, & indulgemus; eisdem præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Datum Bononiæ, sub annulo Piscatoris,
die

die 18. Februarij, 1533. Pontificatus nostri
anno decimo.

CAPVT IV.

CONGREGATIO SVPRADICTA
*Clericorum regularium à Clemente VII. ap-
probata, per Paulum III. titulo S. Pauli dona-
tur & varijs priuilegijs augetur. anno 1535.*

PAVLVS Episcopus, seruus seruorum
Dei, dilectis filijs ANTONIO MARIAE
DE ZACHARIIS, & BARTHOLOMÆO DE
FERRARIIS presbyteris, Cremonensi &
Mediolanensi, salutem & Apostolicam be-
nedictionem.

Dudum felicis recordationis CLEMEN-
TI Papæ septimo, prædecessori nostro, pro
parte vestra expositum, quòd vos cum tri-
bus alijs vestræ voluntatis socijs, vt libe-
rius diuinis beneplacitis insistere, & quæ
Dei erant perquirere possent, cupiebatis
professionem trium votorum substantia-
lium Religionis in manibus tunc Archie-
piscopi Mediolanensis, seu eius tunc Vica-
rij in Spiritualibus generalis, emittere, &
insimul in aliquo loco ciuitatis, seu diocæ-
sis Mediolanensis, per vos eligendo, mora-
ri ac remanere, idem prædecessor vestris in
ea parte supplicationibus inclinatus, vobis
& vestrum singulis, vt professionem ipsam
in eiusdem Archiepiscopi seu Vicarij. qui
verò

verò ad vos de cætero conuerti vellent, in alterius vestrum, seu Præpositi vestræ Congregationis pro tempore existentis, manibus professionem trium votorum eorundem emittere, ac insimul, sub obediētia tamen Ordinarij loci, in ipso loco per vos eligendo cohabitare, & in communi viuere, nec non pro vestro, & rerū vestrarū salubri statu ac directione, quæcunq; statuta & ordinationes, rationabilia & honesta, ac sacris canonibus non contraria condere & facere, illaque, vt vobis pro temporū qualitate expedire videretur, mutare, & in totum tollere, aliaque, illorum loco de nouo facere, liberè & licitè valerētis, concessit, & indulgit; prout in eiusdē prædecessoris litteris desuper, in forma Breuis confectis, quas perpetuis futuris temporibus valere voluit, plenius continetur.

Cum autem, sicut nobis nuper exponi fecistis, vos & nonnulli alij eiusdem voluntatis socij vestri, qui professionem aliquam nondum emisistis, diuina, vt creditur, inspiratione ducti cupientes, cum maiori animi quiete Deo seruire, & illi magis adhærere posse, tria substantialia religiosæ vitæ, paupertatis scilicet, & castitatis, & obedientiæ vota emittere, & sub solito & cōmuni habitu clericali in vnum habitantes, & in cōmuni ac de cōmuni viuentes, nec non Deo

B humi-

humiliter & deuotè, quantum ipse dederit, seruietes, sub nostra & Apostolicæ sedis humili & immediata subiectione, & speciali protectione, clericalem vitam ducere, ac prædicationi verbi Dei, audientiæ confessionum, & administrationi Sacramentorū, sacræq; Theologiæ, & sacrorum canonum studijs, ad vestrarum & aliorum Christi fidelium animarum profectum, vacare, decreueritis, nobis humiliter supplicari fecistis, vt vobis in præmissis benignè annuere, ac oportunè prouidere, de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur, qui omnium Christi fidelium pijs & honestis desiderijs libenter annuimus, vestrū in hac parte laudabile desiderium plurimum in Domino commendantes, vestrifque huiusmodi supplicationibus inclinati, vobis & cuilibet vestrum, vt quādocumque vobis visum fuerit, possitis tria substantialia religiosæ vitæ, vt petitis, paupertatis, castitatis & obediētiae vota, publicè emittere, in manibus cuiuscunque presbyteri secularis, vel cuiusuis ordinis regularis solemniter profiteri.

Ac sub solito & communi habitu clericali, subque nomine & nuncupatione *Clericorum regularium*, in communi ac de communi viuentes, in locis religiosis aut secularibus, prout vobis ab illis, quorū loca ipsa

ca ipsa fuerint, concessum fuerit, seu expedire videbitur, sub nostra & huius S. Sedis Apostolicæ immediata subiectione, & speciali protectione, ad quinquennium dumtaxat, in vnum habitare.

Atque ex vobis, & inter vos singulis annis Superiorem, Præpositum nuncupandum, qui vsque ad *triennium*, & non ultra, confirmari possit, eligere.

Ac alios quoscunque seculares clericos, quauis dignitate fulgentes, Episcopo tamē inferiores, ac etiam laicos, qui Deo aspirante ad huiusmodi vitæ frugem, & communem viuendi modum sese conferre uoluerint, recipere, & post annuam probationem, ad talem trium votorum professionem, in manibus ipsius Superioris emitendam, & ad huiusmodi communem viuendi modum admittere.

Ac horas canonicas diurnas, pariter & nocturnas, nec non Missas, & alia diuina officia, simul & diuisim, secundum usum & morem Romanæ Ecclesiæ, etiam iuxta Breuiarium nouiter compilatum, ita tamen, quod cūm publicè ea recitaueritis, vos inuicem conformetis, in ecclesia dicere & recitare.

Nec non quibuscunque fidelibus verè pœnitentibus & confessis, ad vestrâ ecclesiam pro tempore accedentibus, quocunq;

anni tempore, præterquã in festo Paschatis, Resurrectionis Dominicę, Eucharistię, & alia ecclesiastica Sacramenta ministrare, liberè & licitè valeatis, & ad alium vsu[m] super huiusmodi Horis, Missis, & officijs dicendis obseruandum minimè teneamini, nec ad id à quoquã inuiti cõpelli valeatis.

Necnon vt dictus Superior vester pro tempore existens, Clerici & socij vestri, qui infirmitate grauari, aut circa infirmorum, in domibus vestris moratium, curationem adeò impediti fuerint, vt congruum eis tẽpus, ad diuinorum officiorum recitationẽ, non supersit; vt infirmitate, aut circa infirmos occupatione huiusmodi durante, certum psalmodum, per ipsum Superiorem eis assignandorũ, numerum, non minus septẽ, aut sex, cum diuisione, & Orationem Dominicam septies, ac symbolum Apostolorũ bis, grauiter autem ægrotantibus Orationẽ Dominicam semel, & Salutationem Angelicam septies, in die recitando, septẽ Horis canonicis, & toto diuino officio satisfecisse censeantur, & eum quibusuis Clericis, & socijs vestris, super præuentione, vel postpositione temporis recitationis Horarum canonicarum, aliqua subsistente causa legitima, dispensare.

Quodque tempore ieiunij, etiã de præcepto, & iam tempore Quadragesimæ, cū
his

his qui indiguerint, quorum cōscientiæ acquiescant, vt collationem etiam cum pane facere possint, & valeant, auctoritate nostra dispensare.

Ac quod vos inter vos mutuas, seu etiā alij sacerdotes, seculares vel regulares, à vobis, de Superiorum vestrorum licentia, ad hoc pro tempore eligendi, vestras, ac vos dum illi confessores vestri fuerint, eorum confessiones audientes in absolutionibus, congrua tamen satisfactione præmissa faciendis, sic inter vos faciendis, hac forma vti possitis, & illi possint, videlicet post *Misereatur &c. & Indulgentiam &c. Dominus noster Iesus Christus te absoluat, & ego auctoritate ipsius, & Beatorum Apostolorum Petri & Pauli mihi commissa, absoluo te ab omni vinculo excommunicationis, maioris vel minoris, suspensionis & interdicti, præterquam Apostolica auctoritate lata vel lati, necnon ab omni irregularitate, præterquam occasione homicidij, aut ex causa à beneficijs ecclesiasticis quocumque modo dependente, & restituo te Sanctis Sacramentis Ecclesie, vnioniq; & participationi fidelium, In nomine Patris, & Filij, & Spiritus Sancti, Amen. Iterum auctoritate Apostolica &c.*

Vobisq; insuper, qui speciali deuotionis affectu, ducti, erga doctorem gentiū PAV-
LVM, ecclesiam, sub eius nomine, etiā Apo-
stolica auctoritate insignitā habere cupi-

tis, vt primum templum, quod con-
strui feceritis, quod tamen sine alicuius
præiudicio vos facere volumus, sub ipsius
Pauli nomine ac inuocatione habere li-
ceat, & denominare, ac de alijs denomina-
ri & appellari mandamus.

Nec non vt omnibus & singulis priui-
legijs, exemptionibus, immunitatibus, in-
dulgētijs, facultatibus, libertatibus, aucto-
ritatibus, indultis, fauoribus, concessioni-
bus & gratijs, spiritualibus & tēporalibus,
quibus potiūtur & gaudent, ac in futurum
potientur & gaudebunt Canonici regula-
res Congregationis Lateranensis, ac per-
sonæ, & loca eorum, quorum tenores præ-
sentibus pro sufficiēter expressis, ac de ver-
bo ad verbum insertis haberi volumus, ita
vt litteræ Apostolicæ super eisdem priuile-
gijs exemptionibus, immunitatibus, con-
cessionibus, & gratijs eisdem concessis,
vel pro tempore concedendis, mutatis dū-
taxat nominibus, cognominibus, inuoca-
tionibus, & diebus ad libitum vestrū expe-
diri possint, perinde ac si omnia illa & sin-
gula, nō solūm per clausulas generales, sed
per eorum tenorem de verbo ad verbum,
expressionem & insertionem fuissent, vos,
personæ, & loca vestra, vt, potiri, & gaude-
re possitis, vobis per has nostras illas, teno-
re præsentium, ex certa scientia, ac de Apo-
stolicæ

stolicæ potestatis plenitudine, cōcedimus pariter & indulgemus.

Non obstantibus præmissis & Apostolicis, ac in prouincialibus & synodalibus Cōcilijs editis; generalibus vel specialibus, constitutionibus & ordinationibus, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis; etiã si qua specialiter, seu de verbo ad verbum exprimenda essent, quæ pro expressis haberi, & quibus quo ad effectum præsentium dumtaxat, specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrarijs quibuscunque.

Datum Romæ apud S. Marcum, anno millesimo quingentesimo trigesimo quinto, VIII. Kalend. Augusti, Pontificatus nostri anno primo. 1535.

C A P V T V.

MONASTERIA SEV COLLEGIA
*Barnabitarum, siue Clericorum regularium
S. Pauli.*

N ouariense.	<i>Nouara.</i>
Mediolanense.	<i>Milano.</i>
Papiense seu Ticinense.	<i>Pauia.</i>
Monzense.	<i>Monzana.</i>
Cremonense.	<i>Cremona.</i>
Montuense.	<i>Montu.</i>
Casalense.	<i>Casale di Monferato.</i>
Landense.	<i>Lodi.</i>

B 4 Casa

Casalense maius. *Casal maggiore.*Taurinense. *Turino.*Arbienne. *Arbi.*Anessiacense in Sabaudia cum collegio literario. *Anessj.*Tononienſis domus probationis, *Tononen Sauoye.*Tortonense. *Tortona.*Aquense. *Aiqui.*Vigleuanense. *Vigeuani.*Genuense. *Genoua.*Bononiense. *Bologna.*Pisanum. *Pisa.*S. Seuerini. *San Seuerino.*Fuligniense. *Foligno.*Perusinum. *Perugia.*Spoletinum. *Spoleti.*Aquilense. *Aquila.*Zagarolense. *Zagarolo.*Neapolitanum. *Napoli.*Romanum S. Caroli, *S. Carlo de Catinari.*Romanū S. Pauli, *S. Paolo di piazza Colonna.*Mont-Argisense in regno Franciæ,
Mont-Argis.

Notet Lector, Congregationem istam Clericorum regularium, temporibus Clementis VII. Papæ, cum primum fuit exorta, possedisse ecclesiam S. Barnabæ in (suburbano Mediolanensi, & inde dictos fuisse BARNABITAS.

C A P V T VI.

SOCIETAS IESV, A S. IGNATIO LOIOLA
instituta, per Paulum III. confirmatur, an.
1540.

PAVLVS Episcopus, seruus seruorum
Dei, ad perpetuam rei memoriam. Re-
gimini militantis Ecclesiæ, meritis licet im-
paribus, disponente Domino, præidentes,
& animarum salutem, prout ex debito
pastoralis officij tenemur, sollicitis studijs
exquirentes, fideles quoslibet, qui vota sua
in id exponunt, Apostolici fauoris gratia
confouemus, aliasque desuper disponi-
mus, prout temporum & locorum quali-
tate pensata, id in Domino conspiciamus
salubriter expedire.

Nuper siquidem accepimus, quod dile-
cti filij Ignatius de Loyola, & Petrus Faber, ac
Iacobus Laynez, nec non Claudius Iayus, &
Paschasius Broet, ac Franciscus Xauierre, nec
non Alphonsus Salmeron, & Simon Rodericus,
ac Ioannes Coduri, & Nicolaus de Bobadilla,
presbyteri Pampilonensis, Gebennensis,
Seguntinensis, Toletanensis, Visensis
Ebredunensis & Palentinæ, ciuitatum &
Diæcesum, respectiuè, in Artibus Magi-
stri in Vniuersitate Parisiensi graduati, &
in Theologicis studijs per plures annos ex-
B 5 exercitati,

ercitati, Spiritu Sancto (vt piè creditur) afflato, iam dudum è diuersis mundi regionibus descendentes, in vnum conuenerunt, & socij effecti, abdicatis huius sæculi illecebris, eorum vitam perpetuo Domini nostri Iesu Christi, atque nostro, & aliorum successorum nostrorum Romanorum Pontificum seruitio dedicarunt, & iam quàm pluribus annis laudabiliter in vinea Domini se exercuerunt, Verbum Dei, præuia sufficienti licentia, publicè prædicando, fideles priuatim ad benè beateque viuendū exhortando, & ad pias meditationes excitando, hospitalibus inseruendo, pueros & personas rudes ea, quæ ad Christianam hominis institutionem sunt necessaria, docendo, & demum omnia caritatis officia, & quæ ad animarum consolationem faciunt, vbique terrarum, vbi peregrinati sunt, multa eum laude obeundo.

Cumque ad hanc almam Urbem se contulerint, & in caritatis vinculo persistentes, ad perficiendam & conseruandam eorum Societatis in Christo vnionem, quandam viuendi formulam, iuxta ea, quæ ad propositum sibi finem conducere vsu didicerunt, Euangelicis consilijs, & Canonicis Patrum sanctionibus conformem ediderint, factum est, vt ipsorum sociorum vitæ institutum, sub dicta formula comprehensum, non

non solùm à multis probis uiris, & Deum zelantibus laudetur, verùm etiam à quibusdam ita approbetur, vt illud etiam sequi uelint.

Formulæ autem prædictæ Tenor sequitur, & est talis.

Quicumque in Societate nostra, quam IESU nomine insigniri cupimus, uult sub Crucis vexillo Deo militare, & soli Domino, atque Romano Pontifici, eius in terris Vicario seruire, post solemne perpetuæ castitatis uotum, proponat sibi in animo se partem esse Societatis, ad hoc potissimum institutæ, vt ad profectum animarum in uita & doctrina Christiana, & ad fidei propagationem, per publicas prædicationes, & uerbi Dei ministerium, spiritualia exercitia, & caritatis opera, & nominatim per puerorum ac rudium in Christianismo institutionem, ac Christi fidelium in confessionibus audiendis spiritualem consolationem præcipuè intendat, curetque primò Deum, deinde huius sui instituti rationem, quæ uia quædam est ad illum semper ante oculos habere, & finem hunc sibi à Deo propositum totis uiribus assequi. Vnusquisque tamen, secundum gratiam sibi à Spiritu Sancto subministratam, & uocationis suæ proprium gradum, ne quis fortè zelo, utatur, sed non secundum scientiam, cuius

cuius proprii cuiusque gradus iudicium & officiorum discretio, ac distributio tota sit in manu Præpositi seu Prælati per nos eligendi, vt congruus ordo seruetur in omni bene instituta Communitate necessarius.

Qui quidem Præpositus de consilio consociorum Constitutiones, ad constructionem huius Præpositi nobis finis conducentes, in concilio condendi auctoritatem habeat, maiori suffragiorum parte semper statuendi ius habente. Concilium vero intelligatur esse in rebus quidem grauioribus ac perpetuis, maior pars totius Societatis, quæ à Præposito commodè conuocari poterit; in leuioribus autem & temporaneis, omnes illi, quos in loco, vbi Præpositus noster residebit, præsentem esse contigerit. Iubendi autem ius totum penes Præpositum erit.

Sciant omnes socij, & non solum in primis professionis suæ foribus, sed quoad vixerint quotidie animo voluant, Societatem hanc vniuersam, & singulos sub sanctissimi Domini nostri Papæ, & aliorum Romanorum Pontificum, successorum eius, fidei obedientia Deo militare. Et quamuis Euangelio doceatur, & fide orthodoxa cognoscamus, ac firmiter profiteamur, omnes Christi fideles Romano Pontifici, tamquam capiti, ac Iesu Christi

Vica-

Vicario subesse, ad maiorem tamen nostræ Societatis humilitatem, ac perfectam vniuscuiusque mortificationem, & voluntatum nostrarum abnegationem, summo opere conducere iudicauimus, singulos nos, ultra illud commune vinculum, speciali voto astringi. Ita vt quicquid modernus, & alij Romani Pontifices pro tempore existentes iusserint, ad profectum animarum & fidei propagationem pertinens, & ad quascunque prouincias nos mittere voluerit, sine vlla tergiuersatione aut excusatione, illicò quantum in nobis fuerit, exequi teneamur, siue miserit nos ad Turcas, siue ad quoscunque alios infideles, etiam in partibus, quas Indias vocant, existentes, siue ad quoscunque hæreticos, seu schismaticos, seu etiam ad quosuis fideles.

Quamobrem qui ad nos accessuri sunt, & antequam huic oneri humeros supponant, diu multumque meditentur, an tantum pecuniæ spiritualis in bonis habeant, vt turrin hanc, iuxta consilium Dominicū, possint consummare, hoc est an Spiritus S. qui illos impellit, tantum illis gratia polliceatur, vt huius vocationis pondus, illo adiuuante, se laturos sperent: & postquam Domino inspirante, huic Iesu Christi militiæ nomen dederint, die noctuque succincti lumbos, & ad tam grandis debiti
solutio-

30 *De congregationibus Clericorum*
solutionem prompti esse debebant.

Ne qua autem possit esse inter nos missionum ac prouinciarum huiuscemodi aut ambitio, vel detractio, profiteantur singuli, se nunquam directè aut indirectè de huiusmodi missionibus quidquam cum Romano Pontifice curaturos, sed omnem hanc curam Deo, & ipsi Pontifici, tamquam eius Vicario, & Societatis Præposito dimissuros. Qui Præpositus, sicut cæteri etiam profiteatur, se nihil de suimet ipsius missione in alterutram partem, nisi de Societatis consilio, cum dicto Pontifice esse curaturum.

Voueant singuli, se in omnibus quæ ad Regulæ huius nostræ obseruationem faciunt, obediens fore Societatis Præposito.

Ille autem iubeat ea, quæ ad constructionem propositi sibi à Deo & à Societate finis cognouerit esse oportuna. In prælatione autem sua benignitatis ac mansuetudinis, caritatisque Christi, Petri Paulique formulæ semper sit memor, & tam ipse, quàm Concilium ad normam hanc assidue spectent. Et nominatim commendatam habeant institutionem puerorum ac rudiû in Christiana doctrina decem præceptorum, atque aliorum similium rudimentorum, quæcunque secundum circumstantias personarum, locorum ac temporum
illis

illis congrua videbuntur, Etenim maximè
necessarium, circa prouidentiam huius rei
diligenter Præpositum & Concilium in-
uigilare, cum & in proximis ædificium fi-
dei sine fundamento non possit confurge-
re, & in nostris periculum sit, ne ut quisque
erit doctior, ita prouinciam hanc, tam-
quam primo aspectu minus speciosam for-
sitã detrectare conetur, cum tamen re-
vera nulla sit fructuosior, vel proximis ad
ædificationem, vel nostris ad caritatis &
humilitatis simul officia exercenda. Sub-
diti verò, tum propter ingentes Ordinis
utilitates, tum propter numquam salutis
laudatum humilitatis assiduam exerci-
tium, Præposito, in omnibus ad institutum
Societatis pertinentibus, parere semper
teneantur, & in illo Christum veluti præ-
sentem agnoscant, & quantum decet vene-
rentur.

Cùm autem experti fuerimus iucundio-
rem, puriorem, & ad proximi ædifica-
tionem aptiorem esse vitam ab omni a-
uaritiæ contagione quàm remotissimam,
& Euangelicæ paupertati quàm similli-
mam; cumq; sciamus Dominum nostrum
Iesum Christum seruis suis regnum Dei
solum inquirentibus necessaria ad victum
& vestitum esse subministraturum; voueât
singuli & vniuersi perpetuam paupertatem de-

tem, declarantes quod non solum priuatim, sed neque etiam communiter possint pro Societatis sustentatione, aut vsu ad bona aliqua stabilia, aut ad prouentus seu introitus aliquos, ius aliquod ciuile acquirere, sed sint contenti vsu tantum rerum sibi donatarum, ad necessaria sibi comparanda, recipere.

Possint tamen habere in Vniuersitatibus Collegium seu Collegia habentia redditus, census seu possessiones, vsibus & necessarijs Studentium applicandas, retenta penes Præpositum & Societatem omnimoda gubernatione, seu superintendentia super dicta Collegia & prædictos studentes, quo ad Gubernatoris seu Gubernatorum, ac studentium electionem, ac eorundem admissionem, emissionem, receptionem, exclusionem, statutorum ordinationem, circa studentium instructionem, ædificationem ac correctionem, victus, vestitusque eis ministrandi modum, atque aliam omnimodam gubernationem, regimen ac curam.

Sic tamen vt neque studentes dictis bonis abuti, neque Societas in proprios vsus conuertere possit, sed studentium necessitati subuenire. Qui quidem, post cognitum in spiritu & litteris eorum profectum, & post sufficientem probationem in Societatem

etatem nostram admitti possint.

Socij omnes, quicunque in sacris fuerint, quamuis beneficia ecclesiastica, aut eorum redditus non habeant, teneantur tamen singuli, priuatim ac particulariter, & non communiter ad dicendum officium, secundum Ecclesie ritum.

Hæc sunt, quæ sub priuati domini nostri PAVLI, & Sedis Apostolicæ beneplacito de nostra professione typo quodam explicare potuimus. Quod nunc fecimus, ut summatim scriptione hac informaremus, tum illos, qui nos de nostro vitæ instituto interrogant, tum etiam posteros nostros, si quos, Deo volente, imitatores vnquam habebimus huius vitæ. Quamcum multas magnasque habere annexas difficultates fuerimus experti, oportu- num iudicauimus etiam statuere; Ne quis in hac Societate recipiatur, nisi diu ac diligentissime fuerit probatus. Cumque prudens in Christo, & vel doctrina, seu vitæ Christianæ puritate apparuerit conspicuus, tunc demum admittatur ad IESV Christi militiam, qui tenuibus cœptis nostris fauere dignetur, ad Gloriam Dei Patris, cui soli sit semper decus, & honor in sæcula, Amen.

Cum autem nil in præmissis reperiatur, quod pium non sit, aut sanctum, Nos, ut

C

ijdem

ijdem socij, (qui nobis super hoc humillimè supplicari fecerunt) in eorum pio viuendi proposito eò promptiores existant, quò se maiori Sedis Apostolicæ gratia complecti cognouerint, ex præmissa per nos approbari viderint, præmissa omnia & singula, tamquam ad spiritualem profectū eorundem sociorum, & reliqui Christiani gregis oportuna Apostolica auctoritate, tenore præsentium, ex certa sciētia approbam⁹, confirmamus & benedicimus, ac perpetuæ firmitatis munimine roboramus, ipsosque socios sub nostra, & huius Sanctæ Sedis Apostolicæ protectione suscipimus; eis nihilominus concedentes, quod particulares inter eos constitutiones, quas ad Societatis huiusmodi finem, & Iesu Christi Domini nostri gloriam, ac proximi vtilitatem cōformes esse iudicauerint, condere liberè & licitè valeant.

Non obstantibus generalis Concilij, & felicis recordationis GREGORII Papæ X. prædecessoris nostri, ac quibusvis alijs constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis cæterisque contrarijs quibuscunque.

Volimus autem, quod in Societate huiusmodi vsque ad numerum sexaginta personarum, normulam viuendi huiusmodi profiteri cupientium, & non vltra admitti, & Societati præfatæ aggregari dumtaxat

taxat valeant. Nulli ergo, &cæt.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum,
anno Incarnationis Dominicæ millesimo 1540.
quingentesimo quadragésimo V. Kalend.
Octobris, pontificatus nostri anno sexto.

NOTATIO.

Societatis Iesu, (quæ inter omnes Clericorum
in communi viuentium Cõgregationes est am-
plissima, adeoque per vniuersum orbem Christia-
num dispersa) Historiam eleganti stilo scripsere
Nicolaus Orlandinus & Franciscus Sacchinus:
ad quos Lectorem remitto.

C A P V T VII.

CATALOGVS PROVINCIARVM, DO-
morum, Collegiorum, Seminariorum, ac Re-
sidentiarum Societatis Iesu, ann. 1627.
publicatus.

In Italia Prouinciæ sex.

PROVINCIA ROMANA.

Romæ	Domus Professa.	Roma:
	Collegium Romanum.	
	Domus Probationis.	
	Collegium Pœnitentia- riæ.	
	Collegium Germani- cum.	
	Collegium Anglica- num,	Semi-

Roma.	Seminariū Romanum.	Romæ.
	Collegium Græcorum.	
	Collegium Marronita-	
	rum.	
	Collegium Scotorum.	

Residentia Tusculana.	Frascati.
Collegium Tiburtinum.	Tiuoli.
Collegium Lauretanum.	} Loreto.
Collegium Illyricorum.	
Collegium Perusinum.	Perugia.
Collegium Florentinum.	Fiorenza.
Collegium Senense.	Siena.
Collegium Maceratense.	Macerata.
Collegium Recinetense.	Recanati.
Collegium Setinum.	Sezza.
Collegium Anconitanum.	Ancona.
Collegium Montis sancti.	Monte Santo.
Collegium Montis Palitiani.	Mōte Pulciano.
Collegium Firmanum.	Fermo.
Collegium Tifernaten.	Cità di Castello
Collegium Asculanum.	Ascoli.
Collegium Soranum.	Sora.
Collegium Spoletinum.	Spoletto.
Collegium Viterbiense.	Viterbo.
Collegium Interamnense.	Terni.
Collegium Camerinense.	Camerino.
Residentia Vrbeuetana.	Oruieto.
Residentia Ragusina.	Ragusa.
Residentia Fiastræ, & Panicalis.	

Sunt in hac Prouincia Socij 810.

PRO-

PROVINCIA SICVLA OCCI-

DENT ALIS.

Panormi. { Domus Professa }
 { Collegium Panor- } Palerino.
 { mitanum. }
 { Dom^o Probationis }

Collegium Montis Regalis. Monreale.

Collegium Biuonense. Biuona.

Collegium Drepanitanum. Trapani.

Collegium Marsalense. Marsala.

Collegium Caltanissettense. Caltanissetta.

Collegium Saccense. Sciacca.

Collegium Narense. Naro. (ni.

Collegium Ennense. Castrogiovan-

Collegium Termitanum. Termini.

Sunt in hac Prouincia Socij 365.

PROVINCIA SICVLA ORI-

ENT ALIS.

Messanę. { Domus Professa. }
 { Collegiū Messanense. } Messina.
 { Domus Probationis. }

Collegium Syracusanum. Siracusa.

Collegium Catanense. Catania.

Collegium Caltagirone. Caltagirone.

Collegium Mineense. Mineo.

Collegium Melitense. Malta.

Collegium Platense. Piazza.

Collegium Netinum. Noto.

Sunt in hac Prouincia Socij 296.

C 3

PRO-

PROVINCIA NEAPOLITANA,

	Domus Professa.	
	Collegium Neapolitanum.	
Neapoli.	Domus Probationis	Neapoli.
	Collegium S. Ignatij.	
	Collegium S. Francisci Xauerij.	
	Collegium Sancti Iosephi.	

Collegium Caracense.	Catanzaro.
Collegium Nolanum.	Nola.
Collegium Rheginum.	Reggio.
Collegium Aletinum.	Lecco.
Collegium Bariense.	Bari.
Collegium Salernitanum.	Salerno.
Collegium Cosentinum.	Cosenza.
Collegium Barolitanum.	Barletta.
Collegium Theatinum.	Chieti.
Collegium Aquilanum.	Aquila.
Collegium Beneuentanum.	Beneuento.
Domus Probationis Adriensis.	Atri.
Collegium Bouinense.	Bouino.
Collegium Tropeense.	Tropea.
Collegium Massense.	Massa.
Collegium Stabiense.	Castellamare.
Collegium Capuanum.	Capua.
Collegium Molfettanum.	Molfetta.
Collegium Amanteanum.	Amantea.
	Colle-

Collegium Vibonense. Monteleone.

Collegium Tarentinum. Taranto.

Residentia Paulæ. Paola.

Sunt in hac Prouincia Socij 610.

PROVINCIA MEDIOLANENSIS.

Mediolani. { Domus Professa. }
 { Collegium Brera- } Milano.
 { num. }

Genuæ. { Domus Professa. }
 { Collegium Genu- } Genova.
 { ense. }
 { Domus Probatio- }

Collegium Taurinense. Turino.

Collegium Comense. Como.

Collegium Vercellense. Vercelli.

Collegium Montis regalis. Mondeui.

Collegium Cremonense. Cremona.

Domus Probationis Aronensis. Arona.

Collegium Bastiense. Bastia.

Collegium Niciense. Nizza.

Collegium Alexandrinum. Alessandria.

Collegium Castrinoui. Castelnuoue

Collegium Nouariense. Nouara.

Collegium Adiacense. Aiaccio.

Collegium Sauonense. Sauona.

Residentia Papiensis. Pavia.

Residentia Pinaroli. Pinarolo.

40 De Congregationibus Clericorum

Residentia S. Romuli. S. Remo.

Residentia Ponti in Valtellina. Ponte.

Sunt in hac Prouincia Socij. 431.

PROVINCIA VENETA.

Domus Professa Veneta. * Venetia.

Collegium Patavinum. * Padoua.

Collegium Ferrariense. Ferrara.

Collegium Bononiense. Bologna.

Collegium Brixienſe. * Breſcia.

Collegium Foroliuiense. Forli.

Collegium Mutinense. Modena.

Parmæ } Collegium Parmense. }
 } Collegium Nobilium. } Parma.

Collegium Placentinum. Piacenza.

Collegium Veronense. * Verona.

Collegium Mantuanum. Mantona.

Domus Probationis Nouellaræ. Nouellara.

Collegium Imolense. Imola.

Collegium Mirandulanum. Mirandula.

Collegium Regiense. Reggio.

Collegium Faentinum. Faenza.

Collegium Castilionense. Castiglione

Collegium Rauennatense. Rauenna.

Residentia Cretensis, *. Candia.

Residentia Vicentina, *. Vicenza.

Domus Probationis Buxetanæ. Buffeto.

Residentia Carpens. Carpi.

Sunt in hac Prouincia Socij 405.

In

In Lusitania Prouincia vna.

Olisipone	Domus Professa.	Lisboa.
	Collegium S. Antonij.	
	Domus Probationis	
	Seminarium Hibernorum.	

Collegium Conimbricēse. Coimbra.

Collegium Eborense. Euora.

Collegium Purificationis. B. V. Da Purificaçam.

Collegium Portuense. Porto.

Collegium Bracarense. Braga.

Collegium Brigantinum. Bragança

Collegium Pharense. Pharo.

Dom^o Professa Villauicoſe. Villauicoſa.

Collegium Scalabitanum. Santarem.

Collegium Fungalense. Madeira.

Collegium Angrense. Angra.

Collegium S. Michaelis. San Miguel.

Collegium Portalegrense. Portalegre.

Residentia S. Felicis. Sam Fins.

Residentia Canalensis. Canal.

Collegiū in regno Angolæ. Angola.

Residentia Massanganēsis. Massangano.

Collegium in regno Cōgi. Congo.

Residentia Insularum Hesperidum.

Cabo verde.

Sunt in hac prouincia Socij 660.

C s In

In India Orientali Prouinciæ duæ.

PROVINCIA GOANA.

Goæ	}	Domus Professa.	}	Goa.
		Collegium vetus S. Pauli.		
		Nolocomium SS. Regum.		
		Collegium nouū S. Pauli.		
		Domus Probationis.		
		Seminarium sanctæ Fidei.		

Collegium Salfetanum cum 19. Residentijs.
Salfete.

Collegium Chaulense. *Chaul.*

Collegium Tanaense cum 3. Residentijs.
Tana.

Collegium Bazainense cum 4. Residentijs.
Baçaim.

Collegium Damanense. *Daman.*

Collegium Moxambiquium cum Resi-
dentijs. *Moçambique.*

Residentia Taraporensis. *Tarapor.*

Collegium Diense. *Dio.*

Missio Æthiopica cum 4. Residentijs.
Æthiopia.

Residentia Mogorensis cum 3. Residentijs.
Mogor.

Residentia Bandorensis. *Bandora.*

Sunt in hac prouincia Socij 320.

PROVINCIA MALABARICA.

Collegium Cocinense cum 5.
Residentijs. } *Cochin.*

Domus Probationis.

Resi-

Residentia { S. Jacobi. *Santiago.*
S. Andreæ. *S. Andre.*
Calecutana. *Calecut.*
Tanorensis. *Tanor.*

Collegiũ Cranganorẽse *Cranganor.*

Seminariũ Vaypicotanũ. *Vaipicota.*

Residentia Paliporensis. *Palipor.*

Collegium Coulanense. *Coulam.*

Collegium Piscariæ. *Costa da Pescaria.*

Collegium Tutucurinese cum Residentijs.
Tutucurim.

Collegium Columbanum cum 7. Residentijs.
Columbo.

Collegium Nagapatanũ *Nagapatam.*

Collegiũ S. Thom. cũ 4. Residentijs. *S. Thome*

Collegium Peguanum. *Pegũ.*

Collegium Bengalense. *Bengala.*

Collegium Malacense. *Malaca.*

Domus Ternatensis cum Residentijs Molucensibus.
Ternate, è Malucco.

Residentia Madurensis. *Madurè.*

Residentia Golimensis. *Golim.*

Residentia Manarensis. *Manar.*

Residentia Tauanapatensis. *Tauanapatam.*

Residentia S. Michaelis: *S. Miguel.*

Residentia Insularũ Mori. *Ilhas de Moro:*

Residentia Insulæ Siao. *Ilha Siao.*

In regno Infanapentensi Residentiæ sex.

Infanapatam.

Sunt in hac prouincia Socij 190.

In

In Iaponia Prouincia vna.

Nangasaci * } Collegium
 } Domus Pro- } Nangasachi.
 } bationis

Residentia Xenodochij. doHospital.

Residentia misericordiae Domus. Casa da
 misericordia.

Arimæ * } Collegium Arimense } Arima.
 } Seminarium Ari-
 } mense

Collegium Meacense * Meaco.

Collegium Macaense. Macao.

Residentia Vracamentis * Vracami.

Residentia Tonensis. * Toni.

Residentia Fudoyamentis. * Fudoyama.

Residentia Isafayensis. * Isafay.

Residentia Xiquensis. * Xiqui.

Residentia Cocuræ. * Cocura.

Residentia Notçu. * Notçu.

Residentia Ozacensis. * Ozaca.

Residentia Firoximensis. * Firoxima.

Residentia Tacatecensis, Tacata.

Residentia Ariyensis. Ariye.

Residentia Cuchinotçu. Cuchinotçu.

Residentia Conzzuræ. Conzzura.

Domus Facatensis. Facata.

Residentia Amaguensis. Amagui.

Residentia Ianagauensis. Ianagaua.

Residentia Bungenfis. Bungo.

Resi.

Residentia Xinguensis.	Xinga.
Residentia Fuximensis.	Fuximi.
Residentia Sacaiensis.	Sacai.
Residentia Fococensis.	Fococu.

Sunt in hac prouincia Socij 140.

IN CONCINCINA.

Residentia.	Taifoensis.	Taifo.
	Pullocambiensis,	
	eū alijs duabus.	Pullocambi.

In regno Sinarum Viceprouincia vna.

Collegium Pachinense.	Paquim.
Collegium Nanchinense.	Nanquim.
Residentia Xauchenſis.	Xauceo.
Residentia Kiatienſis.	Kiatim.
Residentia Hancheuenſis.	Hanchen.
Residentia Kamtzaienſis.	Kambai.

Sunt in hac prouincia Socij 30.

In Brasilia prouincia vna.

Collegium Baiense.	Baia.
Residentia S. Spiritus.	Esperito Santo.
Residentia S. Ioannis.	Sam Ioam.
Residentia S. Antonij.	S. Antonio.
Residentia S. Sebastiani.	S. Sebastiam.
Residentia B. Virginis.	B. Virgem.
Collegium Portus securi.	Porto Seguro.
Domus Ilhæorum.	Ilheos.

Pernam-

	Collegiū Pernā-	
	bucense.	
	Residentia B. V.	
	Conceptæ.	
	Residentia S.	
	Andræ.	
Pernābuci	Residētia S. Mi-	Pernābuco.
	chaelis.	
	Residentia S. Io-	
	annis Baptiste	
	Residentia Ma-	
	ranha.	
	Residentia Ar-	
	recifensis.	
	Collegium Flumi-	
	nis Ianuarij.	
	Residentia S. Bar-	
	nabæ.	
	Domus Spiritus	
	Sancti.	Riode
Fluminis	Residentia S. Ig-	laneiro.
Ianuarij.	natij.	
	Residentia B. V.	
	Assumptæ.	
	Residentia Sancto-	
	rum.	
	Residentia S. Pauli.	S. Paulo.
	Domus Piratininge.	Piratininga.
	Domus Sanctorum.	Dos Sanctos.
	Residentia Capitis frigid.	Cabo frio.
	Sunt in hac prouincia Socij 180.	In

In Hispania Prouinciæ quinque.
PROVINCIA TOLETANA.

Toleti. { Domus Professa.
 { Collegium Toletanum. } Toledo.

Madriti { Domus Professa.
 { Collegium Madritanum. } Madrid.
 { Domus Probationis.
 { Collegium Anglicanum. }

Collegium Complutense. Alcala.

Collegium Ocainense. Ocava.

Collegium Placentinum. Placencia.

Collegium Conchense. Cuense.

Collegium Belemontense. Belmonte.

Collegium Murcianum. Murcia.

Collegium Carauacense. Cauaraca.

Collegium Seguritanum. Segura.

Collegium Huetense. Huete.

Collegium Talabricense. Talauera.

Collegium Oropesatum. Oropesa.

Collegium Almagrense. Almagro.

Collegium S. Clementis. S. Clemēte.

Collegium Almonozilense. Almonozil.

Domus Probationis Villaregien. Villarcuo.

Residentia Naualcarnerensis. Naualcarnero

Residentia Iesu Montani. Iesus del Monte.

Sunt in hac prouincia Socij 663.

PRO-

PROVINCIA CASTELLANA.

	{ Collegium S. Ignatij. } { Collegium S. Ambrosij. } { Collegium Anglicanū. }	
Vallisoleti		Valladolid.
	{ Collegium Salmanticense } { Collegium Hibernorum. }	
Salmanticae		Salamāca.
Collegium Būrgense.		Burgos.
Collegium Metinense.		Medina.
Collegium Segobiense.		Segouia.
Collegium Abulense.		Auila.
Collegium Palentinum.		Falencia.
	{ Collegium Compostellanum. } { Collegium Hibernorum. }	
Compostellæ		Santiago.
Collegium Pampilonense.		Pamplona.
Collegium Legionense.		Leon.
Collegium Lucroniense.		Logronno.
Collegium Ouetense.		Ouiedo.
Collegium Numantinum.		Soria.
Collegium Santanderense.		Santander.
Collegium Montis regalis.		Monterei.
		Colle-

Collegium Montfortense.	Monforte.
Collegium Areualense.	Areualo.
Collegium Vergarense.	Vergara.
Collegium Tudelanum.	Tudela.
Collegium Bilbaense.	Bilbao.
Collegium Bellimarense.	Bellimair.
Collegium Villæfranchæ Gall.	
Collegium S. Sebastiani.	S. Sebastian.
Collegium Orense.	Orense.
Collegium Tauense.	Toro.
Domus Probationis Villagarcensis.	
Villargarcia.	
Residentia Azcoitana.	Ascoitia.
Sunt in hac prouincia Socij 592.	

PROVINCIA ARAGONENSIS.

Valentiæ	Domus Professa.	} Valencia.
	Collegium Valentinum.	
Collegium Barcinonense.	Barcelona.	
Collegium Casaraugustanum.	Carogoca.	
Collegium Maioricense.	Mallorca.	
Collegium Gerundense.	Girona.	
Collegium Gandiense.	Gandia.	
Collegium Bilbilitanum.	Calataiud.	
Collegium Tarasonense.	Taraçona.	
Collegium Vrgellense.	Vrgel.	
Collegium Oscanum.	Huesca.	
Collegium Ilerdense.	Lerida.	
Collegium Perpinianense.	Perpinnan.	
Collegium Manresanum.	Manresa.	
		Colle-

Collegium Vicense. *Vique.*
 Domus Probationis Tarraconensis. *Tarragona.*

Sunt in hac prouincia Socij 444.

PROVINCIA BÆTICA.

	{	Domus Professa.	}	
	{	Collegium Hispalense.	}	
	{	Domus Probationis.	}	
Hispali	{	Collegium S. Mariæ.	}	Seuilla.
	{	Seminariū Anglicanū.	}	
	{	Seminarium Hiberno-	}	
	{	rum.	}	
Collegium Triguerense.				Trigueros.
Collegium Gaditanum.				Cadix.
Collegium Marchenense.				Marchena.
Collegium Cordubense.				Cordoua.
Collegium Granatense.				Granada.
Bæzæ	{	Collegium Bæzanum.	}	Bæçæ.
	{	Domus Probationis.	}	
Collegium Malacense.				Malaga.
Collegium Xerense.				Xerez.
Collegium Cazorlanum.				Caçorla.
Collegium Vbedanum.				Vbeda.
Collegium Astigitanum.				Ezija.
Collegium Guadixense.				Guadix.
Collegium Frexenale.				Freienal.
Collegium Montellanum.				Montilla.
Collegium Carmonense.				Carmona.
Collegium Antiqueranum.				Antequeras.
				Colle-

Collegium Ossonense.	Ossana.
Collegium Anduxarense.	Anduxar.
Collegium Vtterenſe.	Vttera.
Collegium Moronenſe.	Moron.
Reſidentia Giennenſis.	Iaen.
Reſidentia Lucenenſis.	Lucena.

Sunt in hac prouincia Socij 633.

PROVINCIA SARDINIÆ.

Saffari	Domus Profefſa.	} Saffer.
	Collegium Saffaritanum.	
	Seminatium S. Antoni.	
Calari	Domus Profefſa.	} Caller.
	Collegium Calaritanū.	
	Domus Probationis.	
	Seminarium Calaritanū.	
Collegium Eccleſienſe.	Igleſias.	
Collegium Algenerenſe.	Alguer.	

Sunt in hac prouincia Socij 210.

In India Occidentali Prouinciæ quinque.

PROVINCIA PERUVANA.

Limæ	Collegium Limenſe.	} Lima.
	Domus Probationis.	
	Seminarium Limenſe.	
	Reſidentia S. Iacobi.	
Collegium Arequipenſe.	Arequipa.	
Collegium Cuzchenſe.	} Cuzca.	
Seminarium Cuzchenſe.		
Collegium Potoſinum.	Potoſi.	

§2 De congregationibus Clericorum

Collegium Platenſe, ſeu chuqui-	} Plata.
ſaquenſe.	
Seminarium Chuquiſaquenſe.	} De la paz.
Collegium Pacenſe.	
Collegium Guamanganum.	Guamanga.
Reſidentia Iulenſis.	Iuli.
Reſidentia S. Crucis de la Sierra.	S. Cruz de la Sierra.
Collegium Orruri.	Orruro.
Collegium Piſquenſe.	Piſco.
Collegium Callaenſe.	Callao.
Collegium Truxillanum.	Truxilla.
Sunt in hac prouincia Socij 390.	

Viceprouincia Chileniſis.

Collegium Chileniſe.	Chile.
Collegium Conceptionis.	De la Concepcion.
Collegium Mendozaſum.	Mendoza.
Domus Probationis Vallis de Bucaleno.	Valle de Bucaleno.
Sunt in hac Viceprouincia Socij 60.	

PROVINCIA NOVI REGNI

GRANATENSIS.

In vrbe	} Santa Fee.
S. Fidei.	
Collegium S. Fidei.	} tholomæi.
Seminarium S. Bartholomæi.	
Collegium Quitoſe.	} Quito.
Domus Probationis.	
Seminarium Quitoſe.	
Collegium Carthaginenſe	Cartagena.
	Domus

Domus Probationis Tungensis.	Tunia.
Collegium Pampilonense.	Pamplona.
Residentia Panamana.	Panamà.
Residentia Caxicana.	Caxica.
Residentia Duitamensis.	Duitama.
Residentia S. Annæ.	S. Anna.
Residentia Vndensis.	Onda.

Sunt in hac prouincia Socij 200.

PROVINCIA MEXICANA.

Mexici	{ Domus Professa.	} Mexico.
	{ Collegium Mexicanū.	
	{ Domus Probationis.	
	{ Seminarium Mexicanū.	

Collegium Guaxacanum. Guaxaca.

Collegium Guadalaxarense. Guadalaxara.

Angelo- poli.	{ Collegium S. Il-	} Puella de los Angeles.
	{ defonsi.	
	{ Collegium Spiri- tus Sancti.	
	{ Seminarium An- gelop.	

Collegium Vallisoletanum. Valladolid.

Collegium Pasquarense. Pasquaro.

Collegium Tepozotlanum. Tepozotlan.

Collegium Guatimalense. Guatimala.

Collegium Zacatecanum. Zacatecas.

Collegium Meridanum. Merida.

Collegiū S. Ludouici Potosi. S. Luis Potosi.

Collegium Queretarense. Queretaro.

Collegium Realexanum. Realeio.

Residentia } Veræ Crucis *Vera Cruz.*
 } Cinaloensis: *Cinaloa.*
 } Guadianæ. *Guadiana.*
 Residentia Nouæ Granatæ. *de la nueua Granada.*
 Residentia Maiensis. *de Maio.*
 Residentia Tepeguana. *De Tepeguanes.*
 Residentia Topiana. *de Topia.*
 Residentia S. Andree. *de S. Andres.*
 Sunt in hac prouincia Socij 365.

In Philippinis Insulis Prouincia vna.
 Manilæ } Collegium Manilanū } *Manila.*
 } Seminariū Manilanū. } *la.*
 Collegium Zebuense. *Zebu.*
 Domus Probationis S. Petri. *de S. Pedro.*
 } Antipolana. *Antipol.*
 } Taytayensis. *Taytay.*
 } Boolana. *Bool.*
 Residentia } Dulacensis. *Dulao.*
 } Carigarensis. *Carigara.*
 } Tinagonensis. *Tinagon.*
 Sunt in hac prouincia Socij 128.

PROVINCIA PARAQVARIÆ.

Cordubæ } Collegium Cordu-
 } bense. *Cordoua.*
 } Domus Probationis.
 Collegium Assumptionis. *de la Assumpcion.*
 Colle-

Collegium S. Michaelis Tucumanensis.

de S. Miguel de Tucuman.

Collegium Boni-aeris. Buenos Ayres.

Collegium S. Fidei. de Santa Fee.

Collegium S. Iacobi del Estero. Santiago del Estero

Collegium Estequense. Estero.

Sunt in hac prouincia Socij 121.

In Gallia Prouincia quinque.

PROVINCIA FRANCIAE.

	{	Domus Professa S. Ludouici.	}	
Parisijs	{	Collegium Claromont.	}	Paris.
	{	Domus Probationis.	}	
	{	Collegium Conuictorū.	}	
Residentia Pontifarenfis.				Pontoyse.
Bituricæ	{	Collegium Bituricēse.	}	Bourges.
	{	Collegiū Conuictorū.	}	
Flexiæ	{	Collegium Flexiense.	}	la Flesche.
	{	Collegium Conuictorū.	}	
	{	Collegium Rotomag.	}	
Rotomagi	{	Domus Probationis.	}	Rouen.
	{	Seminarium Ioyeufæū.	}	
Collegium Niuernense.				Neuers.
Collegium Augense.				Eu.
Collegium Rhedonense.				Rhenes.
Collegium Ambianense.				Amiens.
Collegium Molinense.				Moulins.
Collegium Aurelianense.				Orleans.
Collegium Eudomense.				Caen.

Collegium Corisopitense. *Quimpercorentin.*

Collegium Blesense. *Blois.*

Residentia Alenconiensis. *Alençon.*

Residentia Dieppensis. *Dieppe.*

Residentia Cannadensis. *Cannada.*

Sunt in hac prouincia Socij 590.

PROVINCIA AQVITANIÆ.

	{	Domus Professa	}	
		S. Xauerij.		
		Collegium Bur-		
		digalense.		
Burdigalæ	}	Domus Proba-	}	<i>Bordeaux.</i>
		tionis.		
		Residentia S. Ma-		
		carij.		

Collegium Aginnense. *Agen.*

Collegium Petrocoricense. *Periguenx.*

Collegium Lemouicense. *Limoges.*

Collegium Pictauiense. *Poictiers.*

Collegium Xantonense. *Xaintes.*

Collegium Tutellense. *Tulles.*

Collegium Palense. *Pau.*

Collegium Engolifinense. *Engoulesme.*

Sunt in hac prouincia Socij 320.

PROVINCIA LVGDVNENSIS.

	{	Collegiū Lvgdunense.	}	
Lugdumi	}	Domus Probationis.	}	<i>Lyon.</i>
		Collegiū Cōuictorum.		<i>Auc.</i>

Auenione. } Collegium Auenion- } Auignō.
 } se. }
 } Domus Probationis. }

Dolæ. } Collegium Dolanum. } Dole.
 } Collegium Conuictorum. }

Collegium Camberienſe. Chambery.

Collegium Biſuntinum. Beſancon.

Collegium Viennenſe. Vienne.

Collegium Ebredunenſe. Ambrun.

Collegium Carpentoraſtenſe. Carpentras.

Collegium Roannenſe. Roane.

Collegium Veſulanum. Veſoul.

Collegium Aquenſe. Aix.

Reſidentia Maſſilienſis. Marſeille.

Reſidentia Gratianopolitana. Grenoble.

Sunt in hac Prouincia Socij 476.

PROVINCIA TOLOSANA.

Toloſæ. } Domus Profefſa S. }
 } Ignatij. }
 } Collegium Toloſa- } Toulouse.
 } num. }
 } Domus Probationis. }
 } Collegium Conui- }
 } ctorum. }

Collegium Turonenſe. Tournon.

Collegium Billomenſe. Billom.

Collegium Mauriacenſe. Mauriac.

Collegium Ruthenenſe. Rodes.

Collegium Auſcitanum. Auchſ.

Colle-

Collegium Aniciense.	Le Puy.
Collegium Biterrense.	Beziers.
Collegium Cadurcense.	Caors.
Collegium Auriliacense.	Aurillac.
Collegium Albenacense.	Aubenas.
Collegium Carcassonense.	Carcassone.
Collegium Albiense.	Alby.

Sunt in hac Prouincia Socij 400.

PROVINCIA CAMPANIÆ.

Musiponti	Collegium Mussipontanum.	Rheims.
	Collegium Conuictorum cum Seminario Metensi.	
Rhemis.	Collegium Rhemen- se.	Rheims.
	Collegium Conuictorum.	
Viriduni.	Collegium Virdu- nense.	Verdun.
	Collegium Conui- ctorum.	
	Collegium Diuionense.	Dijon.
Nancæi.	Collegium Nancæ- ianum.	Nancy.
	Domus Probationis.	
	Collegium Carolopolitanum.	Charle-ville.
	Collegium Augustodunense.	Autun.
	Collegium Catalaunense.	Chaalons.
	Collegium Barrense.	Barleduc.
		Colle-

Collegium Caluomontanum.	Chaumont.
Collegium Antiffiodorenfe.	Auxerre.
Collegium Metenfe.	Mets.
Collegium Senonenfe.	Sens.
Residentia Lingonenfis.	Langres.

Sunt in hac Prouincia Socij 370.

In Germania Prouinciæ quinque.

PROVINCIA GERMANIÆ.

SVPERIORIS.

Ingolstadij.	Collegium In- golstadienfe.	Ingolstadt.
	Seminarium S. Ignatij.	
Dilingæ.	Collegium Dilinga- num.	Dilingen.
	Seminarium S. Hie- ronymi.	
Collegium Monachiense.	Munchen.	
Collegium Augufianum.	Augfburg.	
Collegium OEnipontanum.	Infbrug.	
Collegium Halenfe.	Hall.	
Collegium Lucernenfe.	Lucern.	
Collegium Friburgenfe Heluetiorum.	Fri- burg in Schvveit zerland.	
Collegium Ratisbonenfe.	Regenfburg.	
Collegium Bruntrutatum.	Bruntrut.	
Collegium Conftantiense.	Coftantz.	
Collegium Eyftadienfe.	Eyftat.	
Collegium Enfifhemianum.	Enfifheim.	
	Colle-	

60 Decongregationibus Clericorum

Collegium Neoburgense. Neuburg.

Collegium Mindelheimense. Mindelheim.

Collegium Friburgense Brisgoiæ. Friburg
in Brisgavv.

Domus Probationis Landsbergensis.

Landsberg.

Domus Oetingana. Oetingen.

Residentia Ebespergensis. Ebersberg.

Residentia Biburgensis. Biburg.

Residentia Sedunensis. Sitten.

Residentia Brigenfis. Brigen.

Residentia Donawertana. Donnoververt.

Residentia Fueffensis. Fueffen.

Residentia Ambergensis. Amberg.

Residentia Chamensis. Chamb.

Residentia Nouofori. Neumart.

Residentia Tridentina. Trent.

Residentia S. Morandi. S. Morand.

Residentia Elwacensis. Elvvagen.

Sunt in hac Prouincia Socij 706.

PROVINCIA RHENI INFERIORIS.

Collegium Colonienſe. Colleen.

Treuiris. { Collegium Treuirenſe. } Trier.
 { Domus Probationis. }

Collegium Confluentinum. Coblentz.

Collegium Paderbornenſe. Paderborn.

Collegium Monafterienſe. Munſter.
 Colle-

Collegium Hildesheimense.	Hildesheim.
Collegium Embricense.	Emmerich.
Collegium Aquisgranense.	Aachen, Aken.
Collegium Dusseldorpense.	Dusseldorp.
Collegium Osnaburgense.	Osenbrug.
Residentia Sigenensis.	Sigen.
Residentia Bonnensis.	Bon.
Residentia Nouesiana.	Nuyse
Residentia Lipstadiana.	Lipstadt.
Residentia Sanctensis.	Santen.

Sunt in hac Prouincia Socij. 406.

PROVINCIA RHENI SVPERIORIS

Moguntia.	{ Collegium Mogun- tinum. Seminarium.	} Meintz
Collegium Spirensis.		Spair.
Herbipoli.	{ Collegium Her- bipolense. Seminarium.	} Wirtzburg
Collegium Fuldense. Seminarium.		{ Fuld.
Collegium Heiligenstadiense.		Heiligenstadt.
Molsheim	{ Collegium Mols- hemense. Seminarium.	} Molsheim.
Bambergæ.	{ Collegium Bam- bergense. Seminarium.	} Bamberg.
Collegium Wormatiense.		Wormbs. Colle.

Collegium Hagenoense.	Hagenavv.
Collegium Erfordianum.	Erfurt.
Collegium Sletstadianum.	Schletstadt.
Collegiū Aschaffenburgense.	Aschaffenburg.
Residentia Badensis.	Baden.
Residentia Rubeacensis.	Ruffach.
Residentia Fridslariensis.	Fridslar.
Residentia Heidelbergensis.	Heidelberg.
Residentia Creutzenacensis.	Creutzenach.
Residentia Neustadiana.	Neustatt.
Residentia Bruchsaal.	

Sunt in hac Prouincia Socij 434.

PROVINCIA AVSTRIÆ.

Viennæ.	{ Domus Professa. Collegium Viennense. Seminarium Viennense. Seminarium Hungaricum.	} wien.			
			Græcij.	{ Collegium Græcense. Seminarium.	} Gratz.
	Collegium Clagenfurtense.	Clagenfurt.			
	Collegium Zagrabiense.	Agram.			
	Collegium Lincense.	Lintz.			
	Collegium Passauense.	Passavv.			
	Collegium Hommonense.	Hommonay.			
Tirnavij.	{ Collegium Tirnauense. Seminarium.	} Tirnavv. Colle-			

Collegium Cremsense.	Crems.
Collegium Goritiense.	Gortz.
Collegium Iudenburgense.	Iudenburg.
Collegium Tergestinum.	Triest.
Domus Probationis Leobiciensis.	Leuben.
Residentia S. Bernardi.	S. Bernhard.
Residentia Millestadiensis.	Milstad.
Residentia Eberndorffensis.	Eberndorff.
Residentia Plettriensis.	Plettria.
Residentia Traunkirchensis.	Traunkirch.
Residentia Posoniensis.	Presburg.
Residentia Iauariensis.	Rab.

In Transil- uania.	{	Collegium Claudiopolita-	* Colosvvar.
		num.*	
	{	Collegium Alba Iulienſe.	* Fairvvar.
		Fairvvar.	

Sunt in hac Prouincia Socij 450.

PROVINCIA BOHEMIÆ.

Pragæ.	{	Domus Professa.	} Prag.
		Collegium Pragense.	
		Seminarium.	
Olomuci.	{	Collegium Olomu-	} Olmutz.
		cense.	
	{	Seminarium.	}
Collegium Crumlouienſe.	Crumlavy.		
Collegium Commotouienſe.	Commotavy.		
Collegium Nouodomeneſe.	Nevvhaus.		
Collegium Glaceneſe.	Glatz.		
Collegium Niſſeneſe.	Neiſſe.		
	Colle-		

64 De Congregationibus Clericorum

Collegium Gicziniense.	Gitſchin.
Collegium Znoymenſe.	Znoim.
Collegium Iglauienſe.	Igla.
Domus Probationis Brunenſis.	Brun.
Reſidentia Hoſehouienſis.	Holiſchavv
Reſidentia Kuttbergenſis.	Kuttenberg
Reſidentia Glogouienſis.	Glogavv.

Sunt in hac Prouincia Socij 287.

In Belgio Prouinciæ duæ.

PROVINCIA FLANDRO-

BELGICA.

Antuerpiæ.	{ Domus Professa. Collegium Ant- uerpienſe.	} Antvverpē.
Collegium Aldenardense.	Oudenarde.	
Collegium Aloſtanum.	Aelſt.	
Collegium Belliolanum.	Belle.	
Collegium Brugense.	Brugghe.	
Collegium Bruxellense.	Bruffel.	
Collegium Caſletenſe.	Caſiel.	
Collegium Cortracenſe.	Cortrych.	
Collegium Gandenſe.	Gendr.	
Collegium Iprenſe.	Iperen.	
Collegium Louaniense.	Louen.	
Collegium & Domus Probationis Mech- limenſis.	Mechelen.	
Collegium Ruræmondanū.	Ruremonde.	
Collegium Silue-ducenſe.	Shertogenboſch.	
Collegium Traiectenſe.	Maëſtricht.	

Colle-

Collegium winociberg. S. winoxberghen.

Residentia Dunkercana. Dunkercke.

Residentia Hallensis. Halle.

Residentia Bredana. Breda.

Residentia Lyrana. Lyre.

Residentia Hollandicæ. Hollandt.

Missiones. { Castrensis.
 { Naualis.

Sunt in hac Prouincia Socij 801.

PROVINCIA GALLO-BEL-
GICA.

Duaci. { Collegium Duacense. } Douay.
 { Seminarium Scotorum. }

Collegium Andomaracense. Saint Omer.

Tornac. { Collegium Tornacense. } Tour-
 { Domus Probationis. } nay.

Collegium Leodiense. Liege.

Collegium Insulense. Lille.

Monti- { Collegium Montense. } Mons.
bus. { Seminarium B. Mariæ. }

Collegium Valencense. Valenciennes.

Collegium Atrebatense. Arras.

Collegium Cameracense. Cambray.

Collegium Luxemburgense. Luxemburg.

Collegium Namurcense. Namur.

Collegium Dionantense. Dinant.

Collegium Hesdiniense. Hesdin.

Collegium Ariense. Aire.

Domus tertia Probationis Huensis. Huy.

E

Colle-

66 De Congregationibus Clericorum

Collegium Malbodiense.	Maubeuge.
Collegium Bethuniense.	Bethune.
Collegium Niuellense.	Niuelles.
Residentia Athenfis.	Ath.
Residentia Armenteriana.	Armentiers.
Sunt in hac Prouincia Socij 773.	

In Polonia Prouinciæ duæ.

PROVINCIA POLONICA.

Cracouiæ	{ Domus Professa.	} Crakavv.
	{ Collegium Cracouiense.	
	{ Dom ⁹ Probationis	
Collegium Polnaniense.	Poznan.	
Collegium Califfiense.	Kalisz.	
Collegium Leopoliense.	Lvvovv.	
Collegium Sendomiriense.	Sendomirz.	
Collegium Lublinense.	Lublin.	
Collegium Iaroslaiense.	Iaroslavv.	
Collegium Luceoriense.	Lucko.	
Collegium Torunense.	Torun.	
Collegium Camenecense.	Kamienietz.	
Collegium Gedanense.	Gdansk.	
Collegium Rauense.	Ravva.	
Collegium Ostrogense.	Ostrog.	
Collegium Faustouiense.	Faustovv.	
Collegium Brestense.	Brzese.	
Residentia Choinicensis.	Choynica.	
Residentia Præmissiensis.	przemysl.	
Residentia Marieburgensis.	Malburg.	
	Resi-	

Residentia Crosnensis.	Crosno.
Residentia Graudentinensis.	Grondzionz.
Residentia Vinnicensis.	Winnica.
Residentia Valcensis.	Walez.
Residentia Bydgosstiensis.	Bydgoszez.
Residentia Barenfis.	Bar.

Sunt in hac Prouincia Socij. 532.

PROVINCIA LITVANIÆ.

Domus Professa Varlauiensis. *Warsawva.*

Vilnæ. { Domus Professa.
Collegium Vilmense.
Domus Probationis. } *Wilno.*
Seminarium.

Bransbergæ. { Collegium Bransbergense } *Bräsf-*
Seminarium. } *berg.*

Collegium Plutouiense. *Plutovvsk.*

Collegium Niesuisiense. *Niesvvez.*

Collegium Lomzense. *Lomza.*

Collegium Polocense. *Polock.*

Collegium Rigense. *Riga.*

Collegium Derpatense. *Derpt.*

Collegium Orszense. *Orsza.*

Collegium Krozense. *Kroza.*

Collegium Smolencense. *Smolensk.*

Collegium Plocense. *Plocko.*

Collegium Vendense. *Wendia.*

Residentia Grodnensis. *Grodno.*

Residentia Vorniensis. *Wornia.*

Sunt in hac Prouincia Socij 468.

PROVINCIA ANGLICANA.

Leodici { Collegium Leodiense. } Liege.
 { Seminarium. }
 Domus Probationis S. Ignatij.
 Collegium S. Xaverij.
 Residentia S. Mariæ.
 Residentia S. Michaëlis.
 Seminarium Audomarense. S. Omer.
 Residentia S. Dominici.
 Collegium B. Aloysij.
 Dom⁹ Probationis Wattenensis. Wattenes.
 Residentia S. Annæ.
 Residentia S. Georgij.
 Domus tertiæ Probationis Gandauensis.
 Gant.

Residentia S. Stanislai.

Residentia B. Francisci Borgiæ.

Sunt in hac Prouincia Socij 267.

In Hibernia sunt

In Scotia sunt

} aliquot.

IN IMPERIO ORIEN-

TALI.

Residentia { Chienfis Scio.
 Constantinopolitana. Con-
 stantinopoli.
 Smyrnensis. Smirna.
 Belgradi. Belgrado
 Quinque-ecclesiensis. Cin-
 que-chiefe.

Sunt

Sunt omnes Prouinciæ in vniuersa Societate 36. Viceprouinciæ 2. Domus Professæ 26. Collegia 444. licet non sint adhuc restituta, alterisco notata. Domus Probationis separatae 44. Residentiæ 228. & Seminaria 56. Socij deniq; omnes 15574.

C A P V T VIII.

SOCIETAS HOSPITALARIA, PRO SVB-
uentione pauperum orphanorum & mulierum
conuectitarum, vt vocant, ab Hieronimo Æ-
miliano instituta, per Paulum III. ann. 1540.
approbatum.

PAVLVS Papa III. ad perpetuam rei me-
moriã. Ex iniuncto nobis desuper, me-
ritis licet imparibus, Apostolicæ seruitutis,
officio, votis, per quæ hospitaliũ & aliorum
piorum locorũ utilitas, & salubris directio
procuratur, libenter annuimus; ad illos
quoque dexteram nostram liberalitatis ex-
tendimus, quos ad id propria virtutum
merita multipliciter recommendant.

Sanè pro parte dilectorum filiorum vni-
uersorum pauperum ORPHANORVM S.
MARIÆ MAGDALENÆ, in suburbio S.
Leonardi Bergomensis, & Mediolanensis, Co-
mensis, Ianuensis, Papiensis, Brixienfis, & Vero-
nensis, ciuitatum ac diœcesum, Hospitalium
Recollectorum nuncupatorũ, ac tam ecclesia-
sticarũ, quam secularium personarum in eis

uientium nobis nuper exhibita petitio continebat, quod cum aliàs quondam HIERONYMVS MIANI, ciuis Venetiarum, plures pauperes orphanos, propter bellorum in Italia urgentium tristes euentus, & famem urgentem, passim derelictos vagari videret, idem Hieronymus deuotionis feruore, & pietate motus, prædictum hospitale Sanctæ Mariæ Magdalenaë incohauit, & deinde hospitale prædictam, tam propter ciuium in ciuitate Bergomensis degentium feruentem caritatem, quàm prouidam directionem, & salubre regimen prædicti Hieronymi, in tantum auctore Domino creuit, vt idem Hieronymus, ad alia hospitalia, in alijs Italiae partibus instituenda animum applicarit.

Ita quod tam in Mediolanensi, quàm Comensi & alijs ciuitatibus, ac diœcesibus prædictis similia, & in quibusdam ex eis *mulierum conuertitarum* hospitalia, dicto Hieronymo, & nonnullis alijs mediantibus, erecta fuerunt. Vnde hospitalia ipsa de bono in melius perducuntur, in dies eorum numerus augetur, & augeri speratur, & sicut eadē expositio subiungebat, si in eisdem hospitalibus, quæ per dictos Clericos, & Laicos insimul gubernari cōsueuerunt, vnus Superior, vel caput, qui inibi pro tempore seruientes cōgregari facere, & de loco
ad lo-

ad locum mutare valeret, existeret, hospitaliaq; ipsa aliquibus prærogatiuis decorarentur, profecto salubri ipsius hospitalis, & illi deseruentium prædictorum directioni, & quieti, plurimum consuleretur, ac in illis degentes pauperes huiusmodi & melius gubernarentur & pertractarentur, diætæque personæ in eo confouerentur, & ad solita seruitia inuitarentur.

Quare pro ipsorum pauperum, & deseruentium personarum parte nobis fuit humiliter supplicatum, vt in præmissis opportunè prouidere, de benignitate Apostolica, dignaremur.

Nos igitur qui caritatis opera vbique exerceri, sinceris desideramus affectibus, quemlibet ex pauperibus personis prædictis, à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsq; ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis, à iure vel ab homine, quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodat⁹ existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum ferie absoluentes, & absolutum fore cēsentes, huiusmodi supplicationibus inclinati auctoritate Apostolica, tenore præsentium, eisdē Hospitalibus, quod pauperes, & personæ in eis pro tempore degentes, & deseruentes, vnā ex personis inibi deseruentibus huiusmodi, ecclesiasticam

vel secularem, inter eos Superiorem, vel caput, quæ ipsos congregari facere, ac de loco ad locum mutare, & quæcunque statuta, & ordinationes, licita & honesta, ac sacris canonibus non contraria condere, ipsaque statuta, quoties ei videbitur mutare, ac de nouo statuere possit, eligere.

Nec non Sacerdotes eisdem pauperibus pro tempore deseruientes, Horas Canonicas, diurnas pariter & nocturnas, Missas, & alia diuina Officia, secundum ritum & morem & usum S. Romanæ Ecclesiæ, etiam nouissimè editum, dicere & recitare.

Ipsosque pauperes, ac omnes, & singulos, in dictis hospitalibus deseruientes dumtaxat, eorum confessionibus diligenter auditis, ab eorum omnibus & singulis peccatis, casibus, criminibus, excessibus, & delictis, à quibus locorum Ordinarij absoluerent consueuerunt, absoluerent, ac pro commissis pœnitentiam salutarem iniungere, liberè, & licitè valeant, perpetuò concedimus, & indulgemus.

Quocirca venerabilibus fratribus nostris *Casertano, Felitensi & Visonensi* Episcopis per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum per se, vel per alium, seu alios, auctoritate nostra, faciant præsentibus litteras, & in eis contenta quæ-

quæcunque, plenum effectum sortiri, ac inuiolabiliter obseruari; illisque pauperes, sacerdotes prædictos, ac omnes, & singulos alios, quos quomodolibet concernunt, pacifice frui, ac gaudere, iuxta præsentium continentiam, & tenorem; nõ permittentes quemquam contra illorum tenorem, modo aliquo molestari, impediri, aut inquietari; contradictores per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compescendo.

Non obstantibus Apostolicis, ac in provincialibus, & synodalibus Concilijs editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus, & ordinationibus, ac statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, ac litteris Apostolicis, etiam in forma Breuis, per quoscunque Romanos Pontifices prædecessores nostros, & nos, ac sedem prædictam, etiam per viam generalis legis, & statuti perpetui, & iniuncti ac stipulati contractus, ac motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam cum quibusuis irritatiuis, annullatiuis, cessatiuis, reuocatiuis, præseruatiuis, exceptiuis, restitutiuis, declaratiuis, ac derogatorijs derogatorijs, alijsque fortioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis irritantibus, & alijs decretis, etiam quibusuis locorum Ordina-

E s rijs,

rijs, sub quibusvis verborum formis, extensionibus concessis, confirmatis, & innovatis, quibus (illorum omnium tenores presentibus pro sufficienter expressis habentes) illis aliàs in suo robore remansuris, hac vice dumtaxat, harum serie specialiter & expressè derogamus, contrarijs quibuscunque. Aut si aliquibus communiter vel diuisim ab eadem sit sede indulgentium, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint, per litteras Apostolicas, non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem, & qualibet alia dictæ sedis indulgentia, generali vel speciali, cuiuscunque tenoris existat, per quam presentibus non expressam, vel totaliter non insertam, effectus huiusmodi gratiæ impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de qua cuiusque toto tenore habenda sit in nostris litteris mentio specialis.

Nos enim ex nunc irritum decernimus & inane, quidquid fecus super his à quocunque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari. Nulli ergo, &c.

Datum Romæ apud S. Marcum, anno
1540. Incarnationis Dominicæ 1540. Nonis Iunij, Pontificatus nostri anno sexto.

NO.

NOTATIO.

Vita Hieronymi AEmiliani exstat seorsim edita Italicè: eiusque elogium Lector reperi-
et apud Philippum Ferrarium in Catalogo San-
ctorum Italiae.

Somaschenses porro iuuentutem varijs in locis
docent, vt Casali in Ducatu Montisferrati, &
alibi. Habent item domicilia Auenione, Tolosa,
& Parisijs & alibi in Gallia.

CAPVT IX.

PIVS V. PAPA SOMASCHENSI-
bus dat ecclesiam S. Maioli Papiensis, & tri-
bus votis monasticis ipsos adstringit.

Pivs Papa V. ad perpetuam rei memo-
riam. Iniunctum nobis desuper Apo-
stolicæ seruitutis officium dignè peragere
credimus, si ad ea, per quæ Congregatio-
nes præsertim Orphanorum caussa institutæ,
faciliùs stabiliri, & firmiùs conseruari va-
leant, considerationis aciem extendamus.

Sanè exponi nobis nuper fecerunt dile-
cti filij, Sacerdotes Clerici & Laici Con-
gregationis loci de SOMASCHA, Medio-
lanensis diœcesis, dudum canonicè in-
stitutæ, quod aliàs felicitis recordatio-
nis Paulus Papa tertius, prædeces-
sor noster, Congregationi prædictæ,
cuique

cuiq; **HIERONYMVS ÆMILIANVS**, olim patricius Venetus, vir eximia pietate insignis, Spiritu Sancto, vt piè creditur, afflatus, omnibus sæculi curis posthabitis, initium antea dederat, quamq; multi illius exemplo adducti, amplexi fuerant, & in *Ianuenſi, Mediolanenſi, Ferrarienſi*, alijsq; Italiae ciuitatibus & vrbibus acciti, illam dilatauerant, caput sibi eligendi, constitutiones condendi facultatem concessit, eamq; ab Ordinariorum Superioritate, iurisdictione, & potestate exemit, ac tam ille quã deinde piæ memoriæ *Pius* Papa IV. etiam prædecessor noster dictam Congregationem nonnullis alijs priuilegijs & gratijs profecuti fuerint.

Necnon successiuè dilectus filius noster **CAROLVS**, tituli S. Praxedis presbyter Cardinalis **BORROMÆVS** nuncupatus, sufficienti ad id facultate, vt assererat, suffultus, dictæ Congregationi ecclesiam S. **MAIOLI PAPIENSIS**, olim per monachos *Cluniacensis* ordinis obtineri solitam, certis annuis redditibus illi assignatis, donauit. Nosq; postmodum donationem prædictam Apostolica auctoritate approbauimus, prout in singulis prædecessorum, & *Caroli* Cardinalis prædictorum patentibus, ac nostris literis desuper confectis plenius continetur.

Qua-

Quarum litterarum vigore, prædicti sacerdotes Clerici & Laici ecclesiam prædictam in domum patrimoniale, & tamquam aliarum ecclesiarum dictæ Congregationis *caput*, pro futuris, *Præposito* qui inibi resideat, ac vnâ cum alijs deputandis professis, non solum illius, sed etiam aliarum ecclesiarum eiusdem Congregationis curam, regimen, & administrationem habeat, necnon professis, qui dicto Præposito reuerentiam, obedientiam præstent, sibi delegerunt.

Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, licet ijdem Sacerdotes, Clerici & Laici religiosè admodum viuât, ac præcipue inter alia pietatis opera, *Orphanorum* in disciplina Christiana, bonisque artibus & litteris, secundum cuiusque ingenij captum, erudiendorum, ac nonnullis in locis Seminariorum Clericorum curam Summo cum studio gerant, ac propterea dubium non sit, quin hæc Congregatio perpetuo duratura sit.

Nihilominus, quia plerique illorum, ob professionem non emissam, existimantes se non verè religiosos, ab illa recedunt, & ad aliquam religionem conuolant, alij pauperes, non habentes titulum beneficij, & patrimonium, repugnante Concilio Tridentino, ad ordines promoueri nequeunt,

queſites, aut alijs rationibus adducti, aliud viuendi genus eligunt, multi ipſius Congregationis Sacerdotes, Clerici & Laici, ad firmiùs ſtabiliendam huiusmodi Congregationem, & ad obuiandum hiſce & alijs inconuenientibus; tria vota, videlicet *Paupertatu*, caſtitaſis, & obedientiæ emittere ſummoperè deſiderant, ſi ad id noſtra, ſedisque Apoſtolice ſuffragetur auctoritas. Quare ijdem Sacerdotes, Clerici, & Laici nobis humiliter ſupplicari fecerunt; quatenus illi vota prædicta, in manibus alicuius Prælati eccleſiaſtici, emittendi licentiam concedere, & aliàs perpetuæ illius Congregationis conſeruatiõni, & Orphanorum prædictorum vtilitati conſulere, oportuneque prouidere, de benignitate Apoſtolica, dignaremur.

Nos igitur, qui pijs honeſtiſque petentium votis gradum ſolemus præſtare aſſenſum, dictorum ſacerdotum, clericorũ, & laicorum, piam vitam, optimumque viuendi modum, & inſtituti propoſitum plurimum in Domino collaudantes; ipſosque & eorum ſingulos, à quibusuis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, alijsque eccleſiaſticiſ ſententijs, cẽſuris & pœnis; à iure vel ab homine, quauis occasione vel cauſa latis, ſiquibus quomodolibet innotati exiſtant, ad effectum præſentium

dum

ad
n-
ci;
n-
&
et
it-
ra;
ci-
&
it;
a-
li-
il-
r-
u-
ii-
n-
f-
ū;
i-
i-
ie
i-
f-
s;
ek
n-
n-
r-

dumtaxat consequendum absoluentes, & absolutos fore censentes, necnon prædictarum litterarum, & inde secutorū quorūcunque tenore præsentibus pro expressis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, prædictis Sacerdotibus, Clericis & Laicis, vota prædicta emittere volentibus, illa in manibus alicuius Prælati ecclesiastici, per Congregationem huiusmodi ad id eligendi, donec sex ex ipsis fuerint professi, & sibi *Præpositum* ipsius Congregationis *Generalem*, secundum illorum constitutiones factas seu faciendas, eligendam & confirmandum elegerint; & deinde dictis sex professis, & electo Præposito, omnibus & singulis alijs Christifidelibus, etiā in Orphanotrophijs educatis & eruditibus, in ipsius Præpositi, seu illius Vicarij manibus emittendi & profitendi, ac sub regula *S. Augustini*, in habitu tamen clericali & honesto, ac locis in quibus vixerint conformi, incedendi, viuendi, necnon Prælato, & Præposito, Vicarioque prædictis vota huiusmodi in manibus illorum recipiendi, liberam facultatem concedimus. ac quod infra triennium proxime futurum hi, qui per decennium in dicta Congregatione laudabiliter vixerint, vota prædicta emittere volentes, non expecta-

expectato anno probationis, triennio vero elapso huiusmodi, alij ipsa vota emitte-
re volentes, non nisi elapso anno probatio-
nis, & completo anno decimo sexto suæ æ-
tatis, in ecclesia prædicta, aut alibi, vbi cõ-
modius Præposito seu Vicario visum fue-
rit, vota prædicta, (ita vt non sit locus ta-
citæ professioni) emitte- re, & profiteri.
Quodque præfati & pro tempore existen-
tes Præpositus, Sacerdotes, Clerici & Laici
sub dicta regula, secundum constitutiones
per eos factas seu faciendas, viuere.

Omniaque & singula, quæcunque quo-
cumque & qualiacunque, bona mobilia,
seu immobilia dictæ Congregationis, seu
illius locis vel ecclesijs, ab Vniuersitatibus,
Communitatibus, & alijs etiam priuatis
personis, cuiusuis status, gradus, ordinis,
qualitatis, & præminentia existant, testa-
mento vel codicillis, aut alia vltima volun-
tate, seu donatione, etiam inter viuos, aut
aliàs quomodolibet, necnon oblationes,
sibi relicta & relinquenda recipere, exige-
re, & in communi tantum possidere, libe-
rè & licitè possint & valeant.

Quodque de cætero Congregatio præ-
dicta CLERICORVM REGVLARIVM S.
MATOLI, siue de SOMASCHA appelletur,
similiter perpetuò statuimus & ordina-
mus.

Ac

Ac insuper quomodocunq; relicta Cōgregationi prædictæ, & non aliter, expresso & declarato loco, ex nunc prout & tūc, & è contra Ecclesiæ S. Maioli, ita quod liceat pro tempore existenti Præposito, per se vel alium seu alios, dictorum relictorum fructus & emolumenta, in sibi bene visos & necessarios vsus, & vtilitatem ecclesiæ S. Maioli, & Congregationis prædictæ, libere & licitè conuertere, Diœcesani loci, vel cuiusuis alterius licentia desuper minimè requisita, auctoritate & tenore præmissis, etiam perpetuò applicamus & appropriamus.

Decernentes præsentis litteras, de subreptionis vel obreptionis, aut nullitatis, aliove vitio seu intentionis nostræ defectu notari, argui, & impugnari, ac reuocari, limitari, moderari, suspendi, aut illis derogari, & sub quibusuis similibus gratiarum reuocatione, derogatione, limitatione, moderatione, suspensione, aut alijs contrarijs dispositionibus, comprehendì non posse; & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum & validissimum statum, restituta ac de nouo concessa, & perpetuò valida & efficacia esse, ac fore; suosque plenarios & integros effectus sortiri.

Ac ita per quoscunque Iudices & Commissarios,

F

missarios,

missarios, quavis auctoritate fungentes, sublata eis ac eorum cuilibet quavis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari ac diffiniri debere, ac ex nunc irritum & inane, quicquid secus super his à quoque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Quocirca Venerabilibus fratribus Amerinensi & Papiensi ac Cremonensi Episcopis, per presentes mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum, per se vel per alium, seu alios, Congregationi & futuro Præposito huiusmodi, ac illius singulis personis, in præmissis efficaciae defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra, Congregationem, illiusque Præpositum, & singulas personas, concessione, indulto, statuto, ordinatione, applicatione, appropriatione, & decreto huiusmodi, pacificè frui & gaudere.

Non permittentes eos, de super per quoscunque contra præsentium tenorem quomodolibet molestari. Contradictores quoslibet & rébelles, ac præmissis non parentes, per censuras & pœnas ecclesiasticas, aliaq; iuris remedia, appellatione postposita, compescendo, nec non legitimis super his habendis, seruatis processibus, illos censuras & pœnas ipsas incurrisse declarando,

clarando,

clarando, necnon eas etiam iteratis vicibus
aggrauando, inuocato etiam ad hoc, si
opus fuerit, auxilio brachij secularis.

Non obstantibus præmissis, ac recol.
mem. *Bonifacij Papæ Octauj*, prædecessoris
nostri, de vna, & Concilij generalis de
duabus dictis, dummodo quis vigore
præsentium vltra tres dictas ad iudicium
non euocetur, & alijs quibusuis consti-
tutionibus & ordinationibus Apostoli-
cis, necnon ipsius Congregationis, ac
quorumuis monasteriorum & Ordinum,
etiam iuramento, & confirmatione Apo-
stolica, vel quauis firmitate alia roboratis,
statutis & consuetudinibus, priuilegijs
quoque, indultis, & litteris Apostolicis, il-
lis, eorumq; Superioribus & personis, sub
quibuscunque tenoribus & formis, ac cum
quibusuis etiam derogatorijs deroga-
torijs, alijsque efficacioribus efficacissi-
mis reiteratis, & insolitis clausulis, irri-
tantibus & alijs decretis, in genere vel in
specie, & alijs quomodolibet iteratis vi-
cibus, concessis, confirmatis, & innoua-
tis.

Quibus omnibus & singulis, etiam si
alias pro illorum sufficienti derogatione,
de illis, illorumque totis tenoribus specia-
lis, specifica, expressa & indiuidua, non au-
tem per clausulas generales idem impor-

tantes, mentio seu quæuis alia expressio habenda, vel aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permanens, hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, contrarijs quibuscunque, aut si aliquibus, communiter, vel diuisim ab eadè sit sede indultū, quod interdici, suspendi, vel excommunicari nō possint per litteras Apostolicas, non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionē.

1568. Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris die sexto Decembris, millesimo quingentesimo sexagesimo octauo, Pontificatus nostri anno tertio.

C A P V T X.

CONGREGATIO PRESBYTERORUM & Clericorum Oratorij, à S. Philippo Nerio fundata, per Gregorium XIII. approbatum & au. 1575. approbatur & stabilitur.

Gregorius Episcopus, seruus seruorum Dei, ad perpetuam rei memoriam. Copiosus in misericordia Dominus, & in cunctis gloriosus operibus, à quo omnia dona defluunt, ad hoc nobis, licet immeritis, suæ sponsæ vniuersalis Ecclesie

sua

fiæ regimen committere, & nostræ debilitati iugum Apostolicæ seruitutis imponere uoluit, ut inter alias, multiplices curas, operarios, quos ipse Dominus in messem suam, multitudinem utriusque magnam populorum, ad fructum diuinæ gratiæ dispositam, ne pereat, quotidie pro sua misericordia dignatur emittere, conducere non differamus, eosque ad suscipiendam ipsius Domini misericordiam, in medio templi sui, eiusque uias Christi fidelibus demonstrandum, eorumque corda diuinorum sermonum declaratione illuminandum, nouas etiam interdum piorum uirorum Congregationes propterea constituendo, nostræ sollicitudinis opera Apostolicisque fauoribus propensius excitemus.

Dudum siquidē omnia beneficia ecclesiastica, cum cura & sine cura, apud Sedem Apostolicam tunc uacantia, & in antea uacatura, collationi & dispositioni nostræ reseruauimus, decernentes ex tunc irritū & inane, si secus super his à quoquam, quauis auctoritate, scienter uel ignoranter contigerit attentari.

Cum itaque postmodum parochialis ecclesiæ B. Mariæ *Vallicelle* nuncupatæ, regionis Pontis seu Parionis de Vrbe, per liberam resignationem dilecti filij Antonini

de Adiuto, nuper ipsius ecclesie Rectoris, de illa, qua tunc obtinebat; in manibus nostris sponte factam & per nos admissam, apud Sedem eandem vacauerit, & vacet ad praesens, nullusque de illa praeter nos hac vice disponere potuerit siue possit, reservatione & decreto obersistentibus supradictis. Et sicut dilectus filius PHILIPPVS NERIVS, presbyter Florentinus, ac Praepositus nonnullorum presbyterorum, & Clericorum secularium, tam suo, quam aliorum presbyterorum & Clericorum praefatorum nominibus, nobis nuper exposuit, quod hi in ipsa ecclesia introduci cupiant, ac ita, illis gratia assistente diuina, circa Missarum & aliorum diuinorum officiorum in eadem ecclesia celebrationem, & verbi Dei populo inibi interessenti praedicationem, aliaque salubria monita, ad salutem animarum Christianidelium procurandam, & quam plurima pietatis opera exercenda intendere sperent, ut ex eorundem presbyterorum & clericorum laudabili vita & doctrina, dilecti filij ipsius ecclesie parochiani non paruum consolationem Spiritualem suscipiuri sint, si in eadem ecclesia vna Congregatio presbyterorum & Clericorum de ORATORIO nuncupanda, perpetuo erigeretur & institueretur, ipsaque ecclesia,

hia,

is, o- n, ad ac r- li- 7s a- & m m x- ci i- m o- f- ia t- i- e n, n - - a p-
sia, cum onere curæ animarum illius Paro-
chianorum præfatorum, eidem Congre-
gationi concederetur, ex hoc profecto
diuinus cultus ac ministrorum ecclesiasti-
corum numerus, in ea, ad Dei laudem
& eorundem Christifidelium animarum
salutem, maximum susciperet incremen-
tum.

Quare dictus PHILIPPVS asserens di-
ctæ ecclesiæ, & illi forsan annexorum fru-
ctus, redditus & proventus, super quibus
pensio annua quadraginta scutorum mo-
netæ, certæ personæ ecclesiasticæ, illam an-
nuatim percipienti, Apostolica auctori-
tate, ut dictus Philippus etiam asserit, re-
seruata existit, centum & triginta ducato-
rum auri de Camera, secundum commu-
nem estimationem, valorem annum non
excedere, eisdem nominibus nobis humi-
liter supplicauit, quatenus præmissis an-
nuere de benignitate Apostolica digna-
remur.

Nos igitur qui dudum inter alia volui-
mus, quod semper in vnionibus commis-
sio fieret ad partes, vocatis quorum in-
teresset, quique diuini cultus augmen-
tum & Christifidelium animarum salu-
tem sinceris desideramus affectibus,
pium & laudabile PHILIPPI Præpositi,

ac presbyterorum & Clericorum præfatorum desiderium summopere commendantes, ipsosque Philippum Præpositum, ac presbyteros & Clericos, à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, alijsque ecclesiasticis sententijs, censuris & pœnis, à iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutos fore censes, huiusmodi supplicationibus inclinati, in dicta ecclesia, vnam Congregationem presbyterorum & Clericorum secularium de ORATORIO nuncupandum, sine alicuius præiudicio, auctoritate Apostolica, tenore præsentium, perpetuò erigimus & instituimus.

Illique sic erectæ & institutæ ecclesiam præfatam, siue præmissa, siue alio quouis modo, aut ex alterius cuiuscunque persona seu per similem resignationem dicti Antonini, vel cuiusvis alterius de illa in Romana Curia, vel extra eam, etiam coram Notario publico & testibus sponte factam, aut constitutionem felicis recordationis Ioannis Papæ XXII. prædecessoris nostri, quæ incipit, *Execrabilis*, vel assecutionem alterius beneficij ecclesiastici, quavis aucto-

auctoritate collati, vacet, etiam si tanto tempore vacauerit, quod eius collatio iuxta Lateranensis statuta Concilij ad Sedem præfatam legitimè deuoluta, ipsaque ecclesia dispositioni Apostolicæ specialiter, vel aliàs generaliter reseruata existat, & super ea inter aliquos lis, cuius statum præsentibus haberi volumus pro expresso, pendeat indecisa, dummodo eius dispositio ad nos hac vice pertineat, cum onere curæ animarum illius Parochianorum præfatorum, alijsque omnibus & singulis oneribus & honoribus, ac annexis, nec non omnibus bonis, censibus, iurisdictionibus, fructibus, redditibus, & prouentibus, alijsque iuribus, & pertinentijs suis eidem Congregationi, auctoritate Apostolica, & tenore præfatis, etiam perpetuo concedimus & assignamus.

Ita quod liceat ipsi Congregationi, illiusque Rectori, Presbyteris, Clericis, & Procuratoribus seu agentibus vel deputatis, per se vel alium seu alios, eorum & dictæ Congregationis nomine, ecclesiæ & annexorum ac bonorum iuriumque & pertinentiarum præfatorum, corporalem & realem & actualem possessionem, propria auctoritate, liberè apprehendere, & etiam perpetuò retinere, curamque animarum eidem ecclesiæ imminentem per

seipſos preſbyteros , ſeu vel plures ex eis ſiue per alium vel alios preſbyteros (illis tamen prius à dilecto filio noſtro, & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis in dicta vrbe & eius diſtrictu , Vicario in ſpiritualibus generali , ſeu Sede præfata approbatiſ,) exercere vel exerceri, eidemque eccleſiæ in diuinis deſeruire ſeu deſeruirifacere, illiuſque fructus, redditus, & prouentus, iura, obuentiones & emolumenta quæcunque percipere , exigere & leuare, ac in ſuos, & Congregationis, ac eccleſiæ præfatorum uſum & utilitatem conuertere.

Necnon eidem Congregationi , illiuſque Rectori ac Preſbyteris & Clericis pro tempore exiſtentibus , ut pro ſalubri ſtatu & directione eccleſiæ & Congregationis huiuſmodi illiuſque perſonarum quæcunque ſtatuta & ordinationes rationabilia , honeſta, ac ſacris Canonibus & Concilio Tridentino , non contraria edere, & edita reformare , limitare & mutare, ac alia de nouo condere, prout , & quoties eiſ, ſecundum rerum & temporum qualitates, videbitur expedire ; quæ quidem ſtatuta & ordinationes, poſtquam edita , reformata , limitata, & mutata, ac de nouo condita fuerint

erint

erint, à Sede præfata approbari, & per singulares personas, de gremio dictæ Congregationis existentes, inuiolabiliter obseruari debeant, liberè & licitè possint & valeant, auctoritate Apostolicâ, & tenore præfatis indulgemus, liberamque desuper facultatem concedimus & enlargimur.

Decernentes præsentis litteras de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, & ex eo quod interesse prætendentes vocati non fuerint, notari, impugnari, aut in ius vel controuersiam vocari nullatenus posse, neque debere, minusque sub quibusuis reuocationibus, suspensionibus, annullationibus, limitationibus, derogationibus, & alijs contrarijs dispositionibus à Sede præfata, etiam in fauorem quorumuis quomodolibet emanatis & emanandis, nullatenus comprehendi posse, aut debere, necnon quo ad concessionem & assignationem, prout est & attentatum forsan est hæcenus, ac tam quo ad illas, quam omnia alia supradicta ex tunc irritum & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Quocirca Venerabilibus fratribus nostris Patriarchæ Alexandrino, ac Americano

rino

rino & Aquinatensi Episcopis per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi vel duo aut vnus eorum, per se vel alium seu alios, præsentes litteras & in eis contenta quæcunque, vbi & quando opus fuerit, & quoties pro parte PHILIPPI Propositi ac Congregationis præfatorum, & singulorum illius personarum, nunc & pro tempore existentium, sed alicuius eorum defuerint requisiti, solemniter publicantes, eis que in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra præsentes litteras, & in eis contenta, quæcunque firmiter obseruari, ac singulos, quos ipsæ litteræ concernunt, illis pacifice frui & gaudere, non permittentes eos desuper per quoscunque, contra præsentium tenorem, quomodolibet indebitè molestari, contradictores auctoritate nostra appellatione postposita compellendo.

Non obstantibus, priori voluntate nostra præfata, ac Lateranensis Concilij nouissimè celebrati vniones perpetuas, nisi in casibus à iure permissis fieri prohibentis, ac piæ memoriæ Bonifacij Papæ VIII. etiam prædecessoris nostri, & alijs Apostolicis constitutionibus & ordinationibus, priuilegijs quoque, indultris, & litteris Apostolicis Venerabili fratri nostro *Alexandro*
Epi.

Episcopo Tusculanensi Cardinali *Farnesio*
nuncupato, ad quem ratione ecclesie S.
Laurentij in Damaso etiam de Vrbe, aut
alias dictae ecclesie S. Mariae Vallicellae,
dum vacat, collatio, prouisio, praesentatio
& omnimoda alia dispositio pertinet, ac
dilectis filijs Populo Romano, sub quibus-
cunque tenoribus & formis, ac cum qui-
busuis etiam derogatorijs derogato-
rijs, alijsque efficacioribus & insolitis clau-
sulis, ac irritantibus & alijs decretis, etiam
motu proprio, & certa scientia, de que A-
postolicae potestatis plenitudine, ac fratrum
nostrorum consilio, etiam iteratis vicibus,
etiam per recolmem. *Leonem* Papam X.
aliosque Romanos Pontifices, similiter
predecessores nostros, ac forsan etiam nos,
& Sedem praefatam concessis, approbatis
& innotatis; illis praesertim, quibus inter
alia caueri dicitur expressè, quod de qui-
buscumque beneficijs ecclesiasticis dictae
Vrbis, vacatione illorum pro tempore oc-
currente, alijs quam ciuibus Romanis &
originariorum ciuium Romanorum filijs,
& forsan alias certo modo qualificatis pro-
uideri, vel alias disponi non possit, & aliter
de illis etiam per Sedem praefatam pro te-
pore factae collationes, concessionis, unio-
nes, & aliae dispositiones nullius sint robo-
ris vel momenti; quodque eisdem privile-
gijs

gijs & indultis nullatenus, aut non nisi modo & forma in illis expressis derogari aut derogatum censi possit, & si illis aliter derogari contingat, derogationes huiusmodi nemini suffragentur. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione aliàs de illis eorumque totistenoribus, specialis, specifica, expressa & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu alia quæuis expressio habenda, aut etiam aliqua exquisita forma ad hoc seruanda foret, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, quodque de gremio dictæ Congregationis diuersæ personæ ex dicta vrbe oriundæ, vel aliàs iuxta dicta statuta qualificata non existant, contrarijs quibuscunque. Aut aliqui super prouisionibus sibi faciendis de huiusmodi vel alijs beneficijs ecclesiasticis in ipsa vrbe speciales vel generales dictæ Sedis vel Legatorum eius litteras impetrarint, etiamsi per eas ad inhibitionem, reservationem & decretum vel aliàs quomodolibet sit processum. Quas quidem litteras & processus habitos per eandem, & inde sequuta quæcunque, ad dictam ecclesiam Beatæ Mariæ volumus non extendi, sed nullum per hoc eis, quo

quo ad affecutionem beneficiorum aliorum præiudicium generari. Et quibuslibet alijs priuilegijs, indulgentijs, & litteris Apostolicis generalibus vel specialibus, quorumcumque tenorum existant, per quæ præsentibus non expressa vel totaliter non inserta effectus earum impediri ualeat, quomodolibet vel differri, & de quibus quorumque totis tenoribus habenda sit in nostris litteris mentio specialis, prouiso, quod ipsa ecclesia Sanctæ Mariæ debitis propterea non fraudetur obsequijs, & animarum cura in ea nullatenus negligatur, sed illius congruè supportentur onera consueta. Nulli ergo omnino, &c. Siquis autem, &c.

Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo septuagesimo quinto, Idibus Iulij, Pontificatus nostri anno quarto.

NOTATIO.

S. PHILIPPVS NERIVS, *Florentia ann. 1515. feliciter notando, anno 1595. Romæ in Domino sanctissimè obdormiuit. Vitam eius latinè scripsit Antonius Gallonius, Oratorij Romani Presbyter, Romæ & Moguntia ann. 1602. editam.*

CAPVT

CAPVT XI.

GREGORIUS XV. Ann. 1622 CONFIRMAT decretum, quod vnaquaque domus Congregationis Oratorij se ipsam per se regat, nec plures in simul vniri valeant; & statuit vt in quolibet loco non nisi vna domus erigi possit, nec locorum Ordinarij vllam dictæ Congregationis domum, nisi iuxta statutorum eiusdem formam, visitare possint.

GREGORIUS Papa XV. ad perpetuam rei memoriam. Ex iniuncto nobis desuper Apostolicæ seruitutis officio, his, quæ pro Congregationum quarumlibet, ad diuini nominis laudem & gloriam, ac populorum ædificationem animarumque salutem prouidè sancteque institutarum; ac personarum in eis pijs exercitijs, atque Altissimi obsequijs vacantium felici regimine, statuta & ordinata sunt, vt firma perpetuò remaneant, Apostolicæ confirmationis robur libenter adiicimus, aliasque disponimus, prout conspiciamus in Domino salubriter expedire. Cum itaque, sicut accepimus, inter statuta dilectorum filiorum Presbyterorum Congregationis Oratorij, in Ecclesia B. Mariæ in Vallicella nuncupatæ de Vrbe, à S. Philippo Nerio institutæ, per felicis recordationis Paulum Papam V. prædecessorem nostrum approbatæ & confir-

confirmata, infra scriptum reperiat, tenoris subsequens, videlicet: Statutum est, ne Congregatio alibi vllum locum recipiat, neque alterius Congregationis regenda suscipiat onus: si qua verò aliorum locorum collegia & Congregationes nostra instituta obtinuerint & seruare voluerint, non sint illa quidem nostrae annexa, neque Clerici eorum sint è Congregatione Oratorij Romani, quemadmodum esse debet, instituti, vt vnaquaque domus ac familia, nostrae formam imitata, separatim ab alijs, se per se regat, ac moderetur. Nos attendentes Statuti huiusmodi obseruantiam, dictae Congregationis manutentioni admodum necessariam fore; idcirco motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione, nostris statutum insertum praedictum Apostolica auctoritate, tenore praesentium, perpetuò approbamus & confirmamus, illique inuolabilis Apostolicae firmitatis robur adijcimus, ac omnes & singulos tam iuris quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus. Inhibentes propterea; sub excommunicationis alijsque sententijs, centuris, & pœnis ecclesiasticis, arbitrio nostro infligendis, ne plures dictae Congregationis domus, neque tamquam principales, neque tamquam membra à se inuicem dependentia, in simul vniri, & in quavis

G

ciui-

ciuitate, terra, seu loco plusquam vna domus dictæ Congregationis erigi seu institui possit. Quocirca vniuersis & singulis locorum Ordinarijs, ne vllam dictæ Congregationis domum, nisi iuxta statutorum prædictorum formam & tenorem, nec aliter, nec alio modo visitare, minusve quouis casu pro tempore contingente, ac sub quouis prætextu aut quæsito colore, aliquam ipsius Congregationis personam è dicta Congregatione extrahere, aut ab obseruatione sui instituti remouere audeant seu præsumant, auctoritate & tenore præsentis interdiciamus, & prohibemus. Decernentes præsentis litteras perpetuò validas, firmas & efficaces existere, & fore: suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac irritum & inane, si secus super his à quoquam, quouis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Non obstantibus quibusuis Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, priuilegijs quoque, Indultis, & litteris Apostolicis, eisdem locorum Ordinarijs, & quibusuis alijs personis, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusuis clausulis & decretis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & inuouatis. Quibus omnibus & singulis eorum

rum

rum omnium tenor præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam sub annulo Piscatoris die 8. Iulij, M. DC. XXII. Pontificatus nostri anno secundo. S. Card. S. Susannæ.

C A P V T XII.

Oratoria per Italiam & Galliam exstructa, instar Romani.

Neapolitanum, operâ Francisci Mariæ Taurusij, anno 1586 eò ab Hannibale Capua Archiepiscopo euocati, exstructum. *Napoli.*

Septempedanum in Piceno. *San Seuerino.*

Anxanum Oratorium anno 1598. conditum.

Anxanum Seminarium adolescentum indigenarum.

Lucense à Republica Lucensi exstructum. *Lucca.*

Firmanum. *Fermo.*

Panormitanum in Sicilia. *Palermo.*

② 2 *Camer-*

Camertinum.

Fanense.

Fano.

Patauinum.

Padoua.

Vicentinum.

Vicenza.

Ferrariense.

Ferrara.

Tononiense in diœcesi Geneuensi & Ducatu Chablasijs, sub ditione Ducis Sabaudia.

Tonon.

Oratorium in ecclesia B. M. Gratiarum, diœcesis Fotiulienfis in Prouincia.

Aspricolense Oratorium in Brabantia & diœcesi Mechliniensi, ab Alberto & Isabella Clara Eugenia, Belgarũ Principibus, fundatum ac dotatum. *Nostre Dame de Mont ayu*, Flandris. *Scherpenheuuel.*

Caruiense in Hannonia & diœcesi Cameracensi.

Nostre Dame de Chieure.

Branienfe ibidem.

Braine le Comte.

CAPVT XIII.

BVLLA CANONIZATIONIS B. PHILIPPI Nerij, quem Gregorius XV. papa, vnà cum Beatis Isidoro, Ignatio Loiola, Francisco Xaue-rio & Teresa, Sanctorum numero adscripsit, ab Urbano VIII. expedita.

VRBANVS Episcopus, seruus seruorum DEI, ad perpetuam rei memoriam. Rationi conuenit, & conuenit æquitati, vt ea, quæ de Romani Pontificis prouiden-

uiden-

uidentia processerunt, licet eius superueniente obitu litteræ Apostolicæ de super cōfectæ non fuerint, suum debitum consequantur effectū. Dudum siquidem fel. rec. Greg. Papa XV. prædecessor noster piè præmeditatus, q̄ supremus ille & diligens Paterfamilias, qui ab origine mundi plantauit vineam suam, vniuersalem scil. Ecclesiam, in eam quotidie non desinat mittere operarios, quorum assiduitate culturæ illa vepribus expurgata fructū afferat vel cētesimum, vel sexagesimum, vel trigesimum, quodq; ante Incarnationem Verbi misit in eam Patriarchas & Prophetas, virosq; sanctissimos, qui portauerunt pondus diei & æstus: post assumptam verò humanitatis nostræ substantiā venit vocare nouissimos, sanctos videlicet Apostolos, qui vineā hanc & fidei feruore & prædicationis verbo per vniuersum propagarunt Orbē, ijsq; adiunxit non solum fortissimorum martyrum exercitus, qui effuso sanguine illam irrigarunt vberimè, sed etiam Confessorum laudabilem numerum, quorum sanctitatis exemplo hæc vinea ubiq; terrarum odorem afflat suauissimū; inter quos paucis ante annis sanctimoriam redolere satis constiterat Beatum Philippum Nerium, Congregationis Oratorij fundatorem; cuius & vitæ puritas, & omnium virtutum congeries &

miraculorum gloria plurimum elucebat, ipsius B. Philippi catalogo Sanctorum adscriptioni decreuit intendere.

Cumq; iam ab ipso die, quo dictus B. Philippus obdormiuerat in domino, fama sanctitatis & miraculorum eius, adeo creuisset, ut statim dignus canonizatione acclamaretur, & multi viri graues de illa pmouenda cogitassent, & apud pia memoriae Clemēte VIII. etiā p̄decessorē nostrū desuper egissent & eiusdē Clemētis p̄decessoris auctoritate uicū vocis oraculo cōcessa, statim eodē ipsius B. Philippi obitus anno, in Vrbe & extra eā fuisset recepta informationes, & facti p̄cessus sup illius virtutib⁹, s̄ctitate & miraculis, & successiuē corā similis recordationis Pauli V. pariter p̄decessore nostro, p̄ eadē canonizatione carissimis in Christo fili⁹ noster Ludouicus Frāciæ & Nauarræ Rex Christianissim⁹, & carissima etiā in Christo filia nostra Maria, eiusdē Ludouici Regis mater, ac dilecti filij nobiles viri Senatus Populusque Romanus, & Maximilian⁹ vtriusq; Bauarię, necnō Carolus Gōzaga Niuernensiu, & dū in humanis agerēt Ferdinādu I. & post eius obitū Cosmus II. Magni Hetrurię eis subiectę Duces, & dilectæ in Christo filia nobiles mulieres, Christina Cosmi mater, & Catharina Caroli p̄fati vxor, ac etiā dilecti filij presbyteri dictę Cōgregationis institissēt, & Paulus p̄decessor p̄dictus Venerabilib⁹ Fratribus nostris, tūc suis, S. Romanæ Ecclesiæ

Cardinalib⁹, sup Sacris Ritibus deputatis p
suas in forma Breuis sub annulo Piscatoris
desup expeditas litteras comississet, ut ingre-
ret in genere pri⁹, ac deinde in specie sup fa-
ma sanctitatis, virtutib⁹ & miraculis dicti B.
Philippi formarēt iuris ordine seruato pces-
sū, eoq; diligentissimē pacto, & facta p bonæ
memoriæ dominicū eiusdē S. Romanæ Ec-
clesiæ Cardinalē Pinellū nuncupatū relatio-
ne, ex pcessu uidelicet in genere factō, plenē
cōstare de fama sanctitatis & miraculorū di-
cti B. Philippi, ac deueniri meritō posse ad
inquisitionē in specie dictus Paul⁹ p̄deces-
sor, bonæ memoriæ Francisco Peniæ Rotæ
Decano, & Horatio Lācellotto ipsoq; Ho-
ratio p̄moto ad Cardinalat⁹ honorē, Alexā-
dro Ludouisio, tūc in minorib⁹ cōstituto, q̄
deinde ad Sūmi Apostolatus apicē assūpt⁹,
Gregori⁹ XV. p̄dictus fuit nūcupat⁹, ac Ve-
nerabili fratri nostro Dionysio de Marque-
mōt, Ecclesiæ Lugdunēsi postmodū p̄fecto,
omnib⁹ causarū Palatij Apostolici tūc audi-
toribus, ut cōiūctim, vel saltē duo eorū p̄ce-
dentes, inquisitiones & p̄bationes huiusmo-
di facerēt factasq; referret, demā dasset dicti
q; Auditores Cōmissarij iniūcto sibi officio.
diligēter p̄functi toti⁹ negotij seriē in scrip-
tis eidē Paulo p̄decessori retulissēt; & dictus
Paulus p̄decessor relationē, ut p̄feretur, fa-
ctā, vna cū iteratis instātijs ac precib⁹ dicto-
rū Principū, & Presbyterorum dictæ Cōgre-
gationis Oratorij, ad p̄dictos Cardinales,

Die 19. mē-
sis Ianuar.
1626. Car-
dinale cre-
ato.

vt præfertur, deputatos remisisset, ac omnibus per bonæ memoriæ Robertum dictæ Sanctæ Romanę Ecclesiæ Cardinalem Bellarminum nuncupatum, ad id specialiter electum examinatis, & relatis in octo Congregationibus diuersis tēporibus habitis, de validitate processuum in specie factorum, tam in dicta Vrbe, quam extra eā, & de fide, spe, charitate, virginitate, de prophetia, alijsque donis & virtutibus, de fama sanctitatis & miraculis quamplurimum in vita, tum post obitum dicti B. Philippi plenè constare, seruatis seruandis conclusum & decretum extitisset, idem Paulus prædecessor, vt in illius honorem tamquā de Confessore non Pontifice Missa celebrari & Officium recitari in ecclesia beatissimi Virginis Mariæ, & Sancti Gregorij in Vallicella de Vrbe licitè posset, indulgit: & successiuè indultum huiusmodi ad alias eiusdem instituti Congregationes in alijs ecclesijs extra Urbem canonicè erectas extendit.

Beatificatio.

*Instantia
canonizationis apud
Greg. XV.*

Dictoq; Paulo prædecessore viam vniuersæ carnis ingressus, prædictus Gregorius prædecessor, qui illi in Apostolatus ministerio successit, Beati Viri sanctitatē (quippe per virtutum illius excellentiam in minoribus, vt præfertur, constitutus benè nouerat) veneratus, & Christi fidelium deuo-

deuotione, precibusque dicto um Principum instantius quam unquam repetitis permotus, negotium Canonizationis illius perficiendum constituit: & ad hunc effectum prædictis Cardinalibus dictæ Congregationis Sacrorum Rituum mandauit, ut prædictos processus omni qua decebat diligentia rursus inspicerent, & uniuersam causam sibi referrent; qui quidem Cardinales dictum Robertum Cardinalem de nouo elegerunt, eoque ab humanis exempto, dilectum filium nostrum, tunc eiusdem Gregorij prædecessoris, Petrum Paulum eiusdem S. Romanæ Ecclesiæ Cardinalem Crescentium nuncupatum, in eius locum subrogarunt, & negotio exactissimè discusso ac diligentissimè examinato, seruatis similiter seruandis, unanimitè congregati censuerunt, plenissimè constare tam de validitate processuum, quàm de vitæ sanctitate, virtutibus & miraculis tum in vita, tum post mortem dicti Beati Philippi: ita ut si dicto Gregorio prædecessori videretur, posset dictus Beatus Philippus in Sanctorum numerum adscribi.

Cumque nihil iam superesset ulterius, *Primum*
idem Gregorius prædecessor voluit in *Consistoriū*
Consistorio suo secreto de his omnibus
relationem fieri & Venerabilis frater no-
ster, tunc suus Franciscus Maria, Episcopus

Ostiensis, tunc Portuensis, & Cardinalis à Monte nuncupatus, suo & aliorum dictæ Sacrorum Rituum Congregationis Cardinalium nomine summam processum exposuit, & ex rebus ab ipso Beato Philippo præclare gestis selegit nonnullas, quas disertis planè verbis enarrauit, ac se cæterosque dictæ Congregationis Sacrorum Rituum Cardinales censuisse asseruit, dictum Beatum Philippum, si ipso Gregorio prædecessori visum foret, Sanctorum catalogo aggregari posse: in quorum sententiam reliqui omnes Cardinales in dicto Consistorio tunc assistentes, de quorum numero nos quoque tunc eramus, suo quisque suffragio ex ordine deuenerunt.

*Secundum
consistoriū.*

Et successiuè idem Gregorius prædecessor, ex antiquo Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum tunc suorum instituto, publico Consistorio, in quo præter dictos Cardinales, etiam Venerabiles fratres nostri Patriarchæ, Archiepiscopi & Episcopi, ac alij Romanæ Curie Prælati, & dicti Gregorij prædecessoris familiares, dilecti filij, conuenerunt, conuocato; dilectus filius Magister Ioannes Baptista Spada iunior, Aulæ Consistorialis Aduocatus, de vita, virtutibus & miraculis dicti Beati Philippi disertè dixit, & nomine prædictorum Principum

cipum illius Canonizationem suppliciter petijt. Quibus auditis dictus Gregorius prædeceſſor reſpondit, ſe precibus libenter aſſentiri : ſed quoniam non audebat Sancta Sedes librum æternæ vitæ perſcrutari, niſi Spiritu ſancto aperiante, velle ſe diutiùs immorari, ac maturiùs procedere : & propterea omnes in Domino rogauit, vt ſecum vnà orationibus, ieiunijs ac eleemoſynis diuinæ voluntatis arbitriũ explorarent.

*Veriusque
Signatur
Referen-
darium.*

Demum verò Conſistorio, quod ſemi-publicum vocant, indicto, in quo prædicti omnes, ac etiam Sedis Apoſtolicæ Notarij, & cauſarum dicti palatij Auditores, dilecti filij, interfuert, omnes Beatum Virum canonizandum eſſe publicis ſuffragijs iudicarunt. Quorum vnanimi conſenſu audito, ipſe Gregorius prædeceſſor aperiens os ſuum in benedictiones, gratias egit diuinæ Clemētiae, quòd tantã contuliſſet gratiã ſeruo ſuo: ſtatuitq; illum inter Sanctos referre, vnà cum Beatis Iſidoro Agricola, & Ignatio Loyola, ac Frãciſco Xauerio, nec non Teresia. De cuius quidẽ Beati viri Philippi origine, vita virtutũ donis & miraculis aliqua ex multis in proceſſu deductis, recensenda duxit.

*Tertiũ cõ-
ſistorium,*

Est igitur natus Philippus Florentiæ, milleſimo quingenteſimo decimo quinto, ſalutis

*Philippus
naſcitur,*

ſalutis

salutis anno, sedente Leone Decimo Pontifice Maximo, & in ecclesia S. Ioannis Baptistæ baptismali fonte ablutus. Franciscum Nerium, & Lucretiam Soldiam honestissimæ vitæ atque probatæ integritatis parentes habuit; à quibus adhuc puerulus optimis moribus imbutus, ab ipsa ineunte ætate ob præclaram, quam præ se ferebat, naturæ indolem, non modò aliorum animos in sui rapiebat amorem, vt Pippus bonus appellaretur, sed diuina in omnibus iuuante gratia, videretur de se magna aliquid præmonere. Nam octo annos natus, vnà cum asello, quem conscenderat, in cellam vinariam præceps delapsus, atque iumenti onere oppressus, ingenti admiratione qui mortuus credebatur, extractus est viuus & incolumis. Vbi verò ad annum peruenit ætatis decimum octauum, missus est à patre ad opidum S. Germani, vt ibi apud patrum opibus abundantem mercaturam exerceret: qui adolescentis optimi lætificatus aduentu, ipsum breui, propter eius probitatem, in hæreditatem vocare constituit.

At verò Philippus cœlestium desiderio indies ardentior, à patris gratia & benevolentia sibi timere cœpit; donec duobus, annis transactis, mercaturæ nobilioris audus, contemptu viginti millium aureorum
heredi-

hereditate ab illo oblata, Romam inde se contulit: vbi oportunum & aptum ad solida virtutum officia nactus locum, pietatis operibus Philosophiæ ac Theologiæ studium adiunxit: & interim arctam vitæ viâ ingressus humi plerumque cubare, tenui victu atque assiduo ieiunio delectari, & aliquando per triduum ab omni cibo abstinere, septem præcipuas Urbis ecclesias obire, & in cœmiterio Calisto nuncupato in oratione pernôctare sæpe consuevit. Ac vix annum ætatis suæ vicesimum nonum attigerat, cum inter alia diuinitus accepta dona, planè mirabilis cordis palpitatio fuit ac fractura costarum: quæ publico medicorum testimonio præter naturæ ordinem obtigit, quasi mentis dilatato sinu, etiam caro dilataretur, & exultaret in Deum viuum: & ad animarum propterea subsidiû se multò magis vocari sentiens, de solitariæ vitæ seueritate diuino nutu remitte cœpit, atque inter cuiusque conditionis homines ea mente versari, vt publicis adhortationibus, & priuatis colloquijs Christo Domino quàm plurimos lucraretur, nullo incommodo, nullo penitus deuitato labore.

Eodemque ferè tempore, quo sanctissimæ Trinitatis Confraternitas ad Peregrinorum, & Conualescentium commoditatem

Romã petiit

Cordis palpitatio.

*Sodalitii
sanctissimæ
Trinitatis
iustituit.*

*Sodalitii
sanctissima
Trinitatis
instituit.*

ratem ipsius consilio atque opera fuit instituta, cum vnoquoque mense quadraginta horarum supplicatio decreta esset, ipse totas penè noctes ducebat insomnes, & confratres ad orationem hortabatur, & exemplo mirificè incitabat. Cùm verò ad tricesimum sextum annum peruenisset, Confessarij iussu sacerdos factus, & audiendis fidelium confessionibus præfectus, in ædibus S. Hieronymi de charitate nuncupati habitavit: in cuius ecclesia ad Sacramentorum frequentiam, & ad dandam scientiam salutis semper intentus, in proprio etiam cubiculo pia de diuinis colloquutione illos erudiebat, qui eius sese disciplinæ tradiderant.

*Fideifer-
rior.*

Et in hoc ipso suorum progressu attendit animum Indee adeundi, ad vineam Domini excolendam, & fructus vberiores etiam profuso sanguine reportandos. Ut autem ea de re supernum consilium exploraret, virum Cisterciensis ordinis pietate insignem consuluit, à quo reuelante Deo admonitus est, eius Indias Romæ futuras. Quamobrem maiori succensus ardore, non solùm durissima peccatorum seruitute pressos ad Christi Domini obsequium traducere studuit, verùm etiã sedentes in tenebris & umbra mortis infideles ad clarissimum fidei lumen adduxit: quo

quo illustrati nonnulli Hebræi Christum recipere, & Hæretici ad Catholicam ueritatem redire non dubitarunt. Certè de nouatoribus reuincendis, uel ad Romanam Ecclesiam reducendis, maximè uisus est fuisse sollicitus, cùm bonæ memoriæ Cæsarem presbyterum Cardinalem Baronium nuncupatum, adhuc in minoribus constitutum, ad opus Annalium per tot annos uirgere non destitit: ut ipsemet postea Cardinalis scripserit, non se Annalium ecclesiasticorum sed Philippum auctorem extitisse.

Iamque in Ecclesia S. Hieronymi pijs ac familiaribus colloquijs diu ad uirtutes erudierat confluentes, cùm ad maiorem fructum ex uerbi Dei semine percipiendum ex filijs, quos Christo genuerat, delectis nonnullis, reuolendæ memoriæ Gregorij Decimi tertij etiam prædecessoris nostri auctoritate, apud dictam ecclesiam beatissimæ Virginis MARIE & S. Gregorij Congregationem prædictam Oratorij fundauit: & congruentibus institutis à prædicto Paulo prædecessore postea confirmatis, in Presbyterorū sæculariū statu, absque uoti ullius uel promissionis uinculo, ad quatuor familiares sermones singulis in hebdomada ferijs, excepta die Sabbati, diuinis de rebus habendis, ad quotidianam sub uesperam

in Ora-

Congregationem
Oratorij
instituit

in Oratorio publico Orationem, ad Sacramentorum frequentiam, & ad alias complures Christianæ pietatis exercitationes retinendas munivit ac stabilivit.

Amor in Deum.

Vt autem speciatim tanti viri virtutes agnoscantur, & per viam salutis incedentibus subsidio esse valeant, non est omitendum, quod is fuit in primis charitate in Deum admirabili, ut internus ille ignis nunquam, dum attenderet ad diuina, redundaret in corpus, & facies atque oculi scintillulis micarent, atque etiam ex improviso illa Apostoli verba sæpius usurparet, Cupio; sed mox animaduertens, suæ in Deum deuotionis occultandæ gratia, reliquum sententiæ reticebat, nimirum, Dissolui, & esse cum Christo.

Eucharistia frequentia.

Perperuo atq; ardenti studio venerandû Eucharistiæ colebat Sacramentum: vel enim laicus, vel sacerdos celebrans, vel ægrotans in lectulo, illius quotidiana susceptione reficiebatur. Verùm inter celebrandum feruidus lignium altaris gradum quodam exultationis tremore concutiebat.

Lacryma.

In ipsa Dominicæ passionis memoria, atque iniquorum hominum ingratitude gemitus fundebat vberrimos: & miraculo tribuebatur, quod præ assidua lacrymandi consuetudine vim oculorum non amisisset.

Inter

Inter cætera, quibus ad huiusmodi <sup>Orandi
Studium</sup> charitatis gradum peruenit Philippus, summum fuit orationis studium, cui inexplicabili desiderio semper addictus, omnia Congregationis exercitia in eam quodammodo tendere curauit: ut inde merito Oratorij Congregatio fuerit appellata.

Hæc ipsa Beati Viri charitas miris modis redundat in singulos cuiusque conditionis homines: nam omnium utilitati ac necessitati expositus, nullum sibi tempus certum esse uoluit, in quo suæ parceret ualitudini, & quod inhabitabat cubiculum non pateret aliorum commoditati, summa lenitate excipiens ad se venientes, factus omnibus omnia, ut omnes Christo lucrificeret. <sup>Charit
in proxi
mos</sup>

Singulari præsertim industria per Christianæ lætitiæ semitas deduxit adolescentes: qua vel septem Urbis ecclesias, vel Xenodochia, vel alia pia exercitia frequentantes, labore ac molestia ex parte leuantur. Summa item assiduitate uisibat ægrotantes, præsertim è suis, nec eos deserebat, dum nosset mortis periculum instare. Tentationes diaboli repellebat mirabiliter: atque à plurimis laborantibus in extremis, cum ipse accederet proferretque uerba: Quis isthîc? dæmones ad uocem perterriti, sese in fugam uisi sunt conijcere. <sup>Elemosy
na:</sup>

H Cura

Curabat autem hominum saluti non solum interno, sed etiam externo subuenire subsidio, & numerosis plerumque familijs necessaria suppeditare, dotem indigentibus virginibus largiri, egenis Religiosorum domibus opem ferre, vinctis in carcere eleemosynas abundanter impertiri: vt merito Pater animarum diceretur & corporum: quem charitatis affectum etiam miraculis Dominus comprobauit. Intempesta enim nocte panem deferens ad familiam, in egestate multa constitutam, in profundam foueam incidens, ab Angelo incolumis ereptus est: qui etiam alias Angelo, sub specie pauperis eleemosynam sibi petenti, omnem pecuniam, quam apud se habebat, prompto atque hilari obtulit animo.

Virginitas.

Charitati virginitatis donum adiunctum habuit: quo multi, qui cum ipso versabantur, vel vultus atque oculorum intuitu, vel suauifragrantia, qua illius corpus redolere consueuerat, recreabantur: solitus ipse pudicitiam ex odore, impudicitiam ex fætere dignoscere, soloque manuum contactu impuris tentationibus esse remedio. Huic integerrimæ puritati sæpe humani generis hostis per impudicas mulieres terendit insidias: ipse verò ad orationem semper confugiens victor gloriosus euasit.

Eam

Eam ob causam perpetuè deditus abstinentiæ, loco prandij, tenui utebatur ientaculo, cui cœna succedebat non absimilis. Abstinit semper à cuiusuis generis lacticijs: rarò pisces, carnes verò rarissimè degustauit: potu fuit admodum tenui, aqua magis vsus quàm uino. Ea demùm erat potus cibi que parcitas, ut sustentari Medicorum attestatione naturæ viribus non valeret; crederetur tamen (præsertim à suis) Eucharistiæ virtute vitam ad senectutem traduxisse.

Cum huiusmodi abstinentia coniunxit etiam rerum omnium mundanarum contemptum: non modò enim hereditatem ac patrimonium respuit, & quàm multas sibi testamento relictas facultates summa animi constantia repudiauit, sed etiam dum in ædibus S. Hieronymi habitaret, nudis contentus cellulis, consueta stipendia recusauit. Ab honoribus atque ecclesiasticis dignitatibus alienus, adduci nunquam potuit, ut pensiones atque beneficia reciperet. Canonicatus in Vrbe primos, Episcopatum & Cardinalitiam dignitatem, à piæ etiam memoriæ Gregorio Decimoquarto, & prædicto Clemente, prædecessoribus nostris, sibi oblatam omnino recusauit.

Humillimus fuit, atq; beati Francisci ex-

H 2 *Humilitas*
emplo

Humilitas

emplo se maximum ex peccatoribus constanter affirmabat : ideoque contestari quotidie solitus Deum his ferè verbis : A me tibi caueas Domine ; te enim hodie traditurus sum , & omnia perpetrurus mundi peccata, nisi tua me gratia benignè protexeris. Cumque ægrotaret aliquando, atque ipsum obsecrarent adstantes, ut suorum saltem beneficio, illam S. Martini dirigeret ad Deum orationem ; Domine si adhuc populo tuo sum necessarius, non recuso laborem; summa animi demissione respondit: Non sum ego S. Martinus, nec me talem, vnquam existimaui: quòd si me vobis necessarium reputarem, perditum crederem. Atque hinc est, quòd se Rectoris & Præpositi, nec non Congregationis à se erectæ Fundatoris titulo ægrè admodum tulerit appellari. Quinimo biennio ante obitum Congregationis administrandæ munus deposuit.

Patientia.

Tantæ eius humilitati patientia non defuit. Tranquillo semper animo excitationem aduersum se, quàm Oratorij sui exercitia persecutiones tolerans; in quibus etiam pro persecutoribus verus Christi imitator assiduè deprecabatur : isque fuit precationum fructus, ut ex eis plurimos sola patientia ad Deum conuerterit; qui verò ab inceptis non destiterit, diuinam

vltio;

ultionem sint experti. Magnæ insuper patientiæ extitit in perferendis diurnis corporis infirmitatibus, quibus singulis ferè annis diuexabatur: ita ut ad extremum vitæ perductus, oleo sancto quater inunctus fuerit. Quo autem tempore ægrotabat, nulla vnquam de doloribus habita querimonia, sed hilaris facie incredibilem animi lætitiā indicabat. Ab ipsa verò infirmitate, quantumuis graui, conualescere sæpe solebat repente prorsus ac mirabiliter.

In Christiana mortificatione adeò præcellerat, ut meritò habitus fuerit eiusdem virtutis singularis magister: & in primis, mentis discursum, quem ipse Rationalem nominare consueuerat, assiduè comprimere & captiuare intellectum in obsequium Christi studuerit: ideoque ea ipse plerumque faciebat, & facienda proponebat alijs, quæ intuentibus animi potiùs leuitatem atque stultitiā saperent.

Mortificatione.

Iam vero nonnulla etiam dona recensenda sunt, quibus Beati Viri virtutes immensa Dei bonitas illustrauit. Frequenter enim ecstasim, raptusque diuinos patiens, è terra sursum totus vndique splendore circumfusus eleuabatur.

Ecstases & raptus.

Cœlestibus item visionibus dignabatur assiduè; Dominicæ enim natiuitatis nocte Christum in altari pueri specie intuitus

Visiones.

est: & aliquando in sacratissima Hostia Paradisi gloriam conspexit. Vidit etiam beatissimam Virginē veteris ecclesiæ S. Mariæ in Vallicella rectum manibus sustinentem, donec imminentis casus ademptum est periculum. Eamdem iterum vidit, cū anno ante obitum ægrotaret: quem ipsa sibi obuiam sublatum in aëra mirificè recreatum repentè sanauit. Quàm plurimum insuper confitentium, atque amicorum animas euolantes in cœlum intueri, atque Angelos concinentes interim audire solitus erat: quin etiam interiorem eorum pulcritudinem, qui essent in statu gratiæ, diuinitus agnoscebat. Sanctorum Caroli Borromæi, & Ignatij Loyolæ facies miris splendoribus vidit coruscantes.

*Discretio
spirituum.*

Ea erat prudentia præditus, & discretione spirituum ita excelebat, vt propterea cuiusque conditionis homines ad ipsum, tamquam ad oraculum, consulendi gratia confluerent. & ipsimet Summi Pontifices, prædecessores nostri, eius consilium magni semper facerent. Veras à falsis visiones discernerebat: & licet sæpissimè antiquus nostri generis hostis horribili se forma videndum offerens, deterrere ipsum conaretur: semper tamen fortis & inuictus de eodem gloriosè triumphans, pacem veranāque tranquillitatem, qua frueba-

fræbatur interiùs retinuit.

In Prophetiæ dono, & absentium rerù, *Prophetia*
ac si præsentès essent, præuisione, occultif-
que cordis humani diuinitus dignoscendis
talis erat, vt de ipso verè affirmari possit:
Non est inuentus similis illi.

Illud etiam Philippo collatum à Deo *Absens*
fuit, vt dum vno esset in loco, in alio longè *pluribus*
distante, vno eodemque prorsus tempo- *apparuit.*
re nonnullis apparuerit. Quapropter cum
in ædibus S. Hieronymi commoraretur,
cuidam è suis apud dictam ecclesiam bea-
tissimæ Virginis Mariæ & S. Gregorij de-
genti, se præsentem ostendens, subsidio
quo indigebat adfuit: & Romæ aliàs exi-
stens quemdam ex numero sibi confiten-
tium, in mare pænè submersum, medijs è
fluctibus capillis apprehensum liberauit.
Iterumque cum in Vrbe maneret, tunc in
humanis agentem Catharinam Ricciam,
sub regula S. Augustini monialem, Prati
in Hetruria commorantem, longo tem-
poris spatio est allocutus.

Inter hæc mirã ad patranda miracula à *Miracula*
præpotenti Domino consecutus gratiam, *in vita.*
quàm plurimos liberauit à quacumque deti-
nerentur infirmitate. Nonnullos enim solo
sanctissimæ Crucis adhibito signo, alios sa-
lutari manuù contactu sanauit: inter quos
Clemès Octauus p̄decessor noster grauissi-

mis chiragræ doloribus oppressus, sanus illicò factus est: & nobilis quidam Romanus à pestifera corporis contagione curatus. Alios præterea pristinae sanitati restituit sola orationis virtute; alios morbis, quibus tenebantur, tantùm imperando: quod præcipuè contigit Mariæ Felici à Castro, in monasterio Turris speculorum moniali, quæ continua febris correpta, Philippo iubente, statim conualuit. Alios remedijs omnino contrarijs curauit; quod dictus Cæsar Cardinalis est expertus, cui stomachi & capitis debilitate ita laboranti, vt retinere vix cibum atque orare nulla ratione posset, imperauit, vt coram se panem, integrum cum malo citreo comederet, qui statim atque serui Dei mandatum executus est, stomachi atque capitis molestijs sensit se omnino liberatum. Alij verò rebus, quibus utebatur Philippus, morbo admotis, sanitatem pristinam recepere: inter quos Eugenia Mansueta de Colle Scipionis, naribus vlcere quodam, decem & octo mensium spatio, horrendum in modum infectis, linteoli parte serui Dei, adhuc viuentis sanguine respersa, vlceri summa fide apposita, confestim curata est. Quin etiam constat mortuos fuisse eius voce vitæ restitutos: quod Paulo, Fabritij de Maximis filio, contigit, qui mortuus,
nomen

nomen illius in clamante Philippo, illico *Mortuum ad vitam reuocat.*
ad vitam redijt, & confessione peracta, ab eodem interrogatus, an libens iterum e vita decederet, annuens, in pace quieuit.

His virtutibus ac donis, quibus à Deo *Fama san. diuina.*
tam liberaliter auctus est Philippus, tantæ exitit mortalibus admirationi, ut qui seruum Dei nossent, eius sanctitatem ubique prædicarent: & prædicti prædecessores nostri summo honore ac ueneratione prosequerentur; Clemens prædecessor prædictus eius manus etiam osculans, & Gabriel Paleotus in libro, quem scripsit De bono senectutis, Philippum adhuc uiuentem, tamquam verum eximie sanctitatis atque virtutum omnium exemplar proposuerit; & Augustinus dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Veronensis nuncupatus, libellum quem composuit, Beato Viro itidem uiuente, Philippum seu De lætitia Christiana inscripserit. Summæ etiam uenerationi habitus est à Sanctis uiris, & quàm plurimis Dei famulis, ut à Carolo, qui quotiescumque eum adibat, ponere genua, & manuseius osculo petere consueuit.

Verùm ingrauescente iam ætate, cum *Infirmi- tes, & mors*
incitato semper cursu susceptam salutaris uitæ rationem feliciter prosecutus esset, die mortis suæ atque hora multifariam prædi-

H s etis,

Etis, plenus dierum, octavo Calendas Iu-
nij, anno millesimo quingentesimo no-
nagesimo quinto, qua die Dominici
corporis celebritas contigit, cum mane
vehementi deuotionis spiritu, quasi præ-
leritia concinens sacrosanctum Missæ sa-
crificium celebrasset, & nonnullis ad-
stantium, quorum confessiones audie-
rat, Eucharistiæ sacramentum ministras-
set, consuetis exercitationibus de more
expletis, post mediam noctem, ea qua
prædixerat hora, omnipotenti Deo, cui
fideliter seruierat, spiritum placidissimè
reddidit: & post obitum quamplurimis,
tam Romæ quàm alibi, gloriæ claritate
illustris apparuit: & summo mane serui
Dei corpore in ecclesia super feretrum
exposito, mortis felicissimæ fama iam
diuulgata, innumerabilis cuiusque condi-
tionis hominum illuc multitudo conue-
nit: inter quos multi ex uiris Principibus,
Præsulibus atque Cardinalibus confluxe-
re, & toto bidui spatio, quo corpus, an-
tequam conderetur in ecclesia, piè reser-
uatum est, ingens populi frequentia, abs-
que intermissione, manus pedesq; exoscu-
lari, coronas atque rosaria venerando cor-
pori admouere non destitit: & ij quibus
præ multitudine ad corpus nō dabatur ac-
cessus, feretrum, in quo iacebat, osculabatur.
Eo

Eo interim tempore multa sunt, eius suffragantibus meritis, edita miracula. Inter ceteros enim adolescens, vnà cum sorore, strumis diu laborantes diu laborantes, serui Dei manu loco admota, vbi morbus residebat, extemplò curati sunt: quemadmodũ & mulier quẽdam à diutina difficultate respirandi, & alij quàm plures à varijs infirmitatum generibus conualuere:

Posthęc, vbi selectiore in loco corpus reconditum est, ad ipsum venerandum populi concursus fieri, votiũ deferri tabellæ, donaria permulta appendi, ac suauissimus quidã odor à multis inde percipi cœpit. Septem autem post annos integrum repertum, summa omniũ lætitiã translaturũ est in sacellum, erectum atque ornatum à quondam Nerio de Nigris, nobili Florentino, & domicello Romano; cui Deus Sãcti huius intercessione filium concessit, Philippum propterea à parentibus nominatum: quem post menses decem & octo, graui morbo correptum, mortique iam proximum, Beatus vir sibi commendatam, pristinæ statim sanitati restituit. Sed ne videamur singula recensere miracula, quibus seruum suum mirificauit Altissimus, nosse satis erit, alios præcordijs eiusdem sanatos, vt Theodosiam monialem monasterij S. Lucie in Silice de Vrbe, quæ
plenis

Miracula
ad corpus
ante sepulchrum
iurata

Sepulcrum
& miracula
post mortem

*Mortuum
ad vitam
reuocat.*

plenis morbo decem & quinque annos
afflicta extēplò curata fuit; alios verò ca-
pillis, vt puerulum natum mortuum, qui
vt baptismo ablui posset, est reuocatus ad
vitam: alios quibusdam serui Dei coronis,
vt Felicem Sebastianam, quæ à diuturnis
crurium vlceribus statim conualuit: alios
linteolis, vt Septimiam Neriam, quæ in
interiori oculi parte, ignito ferro incautè
à sorore percussa, illæsa omninò remansit,
& Iosephum Sermeium, qui cùm ob gra-
uem infirmitatem eò deuenisset, vt om-
nium iudicio mox efflaturus animam cre-
deretur, sanus repentè factus, è lectulo, in
quo iacebat, incredibili omnium admira-
tione surrexit: alios alijs eiusdem reliquijs,
grauissimis tentationibus ereptos, vt Ste-
phanum Calcinardum, qui ab impurissi-
ma quadam fæmina sollicitatus, Sancti
Viri reliquijs, quas deuotionis ergò secum
deferebat, sibi pectus occulta quadam vi
percuti sensit, & vocem eius audiens in-
crepantis se, vt à peccato caueret, atque
inde festinus abiret, dicto obtemperans,
continud aufugit: nonnullos sola eius vitæ
lectione, vt Vincentium Valesium, qui
vehementi vexatus tentatione supradictū
exemplum perlegens, ex animo Philippum
compellans, his verbis affatus est: Cur mo-
dò non id ipsum mihi abs te pater? eodem
tem-

temporis instanti discessu omnis illa per-
molesta mentis agitatio: quamplures mi-
tis apparitionibus, vt Drusillam Fanti-
nam, quæ præcipiti casu prostrata, ac hor-
ribili capitis, oculorum & totius corporis
collisione semiuiua iacens, tribus serui
Dei apparitionibus mirabiliter liberatur.
Non absimile accidit Leonardo Rouello,
cui sanitatem iam à medicis desperatam
petenti, Philippus in sui festi peruigilio,
noctu apparens, pronunciansque verba
illa, Fili vade in pace, confestim præbuit: &
adueniente die Leonardus accepti bene-
ficij memor, ad audiendam in eius sacello
Missam, pro gratiarum actione, ecclesiam
adiuit. Multos sepulcrum eius visitantes,
veluti Claudiam Grignanalem, quæ post
longam sexennij infirmitatem, non valens
in ipsa summa dolorum acerbitate loco se
penitus mouere, ad Philippi sepulcrum
aliorum auxilio perducta, vouens de ser-
uando singulis annis, in vigilia festiuitatis
eius, panis & aquæ ieiunio, statim dolo-
ribus quibus tenebatur, liberata est, &
omnino sana per ecclesiam nullius admi-
niculo incessit. Denique ferè innumera-
biles editis votis, vt Fratrem Ioannem
Baptistam Massiam de Valentia, ordinis
sanctissimæ Trinitatis redemptionis cap-
tiuorum, qui Neapoli cum esset, annum-
que

que ageret supra septuagesimum, vouens se Dei seruo, eadem prorlus hora, qua Romæ in eiusdem sacello Sacrum votium peragebatur, tribus desperatis infirmitatibus, quibus toto biennij spatio laborauerat, & ita consumptus fuerat, vt de facie vix amplius agnosceretur, repentè curatus est.

Canonizatio.

Præscripto itaque Canonizationis die, in festo S. Gregorij Magni nuncupati, quarto videlicet Idus Martij, pontificatus ipsius Gregorij prædecessoris anno secundo, iterum dictus Gregorius prædecessor est hortatus ad iteratas preces, ieiunia & eleemosynas, vt in tanto opere exequendo lumen eius, qui lucem habitat inaccessibilem, implorarent ad ea peragenda, quibus diuinæ gloriæ honor, & Catholicæ Ecclesiæ fides augetur. Omnibus verò iuxta Sanctorum Patrum traditiones sacrorumque Canonum instituta, & Romanæ Ecclesiæ consuetudinem ritè & rectè peractis, dicta die, quarto Idus Martij, idem Gregorius prædecessor, ad principis Apostolorum basilicam, cum Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, Prælatibus & ipsius Gregorij prædecessoris familiaribus, nec non dilectis filijs Clero sæculari & regulari ac maxima populi frequentia conuenit, & post iteratas primò, secundò

actere

ac tertio, pro canonizationis decreto, petitiones, per dilectum filium nostrum, tunc suum Ludouicum tituli S. Mariæ Transpōtinæ presbyterum Cardinalem Ludouisiū nuncupatum, nomine prædictorum, qui pro ea institerant, post sacros Hymnos, Litanias aliasq; preces, & post imploratam Spiritus sancti gratiam, ad honorem sanctissimæ & indiuiduæ Trinitatis, & Fidei Catholicæ exaltationem, & Christianæ Religionis augmentum, auctoritate eiusdem Dei omnipotentis Patris, & Filij, & Spiritus sancti, & beatorum Petri & Pauli Apostolorū, decreuit & definiuit, dictum Philippū Nerium Florentinum, dictæ Cōgregationis Oratorij fundatorem, vnā cum Beatis Isidoro & Ignatio ac Francisco, necnon Teresia prædictis, Sanctum & Sanctorum catalogo adscribendum & aggregandū esse, prout adscripsit & aggregauit. Statuens vt ab vniuersis Christi fidelibus in eius honorē ecclesiæ & altaria, in quibus sacrificia Deo offerantur, ædificari, & quolibet anno, dicta die illius obit⁹, septimo videlicet Kalendas Iunij, festū ipsius & officium, tamquam de Confessore non Pontifice, ad formam in Rubricis Romani Breuiarij præscriptā, solemniter celebrari possint. Insuper eadem auctoritate, omnibus vtriusq; sexus Christi fidelibus, verè
peni-

pœnitentibus & confessis, qui annis singulis ipsius festo ad sepulcrum, in quo corpus eius requiescit, visitandum accesserint, unum annum & quadraginta dies: ijs verò, qui in eiusdem festi octava id fecerint, etiam quadraginta dies de iniunctis eis, aut alias quomodolibet debebitis pœnitentijs misericorditer in Domino relaxavit: & decantato solemniter Hymno, Te Deum laudamus, & diuina ope implorata, Sancti Philippi & aliorum Sanctorum prædictorum metitis, per peculiarem ad id orationem, quam dictus Gregorius prædecessor piè & solemniter recitauit: sacrosanctum Missæ sacrificium, solemnè pompa & ritu, cum eorundem Sanctorum commemoratione, ad altare principis Apostolorum celebrauit: & omnibus Christi fidelibus, tunc præsentibus, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam & remissionem, ad Dei laudem, & gloriam Sanctorum eius, impertitus fuit.

*Confirmatio
deces.*

Ne autem de Decreto, Definitione, Adscriptione, Aggregatione, Statuto, Relaxatione, alijsque præmissis, pro eo quòd super illis ipsius Gregorij prædecessoris litteræ, eius superueniente obitu, confectæ non fuerunt, valeat quomodolibet hæsitari; volumus & Apostolica auctoritate decere

decernimus, quod Decretum, Definitio, Adscriptio, Aggregatio, Statutum, Relaxatio, Impartitio, aliaque præmissa à dicta die, quarto Idus Martij, suum debitum sortiantur effectum, ac si super illis ipsius Gregorij prædecessoris litteræ, sub Datum eiusdem diei, confectæ fuissent, prout superius enarratur. Quodque præsentis litteræ ad probandum plenè Decretum, Definitionem, Adscriptionem, Aggregationem, Statutum, Relaxationem, aliaque præmissa vbique sufficiant, nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur.

Cæterùm quia difficile foret præsentis nostras litteras ad singula loca, vbi opus esset, deferri, volumus vt earum exemplis, etiã impressis, manu publici Notarij subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem vbique fides habeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ.

Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam nostrarum voluntatum & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attētare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli, Apostolorum eius, se nouerit incursum. Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarnatio-

140 De Congregationibus Clericorum
nis Dominicæ millesimo sexcentesimo
vigesimo tertio, octavo Idus Augusti, pon-
tificatus nostri anno primo.

† Ego Urbanus Catholicae Ecclesiae Epi-
scopus.

Locus sigilli.

Ego Franciscus Maria Episcopus Portuen. Card.
à Monte.

Ego Odoardus Episcopus Tusculanus Cardinalis
Farnesius.

Ego Oct. Episcopus Prænestinus Cardinalis Ban-
dinus.

Ego Io. Baptista Episcopus Albanen. Cardinalis
Detus.

Ego Federicus tit. S. Mariae Angelorum Presbyter
Card. Borromeus.

Ego And. tit. S. Laurentij in Lucina Presbyter
Card. Perettus.

Ego B. tit. S. Mariae in Trans Tiberim Presb. Card.
Beuilacqua.

Ego Dominicus SS. Apostolorum Presbyter Card.
Ginnasius.

Ego Carolus tit. S. Caesarij Presb. Card. Madruti⁹

Ego S. Card. Burgesius tit. S. Chrysogoni maior
Pœnitentiarius.

Ego Ioan. Garzia tit. SS. Quatuor Coronatorum
Presbyter Card. Millinus.

Ego M. tit. SS. Quirici & Iulitte Presbyter Card.
Lantes.

Ego Ioan. B. tit. S. Ceciliae Presb. Card. Lenius.

Ego

Ego A. tit. S. Petri ad Vincula Presbyter Cardin.
Capponius.

Ego D. Tit. Martini in Montibus Card. Riuarola.

Ego Petrus Paulus tit. SS. Nerei & Achillei Pres-
byter Card. Crescentius, eiusdem S. Philippo
discipulus.

Ego Fr. Aug. tit. S. Mariae de Ara caeli Presbyter
Card. S. R. E.

Ego G. tit. S. Crucis in Hierusalem Cardinalis
Borgia.

Ego Felix tit. Anastasiae Presbyter Cardinalis As-
culanus.

Ego Robertus tit. S. Alexij Presbyter Card. Vbal-
dinus.

Ego Tib. S. Priscae Presbyter Cardinalis Mu-
tus.

Ego Gabr. tit. S. Bartholomaei in Insula Card. de
Trejo.

Ego Iulius tit. S. Sabinae Presbyter Cardinalis
Sabellus.

Ego Melchior tit. S. Mariae de Pace Presb. Card.
Klesilius.

Ego P. tit. S. Thome in Parione Cardin. Cam-
poreus.

S. Presbyter Cardinalis S. Susanna, S. R. E. Bi-
bliothecarius.

Ego Franciscus Cenninus Cardinalis S. Mar-
celli.

Ege Guido tit. S. Mariae de Populo Presbyter
Cardinalis Bentiuolus.

Ego Iulius tit. S. Mariae supra Mineruam Presbyter Card. Roma.

Fr. Desiderius tit. S. Clementis Presbyter Cardin. de Cremona.

Ego Ludouicus tit. S. Laurentij in Damaso Presbyter Cardinalis Ludouisius, S. R. E. Vicecancellarius & Summator Sanct.

Ego Cosmus tit. S. Pancratij Presbyter Cardinalis de Torres.

Ego C. S. Nicolai in Carcere Diaconus Cardinalis Pius de Sabaudia.

Ego M. S. Eustachij Diaconus Cardinalis de Sabaudia.

Ego Carolus S. Mariae in Dominica Diac. Card. Medices.

Ego Alexander S. Mariae in Cosmedin Diaconus Card. Vrsinus.

Ego Franciscus S. Angeli in Foro Piscium Diaconus Card. Bon-compagnus.

Ego Hippolytus S. Mariae Nouae Diaconus Card. Aldobrandinus S. R. E. Camerarius.

O. Vestrius Barbianus.

G. Montanus.

C A P V T XIV.

C O N G R E G A T I O O B L A T O R V M

S. Ambrosij, à Sancto Carolo Borromeo, Cardin. & Archiepiscopo Mediolanensi instituta.

Con-

CONGREGATIO OBLATORVM S. AMBROSII, à Sancto Carolo Borromeo, Cardinali, & Archiepiscopo Mediolanensi, instituta, constat ex hominibus, qui S. AMBROSIO Mediolanensis ecclesiæ Antistiti ac patrono, vltro suaque sponte sese obtulerunt, ad varia munia ecclesiastica, pro cuiusque captu ac viribus, obeunda, & ad pia quæque præclaraque opera præstanda. Huius Congregationis fundamentum præcipuum in exquisita ac planè perfecta ergà ipsos Archiepiscopos Mediolanenses obedientia est positum, ad Dei gloriam, & animarum eiusdem ecclesiæ ac diocesis salutem impensè procurandam ac promouendam.

Huiusmodi autem obedientia duabus rebus innititur, Voto & Constitutionibus; Voto quidem tamquam forma voluntatem perficiente ac firmante; Constitutionibus verò quasi regula dirigente, viamque præmonstrante eorum quæ amplectenda & quæ fugienda sunt. Voti clericorum formula est talis:

Ego N. Omnipotenti Deo, & sanctissimo Patri nostro Ambrosio, coram beatissima Virgine Dei matre Maria, & tota cœlesti curia, ac tibi quoque, locum sanctissimi Patris nostri Ambrosij hic obtinendi, Reuerendissime Domine pater Archiepiscopo, ceterisque deinceps
I 3 *Archiepis-*

Archiepiscopis sanctæ Mediolanensis ecclesiæ, successoribus tuis, promitto, spondeo ac voueo perpetuam obedientiam in his omnibus quæ mihi præcipientur, ad Dei gloriam, & salutem animarum eiusdem ecclesiæ procurandam, adiuuandam, & promouendam, ad præscriptum institutæ Congregationis Oblatorum sanctissimi patris nostri Ambrosij: illudque præterea spondeo ac voueo, me in Congregatione & instituto hoc perpetuo victurum.

Formula oblationis laicorum est talis.

Ego N. in conspectu Omnipotentis Dei, gloriosissimæque semper Virginis Mariæ, nec non beati patris nostri Ambrosij, ac totius curiæ cœlestis, prostratus tibi, Reuerendissime Archiepiscopo, pater & Domine mi, ceterisque deinceps Archiepiscopis sanctæ Ecclesiæ Mediolanensis, successoribus tuis, perpetuam obedientiam offero, tam in ijs, quæ ad curam, salutem, spiritualemque progressum animæ meæ pertinent, quàm in illis etiam, quæ ex Congregationis huius institutis per me præstanda erunt, in operibus officiisque caritatis in Deum, & misericordiæ in proximos adhibendis.

Quod ad Constitutiones attinet, eas B. Carolus Borromæus digessit, & anno 1581. Mediolani typis edendas curauit: ex quibus præcipua hæc capita habe.

Oblati Clerici iuxta præscriptum Archiepiscopi, illiusque iudicium, quod
de vno-

de vnoquoque eorum faciet, ita se com-
parent, vt semper parati sint ad sacras le-
ctiones exercendas, ad concionandum,
ad confessiones audiendas, aliaque Ca-
tholicæ ecclesiæ Sacramenta ministranda,
ad animarum curam suscipiendam ac ge-
rendam, ad ecclesiasticas functiones qual-
libet cuiuslibet Ecclesiæ præstandas, ad pau-
peres erudiendos, ad clericorum educa-
tionem & institutionem, ad seminariorū
collegiorumq; piorum gubernationem ac
procuracionem, aliave officia in his ipsis locis
exequenda, ad visitationis missionisque
quamlibet munus rectè ac diligenter ob-
eundum; ad deniq; actionem piam pròptè
administrandam, & ad omne caritatis &
misericordiæ officiumque studioseque ob-
eundum.

Laici verò Oblati ea misericordiæ ca-
ritatisque erga alios munera sedulò præ-
stent, quæ Congregationis instituto, pro
illorum conditione, cōueniunt. Gramma-
tici pauperes pueros & adolescentes litte-
ras gratis doceant, Medici ægrotos curent,
Iureconsulti & Causidici lites dirimant ac
sedent, pacem concilient, egentium, vidua-
rum, pupillorum, in carceres coniectorū,
ac defensoribus destitorum causas agant
ac tueantur, ægros in Xenodochijs præ-
sertim inuisant, moribundos, vt piè in Do-

mino moriantur, sedulo cohortentur, alia denique qualiacunquæ Christianæ caritatis officia serio accurateque exercent.

Porro cum Visitatio & Missio præstantissimæ & vtilissimæ sint partes huius Cōgregationis functionum, oblato in ijs exequendis quàm diligentissimos sese præstet.

Nulli Oblatorum liceat beneficium aliquod, siue ecclesiasticum siue alterius generis sit, accipere, nisi Archiepiscopo iubente, neque acceptum dimittere, nisi eodem consentiente.

Canonicatum, beneficium aut officium ecclesiasticum obtinentes, cui residendi onus coniunctum est, cum in Oblatorum Congregationem cooptantur, nullis teneantur legibus aut institutis, quæ functiones, beneficio aut officio, quod habent, debitas impediunt.

Vbicumque in Canonicalibus ecclesijs tres saltim Oblati beneficii, cui residendi munus sit annexum, habeant, hi ex Cōgregationis instituto ad simul viuendum se conferant.

Idem faciendum erit, si in eodem opido tres saltim Oblati erunt: nisi eorum cohabitatione victusque communione impedirentur functiones ad Ecclesias pertinentes, quibus illi adscripti sunt.

Ceterum vniuersæ Cōgregationis Oblatorum

rum quasi basis est ecclesia sacri Sepulcri, in umbilico urbis Mediolanensis sita; eiusdemq; domus Præpositus est secundarium quasi caput. Primarium namque ac supremum caput est Archiepiscopus Mediolanensis.

Ad hanc Congregationem inter alia spectat in primis cura Collegij Heluetiorum ac Rhetorum, quod S. Carolus Borromæus fundauit; item gubernatio Collegij Borromæi, quod idem S. Carolus in Academia Ticinensi seu Papiensi construxit.

De Oblatis S. Ambrosij plura qui uolet, legat Acta & Concilia Ecclesie Mediolanensis, iussu S. Caroli Borromæi publicata, itemq; Vitam eiusdem S. Caroli, auctoribus Carolo à Basilica Petri, Episcopo Nouariensi, & Petro Iacobo Baccio.

C A P V T XV.

CONGREGATIO CLERICORVM regularium, Ministrantium infirmis, per Camillum Laliu eiuſq; socios incohata, à Sixto V. Papa an. 1586. confirmatum.

SIXTVS Papa V. ad perpetuam rei memoriam. Ex omnibus Christianæ caritatis officijs, quibus æterna Salus per gratiam Dei comparatur, illa Redemptori nostro Iesu Christo vel maximè placere credimus, per quæ pauperes Christi, infirmi, &

in hospitalibus existentes, in necessitatibus suis spiritualibus & corporalibus adiuuātur. Quod genus officij dilectus filius CAMILLVS DE LÆLIIS presbyter Theatinæ diœcesis, & alij eius socij, quam Deo gratum, & saluti animarum necessarium esse intelligentes, hisce diebus erga pauperes Christi, in hospitalibus Urbis nostræ existentes, nō minori affectu, quā mater erga quem vnice educauit filium demonstrarunt, & quotidie hos modò, cum omni qua decet mansuetudine & caritate ad patientiam, alios ad Sacramentorum ecclesiasticorum susceptionem commonendo, alios in articulo mortis constitutos cōsolando, & denique ad bene moriendum die noctuque hortando demonstrare non cessant. Idemque præstare intendunt, tempore etiam, quod absit, pestilentia.

Hi itaque *Camillus* & socij, insimul & in communi, sub paupertate, castitate, & obedientia, ita tamen, vt voto astricti non sint, viuere, & Altissimo, ac eius pauperibus famulari proponentes, vnā inter se Societatem seu Congregationem, sub vocabulo seu nomine MINISTRANTIVM INFIRMIS, cuius principale institutum est, speciali quodam caritatis feruore, infirmis prædictis inservire, sub nostro & Sedis Apostolicæ beneplacito inierunt,

inierunt, sperantes ex hoc multis incommodis & periculis, in quæ sæpenumero dicti infirmi ob defectum talium ministrorum inciderunt, obuiam ita, ac salutem animæ & corporis, multaque Christi fidelibus comoda parari.

Nos eorū supplicationibus inclinari, ac de huiusmodi pro proposito, & uiuendi modo, quo ipsi intendunt uti, plenè etiam ex relatione dilectorum filiorum nostrorum S. R. E. Cardinalium super consultatione & causis Episcoporum ac regularium, ac uisitatione Apostolica deputatorū informati, ex certa nostra sciētia, Congregationem, sub uocabulo seu nomine Societatis ministrantium infirmis, per vnum maiorem ministrum seu superiorē (qui presbyter esse, ac per eandem Congregationem de triennio in triēnium per maiorem partē suffragiorum eligi debeat) regendam & gubernandā, Apostolica auctoritate tenore præsentium, perpetuo approbamus, & confirmamus, suppletes omnes & singulos, tam iuris quam facti defectus, si qui interuenerint in eisdem.

Et quia dicta Congregatio proprietate rerum temporalium carere instituit, nos pariter Camillo & præfatis, ac pro tempore existentibus ipsius Cōgregationis socijs & alijs ab eis deputatis & deputandis, quod
elemo-

eleemosynas vbicunque, præterquam in-
 tra Ecclesias, monasteria & pia loca, colli-
 gere, ac in dictæ Congregationis commu-
 nes vsus conuertere, Vicarij vrbis, seu cu-
 iusuis alterius licentia desuper minimè re-
 quisita. Dicta que pietatis opera erga quo-
 cunque infirmos, in quibuscunque hospi-
 talibus, seu alijs dictæ vrbis locis à dicto-
 rum hospitaliū, seu locorum præfectis, vel
 administratoribus vocati, seu de eorū licē-
 tia vel consensu exercere, ipseque superior
 vel maior minister, qui, vt præfertur, pres-
 byter esse debet & alij eiusdem Congrega-
 tionis presbyteri, dummodo alias sint ido-
 nei, & ab vrbis vicario approbati, infirmo-
 rum & ægrotantium in dictis hospitalibus
 & locis existentium confessiones audire
 (sine præiudicio eorundem hospitalium,
 aut locorum, vel eorum officialium, seu
 administratorum) libere & licite valeunt,
 tenore præsentium facultatem concedi-
 mus & indulgemus. Ita tamen, vt tam Su-
 perior quam alij dictæ Congregationis so-
 cij, ipsius Congregationis instituta, & or-
 dinationes iam factas & pro tempore fa-
 ciendas (dummodo illa, quamdiu ab Apo-
 stolica sede approbata non fuerint per ip-
 sius Congregationis protectorem reuisa
 & approbata sint) in communi, ex dictis
 piorum eleemosynis viuant.

Non

Non obstantibus quibusuis constitutionibus & ordinationibus Apostolicis. Cæterisque contrarijs quibuscunque.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die decima octaua Martij, millesimo quingentesimo octuagesimo sexto, Pontificatus nostri anno I.

NOTATIO.

Consuetudinem, inter ecclesiasticos & laicos homines, agris in Xenodochio publico iacentibus officiosè tractandis diu intermissam S. Philippus Nerijs Romæ suo exemplo in vsum reuocauit. Solebat enim quotidie Nosocomia publica, valetudinaria adire, miserorum in ijs lectos circumire, mæstos blandè consolari, perditos cælestium bonorum spe recreare, cunctos ad patientiam ritèq; honestatem hortari, cibarijs allatis pauperes reficere, animam denique agentibus præstò adesse. Neque is labor irritus fuit: ex eo enim magnos collegit salutis animorum fructus. Nec defuerunt discipuli qui patris sui spiritualis exemplum sequerentur. Inter alios eminuit pius admodum Sacerdos CAMILLVS LÆLIVS, qui hortatu eiusdem Nerij, ordinem Clericorum regularium Ministrantium infirmis Romæ instituit. Sic fere Petrus Iacobus Baccius in vita eiusdem Nerij Italicè an. 1622. in Vrbe edita lib. I. cap. 6. testatur.

Obijt autem, cum ingenti sanctitatis opinione, idem Camillus Lælius Romæ die 14. Iulij, anno Christi

387

1614.

142 De congregationibus Clericorum
Christi millesimo sexcentesimo decimo quarto, æ-
tatis sue sexagesimo quinto.

C A P V T XVI.

CONFRATERNITAS SEV SOCIE-
tas sanctissime Crucis in dicecesi Vicentina in-
stituitur, & ab Augustino Valerio, Card. &
Episcopo Veronensi, itemq; à Michaelè Priolo,
Episcopo Vicentino, confirmatur an. 1586.

Michael Priolus, Dei & Apostolicæ
Sedis gratia Episcopus Vicentinus,
Dux, Comes & Marchio, vniuersis & sin-
gulis has præsentis nostras visuris, lectu-
ris, pariter & audituris, notum facimus &
attestamur, qualiter præsentis coram no-
bis, & per personas à nobis deputatas vi-
sis, & diligentes examinatis Ordinibus
Venerabilis Societatis S. Crucis, Ordines
ipso admisisimus & confirmauimus, prout
admittimus & confirmamus per præsen-
tes. In quorum fidem &c. Datum Vicen-
tiæ in palatio Episcopali nostro, die 27. O-
ctobris, millesimo quingentesimo octo-
gesimo sexto.

Illustrissimus & Reuerendissimus in
Christo Pater & Dominus Augustinus
Valerius, miseratione diuina S. R. E. & S.
Marci presbyter Cardinalis, de Verona
nuncupatus, Episcopusque Veronæ &
Comes,

Comes, ac in ciuitate & diœcesi Vicentina Visitator, Reformator & delegatus Apostolicus generalis & specialis, annuendo pijs petitionibus confratrum S. Crucis, Ordines, statuta, Capitula & instituta, ab Illustrissimo & Reuerendissimo Episcopo Vicentino approbata, & mandato Amplitudinis suæ Illustrissimæ visa à personis ad hoc deputatis, inhærendo approbationi Episcopali prædicta, auctoritate sua comprobauit & corroborauit, Veronæ 30. Octobris millesimo quingentesimo octogesimo sexto.

1586.

NOTATIO.

Societas S. Crucis (qua potissimum est laicorum hominum) varia habet Oratoria seu Collegia in agro Vicentino sita: inter qua eminent ista.

Recarnatense,	Nel Colle di Recarnato.
Granconense,	Di Grancona.
Bastienſe,	Della Bastia.
S. Felicis,	Di S. Felice.
S. Cassani,	Di S. Cassano.
S. Theclæ,	Di S. Thecla.

Eiusdem Societatis statuta seu Ordinationes exstant Venetijs in 4. typis editæ an. 1587. apud Dominicum Nicolinum.

CA-

CAPVT XVII.

CONGREGATIO CLERICORVM
*regularium Minorum, à Ioanne Augustino
 Adorno instituta, per Sixtum V. an. 1588. ap-
 probatum.*

SIXTVS Papa V. ad futurum rei memo-
 riam. Sacræ Religionis propagationem
 nostris potissimum temporibus vbiq̃ue
 vigere, eiusq̃ue fructus Domino gratissi-
 mos, & vniuersæ Christianæ Reipublicæ
 vtilissimos, animabusq̃ue fidelium ni-
 mium salutare, quos ex personarum ibi
 degentium deuotis & continuis precibus,
 cum vitæ probitate, & sanctitate coniu-
 ctis, prouenire cognoscimus, accrescere
 semper ex animo desiderantes, quo eccle-
 sia hæc visibilis, quæ contra harum tene-
 brarum Principes & Rectores perpetuò
 militat, huius mundi nequitijs & hostili-
 bus insidijs faciliùs resistere, & mortifera
 tela propulsare queat, fidelium vota in id
 ipsum tendentia ad exauditionis gratiam
 libenter admittimus, illisq̃ue fauorem A-
 postolicum impartimur, prout ipsa viden-
 tur exposcere, & nos conspiciamus in Do-
 mino salubriter expedire.

Sanè pro parte dilectorum filiorum
 IOANNIS AVGVSTINI ADORNI presby-
 teri lanuensis, & sociorum, nobis exhibita
 peti-

petitio continebat, quòd ipsi pluribus ab-
hinc annis, tamquam diuino afflatu inspi-
rati, ad omnipotentis Dei gloriam, & ani-
marum salutem, vnam presbyterorum &
clericorum regularium Congregationem in-
stituere, ac vt cum maiori animi quiete
Deo seruire, & illi magis adhærere possint,
tria substantialia religiosæ vitæ, *paupertatis*
scilicet, *castitatis*, & *obedientia* vota emitte-
re, ac sub solito & communi habitu cleri-
cali in vnum habitantes, & in communi ac
de communi viuentes, nec non Deo hu-
militer & deuotè, quantum ipse dederit,
seruientes, sub nostra & Apostolicæ Sedis
immediata subiectione, & speciali prote-
ctione, regularem vitam ducere, ac conti-
nuis orationibus, spiritualiumque operum
exercitio, & asperæ carnis maceratione, ad
suarum, aliorumque Christi fidelium ani-
marum salutem, & profectum, vacare de-
creuerunt.

Quare nobis humiliter supplicari fece-
runt, quatenus eorum pio desiderio huius-
modi annuere, aliasque in præmissis oportu-
nè prouidere de benignitate Apostolica
dignaremur.

Nos igitur *Ioannem Augustinum*, & so-
cios prædictos, ac eorum quemlibet, à
quibusuis excommunicationis, suspensio-
nis, & interdicti, alijsque ecclesiasticis senti-
tentijs,

K

tentijs,

tētijs, cēsuris & pēnis, à iure vel ab homine, quavis occasione, vel caussa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum seriè absolventes, & absolutos fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, vnā Congregationem regularem presbyterorum, & CLERICORVM REGVLARIVM MINORVM nuncupandorum, per vnum *Præpositum generalem*, qui presbyter esse, & hac prima vice per IOANNEM AVGVSTINVM & socios prædictos, vel eorum maiorem partem, postquam professionem emiserint, & deinceps futuris temporibus per Capitulum generale dictæ Congregationis, per maiorem partem suffragiorum, ad vitā eligi debeat, regendam & gubernandam, ad nostram & Sedis Apostolicæ beneplacitum, auctoritate Apostolica, tenore præsentium, permitimus & indulgemus, illamq; sub B. Petri, ac nostra, & dictæ Sedis immediata subiectione & speciali protectione recipimus.

Nec non eidem Congregationi, vt pro ecclesiarum, domorum, & personarū salubri statu, & directione, quæcunq; statuta & ordinationes, rationabilia & honesta, ac sacris Canonibus, & Concilij Tridentini decretis non contraria, per Sedem Apostolicam approbata, condere & facere illaq; pro

pro temporū qualitate, ac prout expedire videbitur, mutare, & in in totum tollere, aliaque de nouo edere.

Eisdem Ioanni Augustino, & socijs, ac cui-
libet ipsorum, vt tria substantialia religio-
sæ vitæ, vt præfertur, paupertatis, casti-
tatis, & obedientiæ vota publicè, in cu-
iuscunque Archiepiscopi, vel Vicarij in spi-
ritualibus generalis manibus, coniunctim
vel diuisim, tam in Vrbe, quàm aliàs vbili-
bet, emittere, & solemniter profiteri.

Ac sub communi & humili habitu pau-
perum clericorum, subq; dominatione &
nuncupatione clericorum & presbyterorū
regularium Minorum, in communi ac de cō-
muni viuētes, in locis religiosis aut secula-
ribus, prout ipsis ab illis, quorum loca ipsa
erunt, concessum fuerit, seu expedire vide-
bitur, in vnum habere.

Ac alios quoscunq; seculares clericos, &
etiā Laicos, qui, Deo adspirāte, huiusmodi
vitæ frugem & communem viuendi modū
sele conferre voluerint, recipere, & post an-
num probationis ad talem trium votorum
professionem in manibus ipsius Præpositi
generalis, vel alterius, iuxta Cōgregationis
instituta, & faciendas ordinationes, ac sa-
crorum Canonum, & Concilij huiusmo-
dispositionem, emittendam, & ad huius-
modi communi viuendi modū admittere.

Ac Horas canonicas, diurnas pariter & nocturnas, nec non Missas & alia diuina officia, simul & diuisim, secundum usum & morem Romanæ Ecclesiæ, & iuxta Breuiarium Romanum nouiter compilatum, etiam in Ecclesia dicere & recitare.

Quodque ipsius Congregationis presbyteri, ab ipsius Congregationis Præposito generali, vel alio Superiore, ac ab Ordinario loci approbati, & de licentia ipsius Generalis seu Præpositi domus, in qua pro tempore habitauerint, quorumcunq; Christifidelium confessiones audire, illosque à quibusuis peccatis, excessibus, & criminibus, non tamen Sedi Apostolicæ quomodolibet reseruatis, absoluerent.

Ac quibuscunque Christifidelibus, verè pœnitentibus & confessis, sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, sine tamen suorum Parochorum, & iurium parochialium præiudicio ministrare.

Nec non quascunque domos regulares dictæ Congregationis, pro illorum usu & habitatione, cum ecclesia, campanali, domibus hortis, hortalijs, & alijs officinis necessarijs, construere & ædificare, seu cõstrui & ædificari facere, vel iam constructas & ædificatas recipere, liberè & licitè valeant, dictasque domos ex nunc, prout & tunc,

tunc, & è contra postquam constructa & ædificata, seu recepta, vt præfertur, fuerint, in domos regulares dictæ Congregationis, auctoritate & tenore prædictis, concedimus & indulgemus.

Quocirca vniuersis & singulis venerabilibus fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ac dilectis filiis, eorum Vicariis in Spiritualibus, aut Officialibus generalibus, ac Curiaë caussarum Cameraë Apostolicæ generali Auditori, necnon Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Decanis, Archidiaconis, Canonicis, & Capitulis, ac alijs, ad quos quomodolibet spectat, & spectabit in futurum, per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum, per se vel alium seu alios, præsentem litteras, & in eis contenta quæcunque, vbi & quomodo opus fuerit, ac quoties pro parte Congregationis Minorum huiusmodi, illiusque Præpositi, Officialium, Ministrorum, & personarum, vel alicuius eorū fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra obseruari.

Ipsamque Congregationem Minorum, illiusque singulares personas præmissis omnibus pacificè frui & gaudere; Nō permit- tentes Congregationem prædictam, illiusque

personas, desuper per quoscunq; quomodolibet indebitè molestari. Cōtradictores quoslibet & rebelles, per sententias, censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaq; opportuna iuris & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his habendis seruatis processibus, sententias, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus, aggrauādo, inuocato, etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio Brachij sæcularis.

Non obstantibus felicis recordationis Bonifacij Papæ Octauī, prædecessoris nostri, de vna, & Concilij generalis de duabus dictis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium, ad iudicium non trahatur, alijsq; Apostolicis, ac in prouincialibus & synodalibus Concilijs editis generalibus vel specialibus, constitutionibus & ordinationibus contrarijs quibuscunq; aut si aliquibus communiter vel diuisim, ab eadem sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi, vel excommunicari non possint, per litteras Apostolicas, non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum, de indulto huiusmodi mentionem.

1588. Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die primo Iulij, millesimo quingentesimo octuagesimo octauo, Pontificatus nostri anno quarto.

NO-

NOTATIO.

HÆc Congregatio fuit instituta aucto-
ritate Sixti V. Pontificis Maximi, qui
eò quod fuit ordinis Fratrum Minorum,
voluit hanc nouam Congregationem Cle-
ricorum Minorum nomine appellari. Eius
fundator fuit V. P. AVGVSTINVS ADOR-
NVS Genuensis, adhibens duos socios P.
Augustinum Caracciolum & P. *Franciscum*
Caracciolum, Neapolitanos. Huius ordi-
nis Religiosi, qui ad presbyteratus digni-
tatem admissi sunt, post annum & quatuor
menses, Professionem emittunt, & ultra
tria communia vota Paupertatis, Castita-
tis & Obedientiæ, vouent etiam solenni-
ter non ambire dignitates. Fratres verò
laici, post tres annos receptione, tria com-
munia vota in Professione emittunt. Vo-
ta ipsa quotannis in die Epiphaniæ com-
muniter renouare tenentur. Paupertas in
eo consistit, vt de communi viuant; nec
vllò modo permittuntur particulares re-
ditus & proventus in particulari. Rudibus,
sed decentibus vestibus induuntur: non
possunt apud se habere quidquam aureum
aut argenteum, aut quid aliud pretiosum.
Singulorum cubicula, eorumque supellex
paupertate nitescere debent. Habent ora-
tionem mentalem, tum communem ma-
nè & vesperi, quam omnes simul peragunt

& terminant cum Litanijis B. Virginis, cum
circularem, qua singulis horis vnus in cho-
ro adstat, orando *pro Rege, pro augmento Rei-
publica, pro benefactoribus.*

In Choro Canonicas horas diurnas
nocturnasque persoluunt. Celebrant Mis-
sas solennes; solùm tamen festis diebus,
Publicè sacrum Eucharistiæ sacramentum
singulis primis Dominicis cuiuscumque
mensis exponūt; sacerdotes quotidie cele-
brāt, fratres Clerici & laici singulis Domi-
nicis & festis diebus Eucharistiam sumunt;
quot annis singuli solēt, ad certum dierum
spatium, ab omnibus prorsus alijs rebus &
ab omni aliorum commercio segregati, spi-
ritualia quædam peragere exercitia. Ultra
ieiunia, quæ cunctis fidelibus Romana in-
dicit ecclesia, obseruant ieiuniū Aduentus
Domini & feriæ sextæ, per totum anni cir-
culum & ieiunium feriæ secundæ & tertiæ
ante cineres, item in secundis & quartis fe-
rijs totius anni, carnibus non vescūtur; sin-
gulis sextis ferijs communis flagellatio seu
disciplina habetur in ecclesia. Habēt præ-
cipuè circulares pœnitentias, qua singulis
diebus vnus in pane & aqua ieiunat, alius
cilicium gerit, tertius flagellis se cædit. Si-
lentium semper & vbique seruant, præter
duas horas in assignato loco, vnâ post
prandium, alteram vesperi.

Proximum

Proximum adiuuant Sacramentorum ministerio, pœnitentiæ, & Eucharistiæ ac euangelicis concionibus habendis, tum in eorum ecclesijs, tum in alijs, si fuerint accersiti. Congregationes instituunt sæcularium, ad ipsorum spiritualium profectum, doctrinam Christianam pueros docent; Missiones exercent, animum agentibus assistunt, eum postulat occasio. Litterarum studia ex professo complectuntur, tum scholastica tum moralia, & casuum conscientiæ; externas linguas, ut Græcam, Hebraicam, Syriacam, Chaldaicam, Arabicam excolunt, & Collegia fundare profitentur; in quibus studiorum vsus promouetur. Non solum docent suos, sed etiam sæculares, accurrentes ad Philosophiam, Theologiam, & doctrinam casuum conscientiæ.

Habent pro nouitijs educandis domos separatas, ubi spiritualibus studijs & exercitijs imbuuntur. Habent insuper quasdam domos, quas vocant *Recessus*, in quibus ij qui volunt, ad certum tempus commorantur, soli contemplationi vacantes. Pro gubernatione Congregationis in plures prouincias distributi sunt; habent Præpositum Generalem toti Congregationi præsidentem, & singulis sexennijs Generale Capitulum, in quo mutatur Præpositus Generalis:

154 *De congregationibus Clericorum*
ralis : & singulis triennijs celebrantur Ca-
pitula Prouincialia; vbi mutantur Præpo-
siti prouincialis. In singulis domibus ha-
bentur Præpositi locales, & tum Generali-
tū Prouinciali adiunguntur quatuor Affi-
stentes, tum etiam Præposito locali qua-
tuor Consultores, & omnes ad rectam
moderationem Congregationis intendūt.
Viuunt de redivibus & non mendicant.

C A P V T XVIII.

Catalogus Domorum & Collegiorum
Congregationis Clericorum regula-
rium Minorum.

Neapoli. { Domus Exercitiorum.
 { Domus Nouitiorum.
 { Collegium Neapolitanum.

Domus recessus in oppido vicino.

Panormitana domus, in Sicilia. *Palermo.*

Messanensis domus ibidem. { *Messina.*

Catanensis domus ibidem. {
IN PROVINCIA ROMANA.

Romæ. { Domus Romana.
 { Collegium Romanum.

Mannensis domus.

Genuenssis domus.

Bononiensis domus.

IN DVCATV VRBINATE.

Domus in Castello Durante, cum Biblio-
theca amplissima, quā Dux Urbini de-
dit PP. Clericis regularibus Minoribus.

Pisauriensis domus. *Pesaro.*

IN HISPANIA.

Madritensis domus.

Compluti. } Collegium Complutense.
 } Domus Complutensis.

Vallisoletana domus.

Castrillensis domus. Castrillo.

Salmanticensis domus.

Hispalensis domus.

Olisipone. } Domus Olisiponenſis.

 } Domus Recessus extra urbē.

CAPVT XIX.

CONGREGATIO CLERICORVM SÆCV-
larium Doctrinae Christianae, à Casare Busio,
& P. Romillonio an. 1592. in vrbe Auenionēsi
inchoata, vnitur cū Congregatione S. Maioli
Papiſis seu Somaſcha per Paulū V. an. 1616.

PAVLYS Papa V. ad perpetuam rei me-
moriam. Ex iniūcto nobis deſuper A-
poſtolicæ ſeruitutis officio, ad ea per quæ
piorum hominum Congregationes, in
militanti Eccleſia, præſertim ad legē Chri-
ſtianam rudibus exponendam, prouidē
ſanctęque inſtitutæ, maioribus in dies pro-
ficiant incrementis, ſedulò intendimus.

Exponi ſiquidē nobis nuper fecerunt di-
lecti filij ANTONIVS VIGERIVS, Præpoſi-
tus, ac Clerici ſeculares Cōgregationis DO-
CTRINÆ CHRISTIANÆ, in ciuitate Aue-
nionenſi canonicè inſtitutæ, quòd ipſi fœ-
liciori eiſdem Congregationis ſtarui &
augmento conſulere volentes; eandem

Con,

Congregationem, Congregationi clericorum regularium Congregationis SOMASCHÆ, aliàs S. MAIOLI PAPIENSIS per nos vniri & incorporari desiderant; & propterea infra scripta Capitula cum dilectis etiam filijs Præposito & Clericis Regularibus dictæ Congregationis Somaschæ statuerunt, quæ à venerabilibus fratribus nostris, S. Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, negotijs Regularium præpositis, recognita & approbata fuerunt; tenoris sequentis, videlicet:

Conuentiones firmata ac stabilita inter Clericos regulares Congregationis de Somascha, & Patres Congregationis Doctrina Christiana in Regno Gallie, pro vnione facienda vtriusque Congregationis. Quod quidem negotium à sanctissimo D. N. fuit commissum Sacræ Congregationi Illustrissimorum DD. Cardinalium, negotijs Episcoporum & Regularium præpositorum.

1. In primis igitur, Doctrina Christianæ Patres, eorumque successores, in perpetuū secum retinebunt institutum docendi doctrinam Christianam parua, mediocrē & magna, iuxta laudabilem eorum cōsuetudinem, quam inuiolabiliter seruabūt, & in ijs domibus, quas nunc possident, & in ijs, quas in posterum possidebunt in toto regno Gallie.
2. Reuerende Pater CÆSAR DE BVS, vic
pieta-

pietatis eximia, Congregationisque Patrū doctrinæ Christianæ, in regno Gallia, primus parēs & institutor, habeatur in religione pro auctore, vt reuera fuit, huius sanctissimi instituti doctrinam Christianam in dicto regno Gallia populos edocendi.

Patres doctrinæ Christianæ in Gallia, vocari deinceps, post factam vnionem, debebunt *patres doctrinæ Congregationis Somaſchæ seu S. Maioli vapiensis*, & priuilegia omnia erunt communia.

Sub obedientia viuent Præpositi generalis de Somaſcha, qui semel singulis triennijs per se vel per alium ab eo destinandum, eos visitabit. Cæterum eorum regimen & gubernatio in toto regno Gallia, in domibus tam acquisitis quàm acquirendis, sit penes Superiores Gallos: & Prouincialis similiter Gallus eligendus, per Capitulum generale de Somaſcha eis instituat. Qui quidem erit vnus ex duobus vel tribus Patribus nominatis siue Propositis à Capitulo Prouinciali ipsius Prouincia Gallia, tempore debito congregato.

Cuius Prouincialis auctoritas erit, de loco ad locum personas mutare; Nouitios, per se vel per locorum Superiores, ad professionem admittere; Concionatoribus concionandi facultatem concedere,
dummo-

dummodo ab Episcopis locorum licentiã seu benedictionem ad formam Concilij Tridentini obtineant, & alia facere, quæ Visitatoribus dictæ Congregationis Somaschæ conceduntur. In reliquis autem tanta sit eius auctoritas, quanta à Capitulo Prouinciali conceditur eidemet.

Debebit tamen Præpositum generalem, vbi commodè poterit, consulere, vel saltem de singulis magni momenti rebus certiores facere.

Prouincialis statim atque erit electus, censeatur esse, & sit ipso facto de gremio Capituli generalis, in quo vocem actiuam & passiuam habeat. Eius officium per triennium durabit. Ad Capitulum generale cum accedet, socium vnum seu Discretum, antea à Capitulo Prouinciali electum deducet: qui quidem socius in Capitulo generali interueniet, cum vtraque voce.

Quod si contingat Prouincialis obitus; eo casu Superior, professione senior, censeatur electus.

Ad Capitulum Prouinciale spectabit, cum maiori parte votorum, noua loca, præuio tamen Episcoporum consensu, & seruata forma Clementis Octauæ, recipere; recepta deserere, Superiores locales eligere vel deponere; reos, si qui erunt punire, aut innocentes absoluerè ; eorum

monia-

monialium ordinariam pro Confessionibus audiendis, de consensu & licentia eorundem Episcoporum, recipere, bona in uniuersum, in toto regno Gallia, ipsi Congregationi relicta, alicui loco particulari assignare; Nouitios quadragesimum annum excedentes vel qui alterius Religionis habitum habuerint, & debitam transfundi facultatem à Sede Apostolica obtinerint, ad probationem admittere, exemptiones diuturnas maximè senibus & Studentibus, ad tēpus, non autē perpetuè, & ex causa, impertiri; locū p̄ Capitulo Prouinciali p̄ximè congregando determinare.

Insuper Capitulo Prouinciali (quod mēse Septembris præcedente Capitulum generale, conuocandum erit) præter Prouincialem, interesse debet quilibet Superior localis, vnà cum socio seu discreto, à Capitulo Conuentuali eiusdem loci, dummodo sex saltem ibi resideant, eligendo.

Quare pro parte primodictæ Congregationis, fuit nobis humiliter supplicatum, quatenus vnionem & incorporationē huiusmodi facere, & eis in præmissis oportune p̄uidere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos pijs Clericorū p̄dictorū votis, quantum cū Domino possumus, annuere, illosq; specialibus fauorib⁹ & gratijs p̄sequi volētes, & eorū singulares p̄sonas à quibuslibet
&c. censens.

consentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de eorundem Cardinalium consilio dictam *Congregationem Doctrinae Christianae*, in praedicta Ciuitate Auenionensi institutam, *Congregationi Somaschae* praedictae (ita ut unum corpus Congregationis efficiant, ac Clerici dictae Congregationis *Doctrinae Christianae*, regulas & constitutiones secundo dictae Congregationis *Somaschae*, ab Apostolica Sede approbatas seruent, & profiteantur, necnon Capitula praedicta adimpleantur & etiam seruentur, saluis tamen limitationibus & modificationibus infra scriptis videlicet, quod Prouincialis praedictus exemptiones diuturnas huiusmodi, non nisi ex causa alicuius impedimenti, concedere possit aut debent) Apostolica auctoritate, tenore praesentium, perpetuò unimus & incorporamus.

Nec non cum dicto ANTONIO, ut infra quatuor menses à die cœptae probationis numerandos, integro non expectato probationis anno, professionem per dictos Clericos Congregationis *Somaschae* huiusmodi emitti solitam, expressè emitte liberè & licitè valeat, auctoritate & tenore praedictis indulgemus, ac cum eodem desuper dispensamus. Cæteros verò primodictae Congregationis Clericos,
ante

antequam professionem huiusmodi emittant, annum probationis integrè complere debere.

Ac Clericos secundodictæ Cōgregationis in Galliam, pro instructione dictorum presbyterorum mittendos, in statu Ecclesiastico regni Galliæ locorum Superiores, etiam si non sint Galli, eligi posse statuim⁹.

Dēcernentes præsentēs litteras validas, firmas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, inuolabiliter obseruari debere, ac irritum & inane, si secus super his à quoquam, quauis auctoritate, scienter vel ignoranter cōtigerit attentari.

Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac vtriusque Cōgregationis huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoq; indultis, & litteris Apostolicis in cōtrariū præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus & singulis eorum omnium tenores præsentibus pro expressis habentes, hac vice duntaxat, specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrarijs quibuscunque.

Volumus etiā, vt præsentium transump-

L

tis}

tis manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, &c. die 11. Aprilis 1616. Pontificatus nostri anno undecimo.

C A P V T XX.

CONGREGATIO CLERICORVM SÆCV-
larium B. Mariae, in communi viuentium, ab
Alexandro Lucensi Episcopo ann. 1583. insti-
tuta, per Clementem VIII. ann. 1595. confir-
matum.

CLIMENS Papa VIII. ad perpetuam rei
memoriam. Ex quo diuina maiestas
ad Pastoralis officij fastigium nos, quam-
quam immeritos, euexit, illa, quantū in no-
bis semper fuit, superno auxilio freti facere
conati sumus, vt Confraternitates seu So-
cietates aut Congregationes, quæ ad diui-
ni cultus augmentum & animarum salutem
institutæ sunt, & in obseruatione institu-
torum suorum piè & religiosè persistunt,
magis quotidie in illo suo pio & sancto
proposito confirmarentur.

Cum itaq;, sicut accepimus venerabilis
frater ALEXANDER Episcopus Lucanus,
iamdudum Confraternitatem seu Societa-
tem,

tem, aut Congregationem Clericorum se-
culariū & laicorum in cōmuni viuentium,
sub inuocatione & vexillo B. & gloriosæ
semperq; Virginis MARIÆ, in ecclesia S.
Mariæ Curtis Orlandigorū Luca. erexerit, ac
dictę Confraternitatis seu Congregationis
cōfratribus, vt vnū ex eis qui alijs præffet,
ac rerum & bonorum ipsius Cōfraternita-
tis seu Congregationis curam & admini-
strationem gereret, cuique ipsi confratres
parere tenerentur, eligere, ac cōstitutiones
per eum approbandas cōdere possent, fa-
cultatem concesserit, prout in patentibus
litteris ipsius Alexandri Episcopi, de anno
Domini millesimo quingentesimo octo-
gesimo tertio desuper confectis plenius
contineri dicitur, ac eius Confraternitatis
seu Congregationis Confratres sacramen-
torum ecclesiasticorum administratione,
diuini verbi prædicatione, & aliorum bo-
norum opetum exemplo proximum iuuua-
re totis viribus contendant.

Nos ; vt ipsi Confratres in suo lauda-
bili proposito magis confoueantur, & ad
huiusmodi pia & sancta opera exer-
cenda promptiores reddantur, ac fru-
ctus, quos in vinea Domini plurimos ha-
stenus & maturōs ac dulces locatori Do-
mino obtulerunt, eosdem longè dulcior-
es & maturiores ac vberiores in po-

sterum offerant, motu proprio, & ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, erectionem confraternitatis seu Societatis aut congregationis Clericorum secularium, in dicta ecclesia ab eodē Alexandro Episcopo, vt præfertur, factam, necnon omnia & singula in dictis patentibus litteris, erectionem huiusmodi concernentibus contenta, quorum tenores ac si de verbo ad verbum insererentur præsentibus, haberi volumus pro expressis, contenta, & inde secuta quæcunq; Apostolica auctoritate, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisq; perpetuæ & inuiolabilis firmitatis robur adijcimus, ac omnes & singulos, tam iuris quàm facti & solemnitatum in eis forsan omissarum defectus, si qui interuenerint in eisdem supplementus.

Et nihilominus eandē Confraternitatē in Congregationem Clericorum seculariū, sub titulo seu inuocatione eiusdē B. Mariæ Virginis, cum eisdem regulis, institutis, & facultatibus in dicta ecclesia, auctoritate & tenore præmissis perpetuo erigim⁹ & institui-
mus. Necnon nunc & p̄ tēpore existentib⁹ Rectori & socijs dictæ Cōgregationis cōcedimus vt quæcunq; statuta & ordinationes, felix regimen & guberniū ipsius Congregationis cōcernētia, ac sacris Canonib⁹,
& de-

& decretis Concilij Tridentini, ac Romanorum Pontificum constitutionibus non aduersantia, condere possint, quæ tamen condita ab ordinario loci approbentur.

Quodq; Confessores dictæ Cōgregationis, qui ab Ordinario approbati fuerint, cōfessiones quorūcunq; ad eos accedētū. quocunq; anni tēpore audire, & debitā illis pœnitentiam, pro modo culpæ, iniungere.

Superiores autē ipsius Congregationis, per se vel aliū, seu alios ex ipsis iā approbatis, suos subditos à censuris, in casibus sedi Apostolicæ reseruatis, non tamen cōtentis in litteris die cœnæ Domini legi solitis, absoluerē, & etiam debitā illis pœnitentiam iniungere.

Nec non Superior dictæ Cōgregationis, receptos inobedientes, & illius cōstitutionum transgressores punire, & pœnitentia, pro modo culpæ eius arbitrio, seruata tamē semper dictarū cōstitutionum forma, eisdem afficere, & si sibi videbitur cū assensu maioris partis dictæ Congregationis, culpabiles eiicere, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio Episcopi, seu brachij secularis, liberè & licitè valeant, eisdem auctoritate & tenore concedimus.

Quodque recipiendi in Congregatione huiusmodi, tam Clerici quam Laici, tentātur (ubi aliter Congregationi visum non fuerit.

fuerit remittendum) promittere etiam cū iuramento, se refecturos expensas pro ipsis ab eadem Congregatione factas, si quādo contigerit, vt spontè vel iusta de causa expulsi ab eadem Congregatione discedant.

Demum quod Congregatio hæc sit & perpetuò remaneat sub protectione huius Sedis Apostolicæ, non tamen exempta ab ordinaria iurisdictione Episcoporum Lucanorum, qui pro tempore erunt, quo ad visitationem & reformationem, si opus fuerit, iuxta constitutiones eiusdem Congregationis tantum, nec aliàs aliter, nec alio modò; nullo tamen casu, prætextu, aut quæsito colore aliquo, sex socijs præfatis ab eadem Congregatione, sine expresso consensu eiusdem, vnquam extrahere, nec ab obseruantia instituti distrahere valeant, perpetuò statuimus & ordinamus.

Sicq; per quoscunq; Iudices & Commissarios, quauis auctoritate fungentes, sublata eis & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, vbiq; iudicari ac diffiniri debere; nec non irritum decernimus & inane, si secus super his à quoquam, quauis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Volu-

Volumus autē, quod præsentium transumptis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Non obstantibus quibusuis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscunque.

Datum Tusculi, sub annulo Piscatoris, die 13. Octobris, 1595. Pontificatus nostri anno quarto.

CAPVT XXI.

REGIMEN SCHOLARVM PIARVM, AD
*pauperes gratis erudiendos institutarum,
Congregationi Clericorum secularium B.
Maria à Paulo V. anno 1614. committitur.*

PAVLVS Papa V. ad perpetuam rei memoriam. Inter pastoralis officij curas, quæ Romani Pontificis animum assidue sollicitum habere debent, illa non mediocris esse dignoscitur, vt Christi fideles pijs moribus & doctrina imbuantur.

Quapropter vt pium ac maxime laudabile opus, pauperes erudiendi & instituendi in alma Vrbe nostra pridem diuina gratia institutum, indies magis ad Dei gloriam promoueatur, pro nostri muneris de-

bito libenter procuramus. & cum operarij religioso zelo labores suos in agro Domini tam fructuosè impendere cupientes se offerunt, Apostolicæ auctoritatis fauore prosequimur, ac præsidio communimus, & aliàs disponimus, prout conspiciamus salubriter in Domino expedire,

Sanè cum sicut accepimus, opus *piarum scholarum* à nobis in Vrbe nostra, ad pauperes erudiendos & instituendos erectarum, vberes fructus ferat, operæ pretium esse duximus providere, vt pium ac salubre institutum huiusmodi perpetuò duret. Quod facile, Deo adiuuante, futurum speramus, si dictarum scholarum cura alicui personarum Ecclesiasticarum Congregationi, in qua personæ idoneæ verisimiliter defuturæ non sunt, committatur,

Cum verò (sicut dilectorum filiorum Præpositi generalis, & Clericorum sæcularium Congregationis B. Mariæ, nec non Præpositi dictarum Scholarum nomine, nobis nuper expositum fuit) Præpositus generalis, & Clerici præfati, Christiana caritate ducti, sese onus huiusmodi suscepturos obtulerint, & habito de super tractatu. de cōsensu Venerabilis fratris nostri *Benedicti* Episcopi Prænestini, Cardinalis Iustiniani nūcupati, earundem scholarū Protectoris, cum eodē Præfecto ad infra-

scriptas

scripras cōditiones deuenierint; uidelicet, quòd scholarum præfatarū cura, regimen, & administratio, Præposito & Clericis d. Congregationis pro tempore existentibus perpetuò incumbat, ipse tamen Præfectus vita sua durante, in huiusmodi officio Præfecti dictarum scholarum, & alij qui in domo earundem scholarum ad præsens reperiuntur, etiam vita eorum durate, possint & debeant secundum suas proprias constitutiones ibi permanere. Illis autem vita functis, seu inibi permanere recusantibus, in eorum locum non alij, quàm qui iuxta regulas dictæ Congregationis à fel. rec. Clemente Papa VIII. prædecessore nostro confirmatas, seruare uoluerint admitti debeant.

Insuper ut tam dictis scholis pijs in Vrbe præfata erectis, quàm in alijs in eadem vrbe pro tempore erigendis, pauperes dumtaxat, cum fide Parochi de eorum paupertate, necnon filij nobilium, quorum familiæ ad inopiam redactæ fuerunt, cum fide eorum Confessariorum, vel alterius personæ fide dignæ, admittantur, in ijsque gratis, & absq; vllò præmio, propter caritatem & Dei amorem erudiri debeant.

Quare nos dictæ Congregationis Clericos, utiles fore operis huiusmodi ministros firmiter in Domino sperantes, ac Præ-

positi & Clericorum præfatorum promptam ad præmissa voluntatem plurimum in Domino commendantes, & eorum singulares personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis, interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis, à iure vel ab homine, quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum præsentium dumtaxat cōsequendum, harū serie absoluētes, & absolutos fore censentes, nec non dictā Congregationem, illiusque Præpositum & Clericos specialibus, fauoribus, & gratijs prosequi volentes, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, Præposito, Clericus, & Congregationem prædictę, quæ de cetero perpetuis futuris temporibus MATRIS DEI nuncupari, ac illa eius Præpositis & Clericis, nunc & pro tempore existentes, sub regulis & constitutionibus eiusdem Congregationis à dicto Clemente prædecessore confirmatis, quibus nec non eiusdem Congregationis priuilegijs præiudicare non intendimus, exceptis ijs quæ præsentibus contrariæ sunt, militare debeant curam, regimē, & administrationem dictarum in Vrbe erectarum, & aliarū piarū scholarū pro tempore erigendarum, cum supra dictis conuentionibus dictis Præposito, Clericis, & Congregationi, auctoritate &

te & tenori præsentis perpetuò committimus, & demandamus. Ita quod liceat Præposito & Clericis præfatis præfatarû scholarum huiusmodi & aliarum simul atque erectæ fuerint, illarumque bonorum & reddituum quorumcunque, corporalem, realem & actiualem professionem capere, & apprehendere, ac de illis in scholarum earundem beneficium disponere.

Decernentes præsentis litteras, & in eis contenta quæcunque, semper & perpetuò valida, firma & efficacia fore & esse, dictisque Præposito & Clericis, in omnibus & per omnia plenissimè suffragari.

Sicq; per quoscunq; Iudices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, iudicari & definiri debere, ac irritû & inane, si secus super his & quocunque quauis auctoritate, scienter vel ignoranter cõtingerit attentari.

Non obstantibus quibusuis constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, nec non dictæ Congregationis, etiã iuramẽto, cõfirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, ac cõsuetudinibus; illis præsertim, quib' cauetur expressè, quod Clerici dictæ Congregationes nouas domos, cum obligationibus docendi adulescentiã rudimẽta Grãmatices, aut litteras
hu-

humaniores, & cum alijs quibusuis obligationibus, quibus Clerici huiusmodi extra Ecclesiam inferuire teneantur, recipere non possint, priuilegijs quoque, indultis & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum, sub quibuscunque tenoribus & formis, ac cum quibusuis clausulis & decretis, concessis, confirmatis & innouatis. Quibus omnibus & singulis, eorum omnium tenores præsentibus, pro plenè & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, hac vice dumtaxat, specialiter & expressè derogamus. cæterisque contrarijs quibuscunque.

1614. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub annulo piscatoris, die 14. Ianuarij 1614. Pontificatus nostri anno nono.

CAPVT XXII.

CONGREGATIO ORATORII IESU Christi, (quæ est piorum Sacerdotum in communi viuentium) in regno Franciæ à Petro Berulio, nunc S. R. E. Cardinale, instituta, per Paulum V. an. 1613. confirmatur.

PAVLVS Episcopus, seruus seruorum Dei, ad perpetuam rei memoriam. Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ, quam Dei vnigenitus Iesus Christus D. N. auctor ipse piorum operû fundauit, regimini, superna dispositi-

dispositione, præfidentes, pro nobis commiffi gregis Dominici quæ spero ftatu, & animarum falute folliciti effe compellimur, & ea fincerè tenemur amplecti, quæ ad incrementum Religionis pertinent, & ad virtutum fpectant ornamentum; ac vt piæ Chrifti fidelium Congregaciones inftituantur, & exinde vberiores fructus bonorum operum, in illis locis præfertim, vbi id magis expedire dignofcitur, in dies, per piæ & fpiritualia exercitia accrefcant, & ijs exercitijs debiterè Domino famulantes perfonæ, animarum fuarum falutè, eodem Domino miferante, faciliùs confequi, cæterifque Chrifti fidelibus vitæ ac morum exemplo proficere valeant ad falutem.

Sane exhibita nobis nuper, pro parte Venerabilis fratris noftri HENRICI Epifcopi Parifienfis, ac cariffimæ in Chrifto filia: MARIÆ Francorum Regina, petitio continebat, quòd alias cum ipfa Maria Regina, pio deuotionis zelo ducta, vt aliquo deuotionis fuę monumento, inmensarum gratiarum munera, quibus eam bonorum omnium largitor optimus decorauit, teftari poffit, difciplinam Ecclefiafticam, vndique ferè in regno Franciæ, hærefum belorumque præteritorum iniuria, tum in Religione, tum etiam in moribus non parum deprauatam ac corruptam, in pri-

maximo

mæuum & pristinum suum statû, deuotio-
 nisq; & pietatis splendorem, salubri aliqua
 ratione, restitui plurimum desideret; & id,
 re ipsa in cõsultatione cum viris graui-
 bus & pijs, ac præsertim cum dicto Hen-
 rico Episcopo pluries habita, matureque
 discussa, vtilius & fructuosius, quàm ex in-
 stitutione alicuius Congregationis pio-
 rum Sacerdotum, quorum studium & of-
 ficiũ ac munus sacerdotale, iuxta sanctũ
 arq; piũ illius institutum, debite exequẽ-
 dum & adimplendum sit, omnino directũ,
 instituendũ exequi posse nõ videatur, ipsa-
 que *Maria* Regina vnã deuotã piorum ac
 probatã vitã Sacerdotũ, quorũ principa-
 le institutũ, singulas actiones ordini sacer-
 dotali cõuenientes & essentielles amplecti;
 existat, Congregationem in ipso regno &
 præsertim in ciuitate Parisiensi, vbi illa non
 parum desiderari videtur, erigi & institui,
 curamque erectionis & institutionis hu-
 iusmodi dilecto filio *PETRO DE BERVILLE*,
 presbytero Parisiensi (cuius ministeriũ felici
 progressui & directioni ipsius Cõgregatio-
 nis maximè profuturũ esse in Domino cõ-
 fidit) per nos cõmitti & demandari sum-
 moperè desideret; pro parte eorundem
Henrici Episcopi, & *Maria* Reginae, nobis
 fuit humiliter supplicatum, quatenus Con-
 gregationem piorum ac probatã vitã sa-
 cerdotum perpetuò erigere & instituere;

illiusque curam dicto Petro committere & demandare, ut præfertur, ac alias de Apostolicæ potestatis prouidentia consulere dignaremur.

Nos igitur, quib⁹ cura & sollicitudo cordi infidet fidem & Religionem Catholicam propagare, diuiniq; cultus augmentum, & ut Christi fideles singuli per uiam salutis in hoc seculo gradientes, ad cœlestia regna peruenire mereantur, procurare, præsertim ubi Catholicorum Principum uota id exposcere, ac in Domino salubriter conspiciamus expedire, considerantes huiusmodi institutionem, specialiter sacerdotes aut personas ad sacerdotalem statum aspirantes, uel saltem eorū ministerio necessarias, ac Iesum Christum Dominum nostrum, sacerdotalis dignitatis immediatum institutorem, tangere & respicere, æquum maximè & rationi consentaneum iudicamus, ut qui huiusmodi institutum aggreduuntur, ultra communem fidelium deuotionem, speciali & particulari deuotione IESU CHRISTI Domini nostri addicantur, qui est sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech, & fons sacerdotij in Ecclesia Christiana.

Hinc pio & salubri dictæ MARIE Reginae desiderio fauorabiliter annuere, ac ipsum opus pium Sedis Apostolicæ consolatione confouere, nec non Christi

fideles ad pia meritoria & salutaria opera exercenda, ecclesias quoque, & sacra Dei templa deuotionis causa uisitanda, æternis præmijs, ac spiritalibus muneribus & peccatorum remissione inuitare volentes, nec non HENRICVM EPISCOPUM & PETRVM prædictos, ac eorum quemlibet, à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris & pœnis, à iure vel ab homine, quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, dicto PETRO apud nos de religionis zelo, vitæ, ac morum honestate, alijsq; probitatis & virtutum meritis multipliciter commendato, nostram & dictæ sedis benedictionem impartientes, ad laudem & gloriam omnipotentis Dei Patris & animarum salutem, vnã sub nomine ORATORII IESU CHRISTI, Domini nostri, Congregationem, in honorem orationum, quas in diebus carnis suæ fudit, vt ij, qui Congregationem ipsam ingredientur, eundem Iesum Christum pro nobis in oratione positum & pernoctantem reuereantur, atque etiam instituti, ad quod vocati sunt moneantur, & præsertim

tertium semper hanc præcipuam omnibus communem & omni tempore congruentem officij eorum partem, quæ in orationibus pro populo ac in Dei laudibus celebrandis versantur, habeant, Apostolicâ auctoritate, tenore præsentium, sine alicuius præiudicio perpetuo erigimus & institimus.

Dictumque Petrum, in institutorem & Præpositum generalem huius piorum Sacerdotum, nulli antea religioni voto solemni addictorum, nec non & aliorum ad presbyteratus ordinem promoueri cupientium, & reliquorum ad familiaria officia necessariorum Congregationis, *Ora-*
torij Iesu Christi Domini nostri nuncupandi huiusmodi, qui simul & in societate religiosè viuere, & in humilitatis spiritu, & piæ vitæ studijs Altissimo famulatum exhibere & impendere studeant, quorum principale ac præcipuum institutum sit, perfectioni status sacerdotalis totaliter incumbere, singulasque actiones ordini sacerdotali propriè & essentialiter conuenientes, sibi ab eorum Ordinarijs, vbi stabilita fuerit, præscribendas, & non aliàs amplecti, sacerdotum insuper, & aliorum ad sacros ordines aspirantium instructioni, non circa scientiâ, sed circa vsum scientiæ, ritus & mores propriè Ecclesiasticos, se addicere volentes.

M

Cum

Cum plena & omnimoda facultate, potestate & auctoritate eidem PETRO per nos ad id assumpto, & à dicta MARIA Regina summopere commendato ut prædictam Congregationem huiusmodi, tam in ciuitate Parisiensi quam in omnibus alijs ciuitatibus, oppidis, terris, & locis ad quæ à locorum Episcopis vocatus fuerit, & non aliàs, instituendam, ac demum pro felici statu & directione personarum, ac bonorum spiritualium & temporalium eiusdem Congregationis seu Congregationum sic erigendarum, tam circa receptionem & admissionem, numerum, ætatem, & qualitates in ipsa Congregatione recipiendorum & admittendorum, eorumque instructionem & disciplinam, exercitia, ac modum & formam diuinorum officiorum, precum & orationum, aliorumque suffragiorum recitandorum, & alia ipsis Congregationibus utilia atque necessaria, quecunq; statuta, ordinationes & capitula, licita & honesta, sacrisque Canonibus & constitutionibus Apostolicis, necnon Concilij Tridentini decretis minime contraria, à sancta Sede Apostolica postmodum approbanda, confirmanda, ac per ipsarum Congregationum Præpositum, presbyteros, Officiales, ministros, & coadiutores, sub pœnis in eis apponendis, adimplendis, & obseruandis, faciendi, edendi
& con-

& condendi, factaque, edita, & condita, quoties pro illorum ac rerum & temporū qualitate & vicissitudine, seu aliàs videbitur, corrigenda, limitanda, immutanda, alteranda, ac etiam alia vt præfertur examinanda & approbanda, ac etiam, vt præfertur, adimplenda & obseruanda, ex integro facienda & condenda, aliaq; omnia & singula à similitum Congregationū, nec non quorumcunq; Ordinū approbatorū cōstitutoribus, aut alijs Superioribus etiā generalibus, de iure vel cōsuetudine, siue ex priuilegio aut aliàs quomodocunque fieri & exequi solita facienda & exequenda, dicta auctoritate deputamus & assumimus.

Omnesq; alias, ad instar supradictæ, per nos sic erectæ, canonicè erigendas Congregationes, quas ab ea Parisiensi, & à dicto Præposito generali quocunq; locorū stabilitæ fuerint, in omnibus dependere volumus & intelligimus, ex nunc, prout postquam auctoritate prædictæ erectæ fuerint, eisdem auctoritate & tenore perpetuò approbamus & confirmamus.

Ita tñ q̄ Cōgregatio Parisiensis saltē duodecim Presbyteris cōstaret, tot reddit⁹ annuos habere debeat, ex quib⁹ vniciq; presbytero huiusmodi portio annua 45. ducatorū auri de Camera obuenire possit. Ceterè

M

2

verò

vero Congregationes decem ad minus presbyteros, ac eisdem redditus annuos, vel quæ Sedis prædictæ Legatus, aut pro tempore existens Nuntius Apostolicus & Episcopus loci, ac dictæ Congregationis sic erectæ Præpositus generalis, pro loci qualitate, sufficere iudicauerit, habere debeant.

Et postremò eisdem Congregationibus ex nunc, prout etiam postquam institutæ & erectæ fuerint, vt præfertur, pro illarum dote ac dicti Petri, nec non Præpositi generalis & presbyterorum eorundem pro tempore existentium sustentatione, onerumque illis incumbentium supportatione, omnia & singula, res, bona, fructus, redditus, & legata, ac elemosynas, tam per dictam *Mariam* Reginam, quàm alios quoscunque Christi fideles dictis Congregationibus quomodolibet relinquenda, donanda, & elargienda (ita quod liceat dicto Petro vel alio Præposito generali & presbyteris dictarum Congregationum pro tempore existentibus, illorum omnium corporalem, realem, & actua-lem possessionem, per se vel alium seu alios, dictarum Congregationum nomine, liberè apprehendere, & perpetuò retinere, fructus quoque, redditus & prouentus, iura, obuentiones, & emolumenta quæcun-
que,

que eorundem percipere, exigere, leuare, recuperare, ac in dictarum Congregationum vsus & utilitatem conuertere (Diocessani loci, vel cuiusuis alterius licentia desuper minimè requisita) etiam perpetuò applicamus.

Non obstantibus Apostolicis, ac in uersalibus, prouincialibus & synodalibus Cõcilijs editis, generalibus vel specialibus constitutionibus & ordinationibus, ac statutis & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, ac litteris Apostolicis quibuscunque, superioribus & personis, sub quibuscunque tenoribus & formis, ac cum quibusuis etiam derogatorijs derogatorijs, alijsque efficacioribus & insolitis clausulis, nec non irritantibus & alijs decretis, in genere vel in specie, per quoscunque Romanos Pontifices prædecessores nostros, & sedem prædictam, eiusque Legatos, quauis causa & occasione, etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, ac etiam consistorialiter, & aliàs quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, approbatis & innouatis, quibus omnibus etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa & indiuidua mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda esset, tenores huiusmodi,

ac si de verbo ad verbum & forma in illis tradita obseruata, nihilque penitus omisso, inserti forent, illis alias in suo robore præmansuris, hac vice duntaxat specialiter & expressè derogamus; cæterisque contrarijs quibuscunque.

Cæterum ad augendam fidelium deuotionem, animarumque saluti consulendum, & vt Christi fideles ad huius instituti exercitium animètur atque inuidentur, de omnipotentis Dei misericordia, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius confisi, omnibus & singulis presbyteris, qui perpetuis futuris temporibus dictam Congregationem ingredientur, & in ea recipientur, eorumque coadiutoribus & Oblatis alijsque ministris, die eorum & cuiuslibet ipsorum ingressus, receptionis, ac professionis, ac in mortis articulo, si pœnitentes & confessi, ac sacra communionem refeçti fuerint, plenariam indulgèntiam & omnium peccatorum suorum remissionem, eisdem auctoritate & tenore misericorditer in Domino concedimus, & elargimur.

Postremo eisdem Præposito, presbyteris, coadiutoribus, Oblatis & alijs ministris prædictis, qui Congregationibus publicis vel secretis, pro quocunque opere pio exercendo interfuerint, aut pium ali-

quod

quod opus circa functiones suas exer-
cuerint, toties, pro quolibet præmissorum
piorum operum, & ut magis ad sui insti-
tuti opera animentur, & suauius ad ea in-
uitentur, sexaginta dies de iniunctis eis,
vel aliàs quomodolibet debitis pœniten-
tijs etiam Apostolica auctoritate & teno-
re, huiusmodi misericorditer relaxamus,
nec non tam ipsis, quàm omnibus alijs
Christi fidelibus, qui etiam vere pœniten-
tes ac confessi, ac sacra cõmunionem refecti,
eorundem presbyterorum Ecclesias, aut
Oratoria, in sanctissimi Corporis Christi,
& Assumptionis B. Mariæ Virginis festi-
uitatibus, ac in quo Ecclesiæ seu Oratoria
dictorum presbyterorum in vnaquaque
diœcesi seu loco proxima vice populo a-
perientur, die, deuote visitauerint, simili
Apostolica auctoritate, tenore præsentium,
etiam indulgentiam plenariam & omnium
peccatorum suorum remissionem, con-
cedimus & elargimur, præsentibus perpe-
tuis futuris temporibus duraturis. Nulli
ergo &c. Si quis autem, &c.

Datum Tusculi, anno à Natiuitate D.N.

Iesu Christi 1613. VI. Maij, anno 1613.

Pontificatus nostri

octauo.

(::)

M 4

CAPVT

CAPVT XXIII.

DOMVS ET COLLEGIA PRES-
byterorum Oratorij. Domini Iesu, in regno
Francia & alibi.

ORatorium Parisiense, prope Luparam,
olim palatium Ducis Ioiensa. *A Paris
proche du Louure.*

Domus Institutionis & Seminarium S.
Maglorij, in Parisiensi suburbano S. Ia-
cobi, *S. Magloire aux fauxbourgs de S. Jac-
ques.*

Ecclesia nostræ Dominæ de Virtutibus, al-
tero lapide à Parisijs. *Nostre Dame des
Vertus, Paroisse.*

Ecclesia collegiata in opido Montinoren-
ciaco, quarto lapide à Parisijs. *Montmo-
rencij.*

Prioratus & ecclesia parochialis de Mari-
nes, decimo lapide à Parisijs, beneficio
Domini de Sillerij, Cancellarij Franciæ.

Dieppente Oratorium, à Parisiense secun-
dum, cum Collegio seu Gymnasio litte-
rario, à Cardinale de Ioense, Archie-
piscopo Rotomagensi, institutū. *Dieppe
en Normandie.*

Rotomagensis Oratorium. *Rouen.*

Montfortense in capella nostræ Dominæ,
quarto lapide à Rotomago. *La chapelle
de N. Dame de Montfort.*

Pero-

Peronense Oratorium & Collegium litte-
rarium. *Peronne.*

Prioratus de Maule, prope vicum & Ba-
ronium de Maule, beneficio D. Harlei,
Baronis de Sancij.

Prioratus de *Rairoy*, prope Meldas, *Me-
aux*, beneficio domini Potier, Secreta-
rij Regij.

Trecense Oratorium. *Troye en Champa-
igne.*

Lingonense Seminarium & Oratorium,
Langres, à Sebastiano Zamet Episcopo
Lingonensi fundatum.

Diuionense Oratorium in Ducatu Bur-
gundiæ. *Dijon.*

Cabilonense, ibidem. *Chalon.*

Maticonense Seminarium & Oratorium,
Macon.

Belnense Collegium & Oratorium. *Be-
ane.*

Lugdunense Oratorium. *Lion.*

Lugdunense Seminarium, à Canonicis
ecclesiæ Metropolitanæ institutum,
ad clerum eiusdem ecclesiæ forman-
dum.

Montbrisonense Collegium apud Segu-
fianos. *Montbrizon en Forest.*

Oratorium Nostræ Dominæ de Gratia,
primo lapide à Monte-Brisonio.

Maffiliense collegium & Oratorium. *Marselle.*

Aquense Oratorium. *Aix en Provence.*

Biterrense. *Beziers.*

IN PROVINCIA ET VICINO

tractu sunt insuper decem plus minus Oratoria seu Collegia, à R. Patre Romillon, & alijs Clericis Doctrinæ Christianæ instituta, quæ Patribus Oratorij sunt tradita ab ijs qui se Congregationi Sancti Maioli Papiensis seu Somaſchæ adiungere recusarunt.

Tolosanum Oratorium cum ecclesia Parochiali. *Tolouse.*

Domus Institutionis. *ibidem.*

Condomense Collegium & Oratorium. *Condom.*

Rupellanum Oratorium cum ecclesia Parochiali primaria. *Rochelle.*

Lucionense Seminarium. *Luffon, ab Armando.*

Ioanne de Richelieu, olim Lucionensi Episcopo, post S. R. E. Cardinale institutum.

Nitiobrigense Oratorium. *Niort en Poictou.*

Andegauense Collegium & Oratorium. *Angers.*

Namque.

Namnetense Collegium & Oratorium in
Britannia minore. *Nantes.*

Salmariense Collegium litterarium & O-
ratorium. *Saumur.*

Oratorium Nostræ Dominæ de Ardillerijs
in suburbano Salmuriensi. *Nostra Dame
des Ardilliers.*

Turonense Oratorium. *Tours.*

Cenomanense Collegium & Semina-
rium, *Mans*, ab illius vrbis Episcopo
excitatum.

Clarimontanum Oratorium. *Clermont en
Auvergne.*

Vindocinense Collegium & Oratorium,
Vendosme.

Riomenſe Collegium & Oratorium,
Riom.

Niuernense Oratorium. *Neuers.*

Aurelianensis domus Institutionis & Ora-
torium. *Orleans.*

Bituricense Oratorium. *Bourges.*

Ambianense, *Amiens*, & alia alibi in regno
Franciæ.

Nanceianum Oratorium cum ecclesia
Parochiali in Lotharingia. *Nancy.*

Poligniacense, in Comitatu Burgundiæ,
Poligny.

Salinense, ibidem. *Salins.*

Romanum Oratorium in ecclesia S. Lu-
douici. *Rome.*

Louac

188 De Congregationibus Clericorum

Louaniense Oratorium, ab illustrissimo
ac Reuerendissimo Domino Iacobo
Boonen Archiepiscopo Mechliniensi,
fundatum ac dotatum. Louain, Löuen
Melbodiense in Hannonia & diocesi Ca-
meracensi. Maubeuge.

FINIS.

INDEX